

OVTARJEVE NOVICE

LETO XIV | 22. DECEMBER 2022 | ŠTEVILKA 11 (144) | CENA: 1,70€

Pogovor ob kavi

Vsestranska umetnica, ki jo ustvarjanje veseli in sprošča

Več stran 3

Foto: osebni arhiv

Zmagoslav Šalamun

V 6 občinah na območju Upravne enote Lenart kar 21 svetniških mest pripada NSi, sledijo neodvisni kandidati

V nedeljo, 20. novembra, smo v Sloveniji v 212 lokalnih skupnostih izbirali župane in županje ter občinske svetnice in svetnike. Tudi na letošnjih lokalnih volitvah je bila volilna udeležba nekoliko nižja kot pred štirimi leti. Letos se je na volitve odpravilo 42,12 odstotka, pred štirimi leti pa 49,15 odstotka volilnih upravičencev.

Podatki o volilni udeležbi vedno bolj nakazujejo, da bodo v prihodnje kandidati in kandidatke morali ob tem, da so najboljši, volivce in volivke še prepričati, da je za njihovo izvolitev pomembno, da volivci pridejo na volitve in oddajo svoj glas. Očitno državljanke in državljani pozabljamo, enako kot na številnih drugih področjih, da volilna pravica ni samo pravica, ampak tudi dolžnost.

Tudi te volitve so pokazale, da se še vedno najbolj izplača kandidirati kot neodvisni kandidat s podporo skupine volivcev. S podporo skupine volivcev smo na letošnjih volitvah izvolili 138 županov in županj, 12 županov pa je bilo izvoljenih kot koalicijskih kandidatov. Pri strankarskih županih ima še vedno največ županov Slovenska ljudska stranka (SLS), kar 15 županov, 14 županov pripada Socialnim demokratom (SD), 12 županov je iz Slovenske demokratske stranke (SDS), 11 županov pripada Novi Sloveniji – Krščanskim demokratom (NSi), Gibanju Svoboda pa je bilo z županskim kandidatom uspešno samo v 3 občinah.

Tudi na območju Upravne enote Lenart, ki jo sestavlja 6 občin, je bila volilna udeležba zelo različna. Največ volivk in volivcev se je na volišče odpravilo v občini Sveta Trojica v Slovenskih goricah, kar 68,65 odstotka, v občini Sveta Ana 59,35 odstotka, v občini Cerkevnik 40,63 odstotka, v občini Benedikt 33,82 odstotka in v občini Lenart 31,78 odstotka, najmanj pa v občini Sveti Jurij v Slovenskih goricah, in sicer samo 26,91 odstotka.

V kar 5 občinah na območju Upravne enote Lenart so bili izvoljeni dosedanji župani (mag. Janez Kramberger (skupina volivcev) – občina Lenart, mag. Milan Repič (SLS) – občina Benedikt, Marjan Žmavc (skupina volivcev) – občina Cerkevnik, Peter Škrlec (SDS) – občina Sveti Jurij v Slovenskih goricah in David Klobasa (NSi) – občina Sveta Trojica v Slovenskih goricah), le v občini Sveta Ana so izvolili novega župana – Martina Breznika (skupina volivcev).

Zanimiva je tudi sestava občinskih svetov. Pri Sveti Trojici so izvoljeni vsi svetniki iz strankine liste NSi, ki ji pripada tudi župan David Klobasa. Pri Sveti Ani je 8 svetnikov in svetnic od 9 izvoljenih iz županove liste Martina Breznika in 1 svetnica iz liste NSi. V občini Cerkevnik ima večino, to je 5 svetnikov, NSi, 2 mandata pripadajo SDS in 1 mandat neodvisnemu kandidatu. V občini Benedikt občinski svet sestavljajo 4 svetniki iz SLS, po 2 svetnika iz NSi in SDS, 1 mesto pa je pripadlo Gibanju Svoboda. V občini Lenart v občinskem svetu po 4 sedeži pripadajo SDS in SLS, 3 sedeži Gibanju Svoboda, 2 sedeža listi Proaktivnih in po 1 sedež NSi in SD. Pri Svetem Juriju sestavljajo občinski svet 5 svetnikov iz SDS, 3 svetniki iz vrst neodvisnih kandidatov in 1 svetnik iz NSi.

Če pogledamo zbirne podatke za vseh 6 občin, največ svetnikov, kar 21, pripada NSi, 14 svetniških mandatov pripada listam s podporo skupin volivcev, 13 sedežev zasedajo svetniki iz SDS, 8 iz SLS, 4 sedeži pripadajo Gibanju Svoboda in 1 sedež SD.

Zmagoslav Šalamun

Trojiški župan David Klobasa izvoljen za državnega svetnika

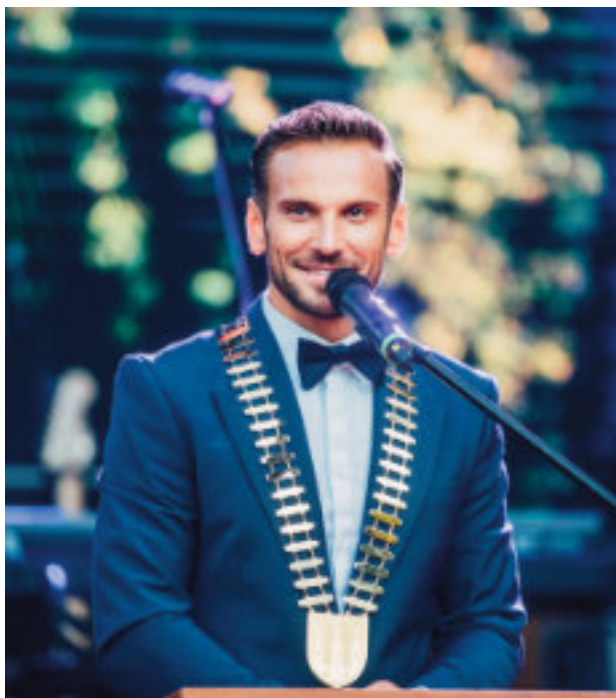

Foto: osebni arhiv

Šumenjak, Mojca Žnidarič, Izak Matej Ciraj, David Klobasa, Roman Lejnak in Janez Leopold. Največ glasov, natančneje sedem, je prejel trojiški župan David Klobasa, ki je tako postal nov državni svetnik, kot predstavnik lokalnih interesov za sedemnajst lokalnih skupnosti: Benedikt, Cerkevnik, Gornja Radgona, Križevci, Lenart, Ljutomer, Ormož, Radenci, Razkrižje, Sveta Ana, Sveti Jurij ob Ščavnici, Veržej, Apače, Središče ob Dravi, Sveta Trojica v Slovenskih goricah, Sveti Tomaž in Sveti Jurij v Slovenskih goricah.

Očitno je David Klobasa elektorje prepričal z idejo o forumu, v sklopu katerega bi se občine povezovale na več področjih. Dejal je, da bi na tem forumu rad povezal lokalne skupnosti, javne zavode in gospodarstvo v teh sedemnajstih občinah. Upa, da bodo te lokalne skupnosti ustvarile močno povezanost in da bodo našli stične točke za delovanje naprej, ter dodaja: »Najprej se zahvaljujem vsem elektorjem, ki so glasovali zame. Prevezel sem zahtevno nalogo povezovanja Slovenskih goric in Prlekije, torej vseh teh sedemnajstih občin. Upam, da bom tudi med mandatom lahko sodeloval z vsemi elektorji in ne samo s temi, ki so danes glasovali zame. Vsaj dvakrat letno bom skupaj z elektorji skliceval pogovorne večere na temo sodelovanja na področju gospodarstva in turizma. Skratka, želim povezati te občine.«

Danes popoldan je v Ljutomeru potekal volilni zbor za člana Državnega sveta Republike Slovenije – predstavnika lokalnih interesov v volilni enoti 8. Triindvajset elektorjev je izbiralo med šestimi kandidati, ki so bili: Branko

Ob letu osorej

Foto: Tadej Regent

Čas je, da pogledamo, kaj nam je prineslo iztekajoče se leto. Za naslov bi lahko uporabili tudi sopomenko »čez leto dni« ali bi bili malo »in« in naslov zapisali v angleščini: *This time next year*.

Vsi vemo, da je novo leto enak dan kot vsi ostali dnevi v letu, kljub temu pa o njem vedno razmišljamo kot o veliki prelomnici za življenje. V tem času imamo večje želje, želimo si osebne rasti, med sabo si želimo velike in lepe

stvari. Vsem želimo vse dobro in smo prijazni, saj je praznični čas, ko se prazniki končajo, pa nismo v stanju, da bi sosedu ali mimoidočemu namenili dve besedi – dober dan. Če že koga pozdravimo, to naredimo v avtu, ko druge udeležence v prometu, ki ne razumejo, da se nam mudi, pozdravimo s sredincem in hupanjem.

V predprazničnih dneh smo tudi dobrodelni in pripravljene pomagati ranljivim skupinam ter iz službenih telefonov pošljamo sporočila, katerih vsebina se konča s številko 5 ali 10. Iz službenih seveda, ker je to bistveno ceneje, kot če sporočilo pošljemo iz zasebnega telefona. Bistveno je, da lahko objavimo, da smo tudi mi darovali. Ko so prazniki mimo, na vse to pozabimo in brez slabe vesti svojega bmwejčka parkiramo na invalidskem parkirnem prostoru, samo za pet minut in zato, ker se nam mudi. V trgovini nam gre na živce gospa, ki počasi hodi s hoduljo, ker se nam mudi. Vsi so nam v napoto in niti pomislimo ne, da se mogoče še komu drugemu tudi mudi in ni najboljše volje. Zato nam je normalno, če imamo zraven otroke, da ti kričijo v trgovini, se lovijo, ali povedano drugače, se obnašajo kot osebk iz drugega planeta. Če komu to ni všeč, mu jasno povemo, da naj neha težiti, ker so otroci pač razigrani in se morajo igrati, dokler ne odrastejo.

Čisto normalno je, da je novo leto priložnost za kakšne shujševalne obljube, čeprav že vnaprej vemo, da bomo ob letu osorej v omari – enako kot letos – imeli veliko premajhnih oblačil.

Vsi se zgražamo nad oglasom s fotografijo kosa mesa, ki je v akciji in še kako primeren za novoletno požrtijo. Tudi ni pomembno, če vse pojemo, pomembno je, da je fotografija naše mize na družbenih omrežjih popolna. Ko pripravljamo novoletno požrtijo, se sploh ne spomnimo na lačne otroke v Afriki, novo leto je pač praznik, ko si je treba privoščiti.

Pozabimo pa tudi na uboge živali, ki jih mesarji kruto ubijejo, da jih lahko mi pojemo. Še več, na splošno pozabimo na živali, ko prinesemo domov ognjemetne baterije in petarde. Takrat pozabimo, da je sosedu kužku dala pomirjevala in ga zaprla v klet, ker ve, da bo pri nas najlepši ognjemet v ulici ali na vasi in da nam bodo sosedi še dolgo nevoščljivi, kako smo si ga lahko privoščili.

Tudi z ukrajinskimi otroki sočustvujemo, ker jih je vojna vihra pripeljala v Slovenijo, in niti pomislimo ne, da otrokom, ki so bili pripeljani iz vojnih območij, pokanje petard in raket ni zabavno.

Enako je z nakupovanjem daril, vsi se gnetemo po trgovinah, skoraj hodimo drug po drugem in kot kura brez glave iščemo darila za druge in seveda tudi nekaj zase, da se na primer osrečimo s kakšno *kjuti* majčko. Sploh se ne zavedamo, da je vse to samo zadovoljevanje lažnih potreb, in naše zadovoljstvo je kratkega veka. Novo leto je hitro mimo in spet je vse po starem, edino stanje na računu se nam zaradi decembrske potrošnje v januarju obarva rdeče, kar pomeni, da se spet vrnemo v stare čase. Ponovno nam gredo vsi na živce, smo preobremenjeni, slabe volje. *Kjuti* majčka, ki je bila res lepa, nas zaradi novoletnih požrtij malo steza, na bencinskem servisu svojega dragega jeklenega konjička, ki je seveda na lizing, spet »napolnimo« le za 20 evrov, prav tako spet iščemo akcijske izdelke, razmišljamo o dodatnem limitu itd.

Hitro pa si postavimo nove izzive, saj se takoj po novem letu pojavijo katalogi za oddih med zimskimi počitnicami, akcijska cena za najem apartmaja na Pagu, spet se nam začne dogajati. Pri rezervaciji apartmaja pa je pomembno, da ga rezerviramo vsaj za kakšen vikend več kot sosedovi.

Mogoče je letos čas, da se, ko boste odštevali sekunde do polnoči in se zazrli v nebo ob slovesu starega leta, vprašate, ali vas to, kar počnete, res osrečuje, ali vrednote res nimajo več nobenega pomena, in se zaveste, da individualisti nimajo prihodnosti – ta je le za skupnosti.

Mogoče je čas, da se spomnimo Prešernovih verzov »Edinost, sreča, sprava ...« in si zaželimo, da bi ob letu osorej imeli to, kar imamo danes. Po pandemijskem zaprtju, z nadaljevanjem soočenja med Vzhodom in Zahodom v Ukrajini, z rivalstvom med ZDA in Kitajsko ter skupaj s finančno krizo lahko samo upamo, da se ne uresničijo napovedi strokovnjakov, ki ne napovedujejo ničesar dobrega.

Tudi poznavalci Nostradamusovih štirivrstic iz leta 1555 za leto 2023, ko je zapisal: »sedem mesecev velike vojne, mrtvi ljudje zaradi zla«, in še mnogi drugi ne napovedujejo ničesar dobrega.

V želji, da se slabe napovedi ne uresničijo, vam v letu, ki prihaja, želim osebne sreče, zadovoljstva, zdravja, spoštovanja in ljubezni.

Zmago Šalamun,
odgovorni urednik

Barbara Ribič

Zimska služba je pripravljena, na zalogi imajo 1000 ton soli

Ob padajočih temperaturah in prvih napovedih snega se, tako kot vsako leto, z odprto zimsko službo pluzenja odpirajo tudi pogovori pripravljenosti na snežne meteže, saj ti izvajalce radi »presenetijo«. Pogovarjali smo se s Slavkom Vračkom, vodjo vzdrževanja na koncesijskem območju 6.

Vzdrževanje in varstvo 5961 kilometrov državnih cest z dvajsetimi vozili

Spomnimo, da je vlada v sredini letošnjega leta izbrala nove ponudnike za vzdrževanje in varstvo nekaj več kot 5961 kilometrov državnih cest, ki so razdeljene na devet območij. Za Štajersko in Koroško je bil izbran Pomgrad – CP v partnerstvu s Cestnim podjetjem Ptuj in VOC Celje. Koncesijske pogodbe so sklenjene za obdobje desetih let.

Na tem območju Pomgrad razpolaga s skupno dvajsetimi vozili za državne in lokalne ceste. Dodatno jim je na občinskih cestah na voljo še vsaj 20 kooperantov, s katerimi imajo sklenjene pogodbe. Ti pomagajo predvsem na manj pomembnih cestah.

Pripravljene na sneg

Slavko Vračko nam je o pripravljenosti in sneženju povedal: »Na zimsko službo smo pripravljene, na zalogi imamo 1000 ton soli. Nekaj akcij smo izvedli brez kakšnih posebnosti. Do sedaj je bilo precej sneženja zahodno od Maribora, po Pohorju in Kozjaku. Ceste, ki potekajo na grebene, smo v eni noči celo večkrat v celoti splužili in posipali. Na določenih odsekih, kjer je bilo sneženje res intenzivno, smo imeli celo pet ciklusov. Slovenske gorice so do sedaj sneg v glavnem dobile le po vrhovih. Povsod, kjer je bila plundra na voziščih, smo jo odstranili.«

Dežurna služba je za državne ceste vzpostavljena štiriindvajset ur na dan, vsak dan v tednu. Za občinske ceste jo, na drugi

strani, načrtujejo le ob vremenskih napovedih, ki nakazujejo slabše vozne razmere in zaradi katerih upravičeno pričakujejo večjo aktivnost tudi na omenjenih občinskih cestah.

Vsak zastoj ali nesreča, ki ga povzročijo vozniki zaradi slabe opreme, potem upočasnijo še izvajanje zimske službe.«

Ob močnem sneženju se voznikom in drugim uporabnikom cest priporoča, da se ne podajajo na nenujne poti. Kadar gre za obveznosti, ki jih ne moremo preložiti, Vračko opozarja: »Zimske pnevmatike so v času zime seveda obvezne. Če sneži izven tega določenega časovnega okvirja, morajo vozniki obvezno uporabljati verige. Vožnja brez zimske opreme je zelo nevarna, lahko bi rekli celo lahkomišelnost oziroma neodgovorna. Vsak zastoj ali nesreča, ki ga povzročijo vozniki zaradi slabe opreme, potem upočasnijo še izvajanje zimske službe.«

Vozniki in voznice lahko pripomorejo k hitrejšemu in lažjemu čiščenju snega

Velik problem v urbanih središčih predstavljajo vozila, parkirana na in ob voziščih, kjer čiščenje snega že tako ali tako otežujejo robniki, ograje in druge ovire. Vračko zato še poziva voznike in voznice, da svojih prevoznih sredstev ne puščajo drugje kot na za to namenjenih površinah.

Foto: Freepik

Barbara Ribič

Vsestranska umetnica, ki jo ustvarjanje veseli in sprošča

Umetnica Ana Ploj, magistrica konservatorstva – restavratorstva na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje Univerze v Ljubljani, prihaja iz Slovenske Bistrice. Življenjska pot jo je prek študija v Ljubljani pripeljala v Slovenske gorice k ljubezni. Od leta 2019 z možem in zdaj že dvema otrokoma živi in ustvarja v Lenartu. Pravi, da se tukaj počuti več kot prijetno. Dobro se je vključila v novo lokalno okolje, letos je za občino Lenart ustvarila novoletne voščilnice, pomaga tudi pri restavriranju oltarjev v župnijski cerkvi, svoje kreacije pa objavlja tudi na facebook strani Paint My Life.

Skozi njene izdelke in pogovor smo Ano spoznali kot izredno nadarjeno umetnico, ki se svojih talentov sicer zaveda, vendar o njih govori s pristno skromnostjo. Ob pojasnjevanju svojega dela in poklica ji v oči prav res svetijo iskrice. Kljub izobrazbi in že nabranim izkušnjam o umetniških delih, starinah in kulturni dediščini govori s strahospoštovanjem.

Kako si v ustvarjanju odkrila srečo in kaj ti umetnost pomeni danes?

»Slikam že, odkar sem znala prijeto čopič. Likovno ustvarjanje me veseli in sprošča, tudi ves prosti čas sem običajno namenila temu. Najraje ustvarjam z akvarelnimi barvami na akvarel papir in z akrili na platno. Pri slednjih dajem res velik pomen ozadju, se mi zdi, da pri mojih slikah prav ozadje daje neko težo. Naredim po deset, dvajset, trideset nanosov. Potem pa dodam samo nekaj rožic, vrtnic ... Prav zaradi teh malih rož se mi zdijo moje slike impresionistične, saj pridejo bolj do izraza, ko izdelek pogledamo od daleč. Imam čisto svoj stil, tak abstraktno-impresionističen. Karkoli najdem v sebi, pustim, da pride ven. Vedno več imam naročil za voščilnice, vabila, dekoracije, menije, napise. To rada ustvarjam in bolj kot objavljam izdelke, več je teh naročil. Marsikaj znam, marsikaj si upam. Sprejemam veliko različnih projektov, se preizkušam, iščem in vedno najdem kaj novega, kar me še pritegne.«

V predprazničnem času nastajajo tudi praznične voščilnice. Ena izmed njih je voščilnica za Občino Lenart. Tudi ta je namreč prepoznala Anin potencial in jo povabila k sodelovanju. Tako je Ana letos ustvarila prav posebne novoletne voščilnice, na katerih je ujela čarobni utrinek z lenarškega zasneženega trga.

Foto: osebni arhiv

Nad mestnim trgom v Lenartu pa se v nebo vzpenja župnijska cerkev. Vanjo je Ano s posebnim namenom povabil župnik Marjan Pučko. Z restavratorko Andrejo Padovnik sta namreč iskala lokalnega restavratorka, ki bi pomagal pri restavriranju dveh

Foto: osebni arhiv

Restavratorji stremimo k minimalnosti, k čim manjšim posegom v original.

oltarjev. Projekt je šele v začetnih fazah, resnično bo zaživel v naslednjem letu.

Kako je zamišljen postopek obnove tega oltarja?

»Najprej se pregleda poškodbe, naredi se grafične dokumentacije. Potem se naredi poročilo, konkretno se bo to poročilo predstavilo tudi Zavodu za varstvo kulturne dediščine Slovenije. Konservatorji – restavratorji se ne smemo sami odločati o posegih, posvetovati se moramo z zavodom za spomeniško varstvo in dodatno s kakšnimi drugimi restavratorji. Nikoli ne gre za odločitev enega restavratorja. Ko imamo vse te podatke, se začne pravo konserviranje, restavriranje. Konkretno na tem oltarju se bodo manjši kipi, ki so snemljivi, restavriral v delavnicah. Česar pa ne bomo mogli odstraniti, se bo delalo kar na licu mesta, v cerkvi. Vse je treba očistiti. Nekatere kipe bo treba utrditi, ker so les napadli insekti. Kak del nosilca oziroma lesa bo treba dodati – kjer manjka kak prst ali pa so povzročene druge poškodbe. Ta dodani les je potem treba tudi retuširati, se pravi nanesti barvno plast. Na koncu bomo morda dodali še zaščito z lakom. Veliko se bomo odločali sproti, glede na dejstva, ki so odkrita. Marsikaj se pokaže šele med delom. Okvirni konservatorsko-restavratorski načrt pa si mora vsak konservator vseeno zastaviti na začetku.«

Foto: osebni arhiv

Kaj sploh je osnova restavriranja? So pomembnejše spretne roke ali poznavanje umetnostne zgodovine?

»Najpomembnejši sta natančnost in vztrajnost, toda brez nadarjenosti se ne da. Zmešati moraš pravilne odtenke, znati uporabljati barve, če na umetnini karkoli manjka – del obraza, roke – je treba dorisati ... Restavratorji stremimo k minimalnosti, k čim manjšim posegom v original. Mora se tudi videti, kaj je dodano, ne smemo narediti identičnih popravkov.«

Restavratorstvo je danes kar redke poklic. Od kod ta želja, ljubezen do »starin«?

»Želja po obnavljanju kulturne dediščine je prišla čisto spontano. Obiskovala sem gimnazijo v Slovenski Bistrici. Po srednji šoli sem potem izbirala faks, poklic. Prej te študijske smeri oziroma poklica sploh nisem poznala. Na informativnem dnevu me je ta smer res navdušila. So pa bili sprejemni izpiti. Ti potekajo dva dni. Prvi dan smo risali moško figuro – na voljo smo imeli nekaj ur, risali smo z ogljem, vsak se je lahko znašel in izrazil po svoje. Drugi dan pa je bil kiparski – po enem kipu smo delali relief iz gline. V tretjem delu smo še odgovarjali na nekaj vprašanj. Sprejemne izpite nas je opravljalo nekaj čez sto iz cele Slovenije, izbrali pa so nas zgolj šest. Sama sem šla brez pričakovanj, sploh glede na omejitve. Ne vem niti točno, po kakšnih kriterijih se izbira. So pa očitno v meni prepoznali nek talent. Iskreno sem bila zelo presenečena. Še posebej, ker smo rezultate dobili v obliki odstotkov in sem dosegla, če se pravilno spomnim, 93 odstotkov.«

Nam lahko poveš več o samem študiju?

»Študij je zelo individualen, kot sem rekla, nas je v vsakem oddelku samo šest. Prva stopnja je bolj splošna, na drugi stopnji pa sem se usmerila v slike in les. Osebo mi je bilo odlično. Pogrešala sem zgolj več prakse. Se mi zdi, da se lahko prek prakse največ naučiš. Prejšnje generacije so je imele več, mi pa smo imeli le ta leseni relief, ki je bil del mojega magistrerja, pa enkrat prej na dodiplomcu kak mesec ali dva.«

V sklopu študija je Ana v Ljubljani v galeriji Antikvitete Novak opravljala lažja restavratorska dela. V Narodni galeriji je tekom skoraj celega leta restavriral leseni relief, ki je bil torej del njenega magistrskega dela. Pridno je začela nabirati izkušnje tudi izven študija. Povezala se je z restavratorjem Boštjanom Roškarjem s Ptuja. Z njim je v lastni režiji restavriral kip za bistriško cerkev. Slovenska Bistrica, za katero Ana pravi, da je Lenartu v veliko pogledih zelo podobna, pa svojo domačinko tudi drugače ceni in podpira. »Svojo prvo slikarsko razstavo sem imela prav v bistriški knjižnici. Ko se mi bo nabralo dovolj materiala, bi si seveda želela pripraviti še kakšno v tem okolišju, morda v Občinski avli Jožeta Hudalesa.

Po dogovoru z naročnikom knjižnico Josipa Vošnjaka Slovenska Bistrica sem letos ilustrirala tudi svojo prvo slikanico. V elektronski obliki že imam končno postavitev, fizična oblika je pa tik pred tem, da izide. Načrti so, da bi nato tekom naslednjega leta izšel sklop desetih poučnih slikanic. Ta prva je na temo knjižničark, njihovega poklica, tak je tudi naslov – »Knjižničarka«. Naslednje slikanice bodo predstavljale poklice, ki so vedno manj pogosti in znani – šivilja, tesar ... Ni pa še dokončno odločeno, kako in kaj, saj jih avtorica še ni napisala.«

Nam lahko zaupaš še kakšne načrte za prihodnost?

»Prihodnost pričakujem s široko odprtimi rokami. Najpomembnejše mi je, da sem magistrirala. Seveda se želim zdaj zaposliti kot konservatorica – restavratorka. Čeprav nas je malo, je vseeno kar problem najti službo. Ker gre za dokaj mlado smer, so tudi na delovnih mestih večinoma mladi, ki bodo še dolgo delali. Sedaj sem v prvi vrsti mama. V svoji družini sem sicer edina umetnica, niti nam ni uspelo razvozlati, po kom sem prevzela talent. Je pa zanimivo, da je tudi tašča nadarjena za slikanje. Tako da se že veselimo, kaj bo iz vsega tega uspelo potegniti sinovoma, Luki in Žaku. Likovno trenutno ustvarjam v okviru osebne dopolnilne dejavnosti. Hkrati imam vseeno željo, da bi se nekoč opogumila in odprla lastno podjetje. Da bi služila z voščilnicami, slikami za otroke, ilustracijami. Dela bi zagotovo imela dovolj, si pa na tej točki zaradi pomanjkanja izkušenj še ne bi upala samostojno vzeti projekta, ker so to pomembne umetnine oziroma kulturna dediščina.«

Foto: osebni arhiv

Zmagoslav Šalamun

Gasilci PGD Voličina sprejeli novo gasilsko vozilo, 23 let staro prodali PGD Gočova

V Voličini v letošnjem letu poleg energetske sanacije osnovne šole potekata tudi obnova osrednjega trga, ki se nahaja pri kulturnem domu, in gradnja gasilskega doma. V sklopu omenjene novogradnje je bil izveden nakup novega gasilskega vozila GVC 16/25 (GVC-1), ki so ga tamkajšnji gasilci v petek, 18. novembra, s curkometom sprejeli v Voličini. Sprejema so se ob domačih gasilcih in številnih krajanih udeležili še župan Občine Lenart mag. Janez Kramberger, podžupan Franci Ornik, predsednik Gasilske zveze Lenart Jože Selinšek in podpoveljnik Gregor Bauman ter predstavniki podjetja WEBO, ki je nadgradnjo izvedlo.

Prednost novega gasilskega vozila s cisterno GVC-1 je podaljšana kabina za posadko 1 + 7 (ali za 4 gasilce z dihalnimi aparati). Podvozje je od podjetja MAN, avto ima panelno nadgradnjo in rezervoar za vodo z volumnom 3000 litrov vode. Avto

ima tudi teleskopski steber z reflektorji, agregat, vlečni vitel, cevi, turbo ročnike, stikalno lestev, prezračevalnik, termo kamero in še veliko druge opreme, ki bo olajšala delo gasilcem. Novo vozilo so postavili že v delno končan nov gasilski dom, saj je garaža v starem gasilskem domu prenizka.

Predsednik PGD Voličina Smiljan Marin ni skrival zadovoljstva ob sprejemu novega gasilskega vozila in novega gasilskega doma, katerega gradnja gre h koncu. Slovesna otvoritev je predvidena zadnjo soboto v maju v prihodnjem letu. Povedal je, da je bila njihova cisterna že malo zastarela, saj je stara 23 let, hkrati pa izrazil zadovoljstvo, da stara cisterna ostaja v Gasilski zvezi Lenart, saj so jo kupili gasilci iz PGD Gočova v občini Sveta Trojica.

Predsednik društva se je ob koncu zahvalil vsem krajanom in gasilcem, ki so kakorkoli pripomogli k nakupu novega gasilskega vozila in h gradnji novega gasilskega doma, ter vodstvu Občine Lenart, ki je za nakup prispevala 250.000 evrov, dobrih 50.000 evrov pa je prispevalo še PGD Voličina.

»V zadnjih 16 letih smo denimo za sosednje gasilsko društvo v Selcah kupili dve gasilski vozili, prav tako dve vozili za PGD Lenart in eno vozilo za potrebe gasilske zveze. Na

gasilce lahko vedno računamo, zato bomo z vlaganji v nakup gasilske opreme in obnove prostorov nadaljevali tudi v prihodnje. Najprej se bomo lotili energetske sanacije gasilskega doma v Lenartu, kjer je treba obnoviti tudi streho, prav tako je potrebna nabava nove gasilske cisterne z večjo kapaciteto vode,« je o vlaganjih v požarno varnost povedal župan Občine Lenart mag. Janez Kramberger.

Foto: Dariljo Zemljic

Nina Zorman

Lenart osvojil drugo mesto na natečaju Moja dežela – lepa in gostoljubna 2022

Že 31. zapored so bila v ponedeljek, 14. novembra, v Laškem podeljena priznanja natečaja Moja dežela – lepa in gostoljubna 2022, vseslovenskega tekmovanja v urejenosti in gostoljubnosti, ki je letos potekalo pod sloganom, kjer je Zdravje doma. Slovenija je namreč tudi država, v kateri velik pomen namenjamo zdravemu načinu življenja in načelom trajnostne interakcije z naravo. Mesto Lenart je sodelovalo v kategoriji malih mest in je po ocenah strokovne ocenjevalne komisije zasedlo drugo mesto. Priznanje sta županu mag. Janezu Krambergerju izročila gostitelj in predsednik Turistične zveze Slovenije Pavle Hevka ter minister za gospodarski razvoj in tehnologijo Matjaž Han.

»Akcija ima pozitiven vpliv na vse kategorije, saj imamo vsako leto več tekmovalcev. Največja letošnja novost je uvedba nove kategorije, poimenovane izletniška točka, ki predstavlja neko posebnost zunaj urbanega okolja, ki je zanimiva za izlet in nosi sporočila,« je poudaril Hevka.

»Ta projekt, ki ga izvaja naša najstarejša turistična organizacija, nosi pomembno sporočilo. To sporočilo je, da je urejeno in gostoljubno okolje pogoj za uspešen razvoj turizma. Letošnji natečaj je potekal na zelo aktualno temo Kjer je zdravje doma. S tem je bilo posebej poudarjeno, da je Slovenija turistična destinacija, kjer razvijamo trajnostni turizem ter velik pomen pripisujemo zdravju in zdravemu načinu življenja. Letošnji natečaj je povsem v duhu naše nove turistične strategije, v kateri smo si zastavili vizijo 'zelena butičnost, manjši odtis in večja vrednost za vse',« je bil jasen Han.

Člani strokovne komisije so letos pregledali kar 67 slovenskih mest in krajev, 21 jeder, 37 izletniških točk, 19 kampov in glampingov, 7 mladinskih prenočišč ter 35 tematskih poti, na natečaju pa smo izbirali tudi najboljše Petrolove bencinske servise. V tem času so prostovoljci prevozili več kot 16 tisoč kilometrov, kar je toliko, kot če bi se peljali do Sydneyja v Avstraliji.

Foto: Valerija Jelen

Zmagoslav Šalamun

V novembru v občini Lenart posadili 18 dreves in 241 grmovnic

Foto: Nina Zorman

V občini Lenart že redno, že nekaj let, sadijo drevesa in grmovnice, ki so zelo pomembne, saj zagotavljajo kakovost bivanja in kakovost zdravja, ki ju ne more nadomestiti nobena grajena prvina v mestu. S programom zasaditve nekateri soglašajo, drugi se z zasaditvijo ne strinjajo, potem so spet taki, ki niso zadovoljni z ničimer.

Tako so v občini Lenart od leta 2007 do leta 2021 posadili okrog 225 dreves, od tega 25 sadnih in okoli 250 grmovnic. Lokacije zasaditve so razpršene po centrih, in sicer: Park Lenart, Nikova ulica, Partizanska cesta, Vrtec Lenart, Vrtec Selce, Jurovska cesta, Mariborska cesta, ŠRC Polena, pri Štupičevi vili v Zavrhu, pri ŽU Voličina, pri jezeru Radehova, pri osnovnih šolah Lenart in Voličina ter nakupovalnem centru Park Lenart. Dosedanje zasaditve, za katere daje pobude Občina Lenart, Komisija za okolje in naravo in zunanji strokovni sodelavci, so do sedaj občino stale več kot 50.000 evrov, brez stroškov dela, gnojil, kolov in strojnih izkopov.

Samo v letih 2020 in 2021 je bilo posajenih 113 dreves, od tega drevored na Mariborski cesti, Partizanski cesti in v Industrijski ulici (NPIC). Pri teh zasaditvah so na območju

nakupovalnega centra Park Lenart sodelovale tudi gospodarske družbe, kjer je bila skupna vrednost zasaditve dobrih 15.000 evrov, brez stroškov zasaditve. S strani gospodarstva je bilo sofinanciranih 48 zasaditev dreves malolistne lipe. Načrt zasaditve je izdelala zunanja strokovna sodelavka Lea Zinauer, univ. dipl. inž. hortikulture, v sodelovanju z Občino Lenart in Komisijo za okolje in naravo. Projekt v občini Lenart poteka pod sloganom **Drevesa nas povezujejo**.

V letošnjem novembru je bilo v centru Voličine zasajenih 5 belih gabrov (*Carpinus betulus*), 30 kosov medvejka (*Spiraea cinerea* 'Grefsheim'), 210 kosov zimzelenega kosteničevja (*Lonicera nitida* 'Maigrun') in ena vičjeva trta (*PARTHENOCISSUS* »VEITCHII«).

Na lenarški Poleni je bilo med igrali in okrog plezalne stene, kjer je bilo veliko kritik s strani občanov v poletnih mesecih, v novembru zasajenih 9 kosov maklena (*Acer campestre* 'Elsrijk') in 4 kosi čremse (*Prunus padus*).

Tako so v občini Lenart v letošnjem novembru posadili skupaj 18 dreves in 241 kosov grmovnic.

Barbara Ribič

Župan Kramberger v peti mandat, v občinskem svetu šest list

Foto: Foto Tone

V občini Lenart je na volišča odšla slaba tretjina volilnih upravičencev. Dosedanji župan mag. Janez Kramberger ni imel protikandidata, torej bo občino vodil tudi prihodnja štiri leta, v svojem že petem mandatu. Vsem volivkam in volivcem se ob tej priložnosti iskreno zahvaljuje. Obisk volišč, čeprav je bil na kandidatni listi sam, ocenjuje kot spoštovanje do njihovega dela. Župan mag. Janez Kramberger pravi, da je vesel raznolikosti novega občinskega sveta. Tega bo namreč sestavljalo šest list, skupaj petnajst mandatov, od česar je točno tretjina žensk.

Štirje mandati bodo pripadali Slovenski ljudski stranki: David Maguš, Mojca Čep, Petra Krepek Cafnik in Franc Ornik ter prav tako štiri mandati Slovenski demokrati stranki: Gregor Radoha, Ksenija Ilich, Simona Capl in Gregor Širovnik. Jožica Krajnc, Silvo Muršec in Aleš Smerdelj so s svojimi volivci tri mandate prislužili Gibanju Svoboda. Dva stolčka bosta pripadala Listi Proaktivnih, ki jo bosta zastopala Gregor Muršec in Aleksander Krajnc. Nova Slovenija – Krščanski demokrati in Socialni demokrati pa bodo v občinskem svetu imeli po enega člana, in sicer slednji Gorazda Voglarja in NSi Maksimiljana Šumana.

O sodelovanju z novim občinskim svetom je župan spregovoril takole: »Želim, da bi tudi s tem občinskim svetom vzpostavili tako dobro vsebinsko sodelovanje. Do sedaj namreč nismo imeli nobene koalicije, usklajevali smo programe z vsemi in se potem skupaj odločali za tisto, kar je v

občini oziroma obeh krajevnih skupnosti najbolj potrebno. Na tak način želim skupaj z občinsko upravo delati tudi naprej.«

Prva seja novega občinskega sveta bo 8. decembra, župan pa za letošnje leto načrtuje še eno, na kateri bodo usklajevali v večjem delu že pripravljen občinski proračun. Po njegovih besedah bodo predvsem že začeti projekti: kolesarske poti v vseh sedem smeri iz mesta Lenart; nadzidava zdravstvenega doma, za katerega je že podpisana pogodba; prizidek k osnovni šoli v Lenartu, za katerega je treba čim prej izbrati izvajalca; nov otroški vrtec v Selcih; konkreten športni objekt, za katerega načrtujejo prostor v okviru Športnorekreativnega centra Polena. Slednji bo velik zalogaj, ne le finančni, saj je treba dvorano tudi smiselno umestiti v prostor in se dogovoriti o financiranju ter upravljanju. Stalnica dogovarjanj in investicij ostajajo tudi ceste. Župan želi, da bi na začetku prihodnjega leta končno uspeli sprejeti občinski prostorski načrt, s katerim bodo v prostor umestili tudi potrebno severno obvoznico mesta Lenart. Na novembrskih lokalnih volitvah pa občani niso volili le župana in občinskega sveta, temveč tudi člane, ki bodo naslednja štiri leta glas krajevnih skupnosti.

Krajevno skupnost Lenart bodo zastopali Jožef Kramberger in Boštjan Fras iz Slovenske demokratske stranke, Gorazd Voglar iz Socialnih demokratov, Nataša Maguš Lorber, Vincenc Rop, Helena Dolajš, Petra Krepek Cafnik, Natalija Hojs,

Andreja Bunderla, Saša Firbas iz Slovenske ljudske stranke ter Beno Puntnar, Gregor Muršec, Robert Ketiš, Mitja Mesarič in Maksimilijan Perko, katerih predlagatelj je Petra Muršec s skupino volivcev.

Krajevno skupnost Voličina pa bodo gradili Zdravko Capl in Zvonko Čuček iz Slovenske

demokratske stranke, Gregor Simonič, Sara Damiš, Zdenko Stergar in Igor Kmetič predlagateljice Petre Muršec s skupino volivcev ter Feliks Kranvogel, Franc Bezjak, Drago Kurnik, Mitja Grajfoner in Zvonko Čuček iz Slovenske ljudske stranke.

Dr. Marjan Toš

Spoštljiv poklon Zavrha generalu Rudolfu Maistru

Foto: Marjan Toš

V Zavrhu v Slovenskih goricah so v novembru potekale že 36. Maistrove prireditve, ki sta jih v sodelovanju s Knjižnico Lenart organizirala Občina Lenart in Turistično društvo Rudolf Maister Vojanov iz Zavrha. Pri Maistrovem kipu pred Štupičevo vilo so v navzočnosti predstavnikov Slovenske vojske ob igranju pihalne gobe MOL iz Lenarta položili spominski venec, nato pa so v domu kulture predstavili nov roman mladega avtorja Andraža Babška z naslovom Junak. Z avtorjem se je pogovarjal prof. Aleš Arih, knjigo pa je izdala založba MKC Maribor.

Po izjemno sproščeni predstavitvi romana Junak je Nina Polanec iz lenarške knjižnice predstavila krajši referat o slovenskogoriškem rojaku dr. Antonu Murku, velikem jezikoslovcu, ter poudarila njegovo vlogo in pomen za slovensko kulturo, še zlasti pa za slovenski jezik. Goste in obiskovalce sta nagovorila in pozdravila podžupan Občine Lenart Franci Ornik, ki je izpostavil aktualni čas nepotrebnih delitev med ljudmi in se zavzel za strpno sodelovanje in povezovanje, ne pa za nepotrebne delitve. Opozoril je na socialno pravično in solidarno družbo, kot nam to narekujejo temeljna izhodišča svobodne demokratične države Slovenije, katere temelje je gradil tudi general

Maister. Predsednica Turističnega društva Rudolf Maister Vojanov iz Zavrha Barbara Klemenšak pa je v pozdravnem nagovoru vnovič izpostavila, da so krajanje Zavrha na Maistra in njegovo delo izjemno ponosni, saj je bil med prvimi, ki so ime nekoč majhne vasice ponesli v svet. Zato njegovo delo izjemno spoštujejo in bodo še naprej sodelovali pri organizaciji prireditev, ki so del tradicije završkega spominjanja na generala Maistra in pesnika Vojanova. Turistično društvo poleg tega pripravlja še mnoge druge dogodke in prireditve.

V kulturnem programu 36. Maistrovih prireditev v Zavrhu so nastopili slovenskogoriški pihalni orkester MOL iz Lenarta, Aleksandra Papež, Eva Kurnk in Matic Lorbek ter učenci osnovne šole iz Voličine. Program je vsečno povezovala Darinka Čobec. Med častnimi gosti pa so bili Maistrov vnuk Borut Maister, predsednica Zveze društev general Maister Slovenije mag. Lučka Lazarev - Šerbec, predsednik Domovinskega društva generala Maistra Maribor Aleš Arih, predsednik cerkvenjaškega Maistrovega društva Roman Lovrenčič, direktor založbe MKC Dušan Hedl, predstavniki Slovenske vojske, Zveze veteranov vojne za Slovenijo in mnogi drugi.

Zmago Šalamun

Vodenje občinske uprave prevzela v. d. direktorja Mojca Guzej

Dosedanji direktor občinske uprave Občine Lenart Martin Breznik je bil izvoljen za župana Občine Sveta Ana, zato se konec letošnjega leta poslavlja z direktorskega mesta.

Župan mag. Janez Kramberger je zato pred konstitutivno sejo občinskega sveta, ki je potekala v četrtek, 8. decembra, za vodenje občinske uprave imenoval v. d. direktorja občinske uprave Mojco Guzej.

Mojca je bila do imenovanja za v. d. direktorja zaposlena kot računovodkinja v občinski upravi Občine Lenart. Po poklicu je diplomirana ekonomistka.

Po besedah župana mag. Janeza Krambergerja bodo po šestih mesecih objavili razpis za mesto direktorja.

Foto: arhiv občine

Foto: Marjan Toš

Častni gost prireditve v Zavrhu je bil Maistrov vnuk Borut Maister (desno), v družbi lenarškega podžupana Francija Ornika.

Damjan Veršič

Razmišljali o dozidavi, a so se odločili za gradnjo novega gasilskega doma

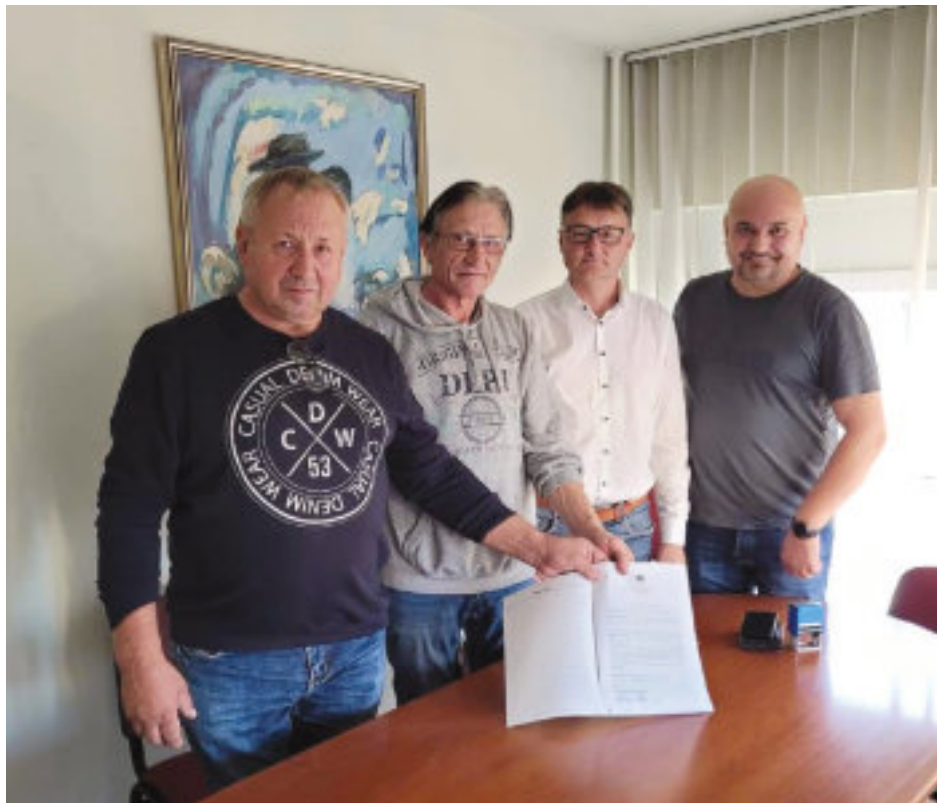

Foto: Damjan Veršič

Prostovoljno gasilsko društvo Benedikt deluje že 95 let. Njegovi zametki segajo v leto 1910, ko je bila dana pobuda za ustanovitev prostovoljne požarne obrambe, dve leti kasneje je začela delovati podružnica vojaškega veteranskega društva pri Svetem Juriju ob Ščavnici, društvo pa je bilo formalno ustanovljeno leta 1927. V letu 1937 so začeli tik ob občinski cesti graditi skromen gasilski dom, uradno so ga odprli leto kasneje. V naslednjih letih so ga dvakrat dogradili in razširili, nazadnje so

leta 2016 na objektu uredili fasado. Obstoječe gasilske garaže omogočajo parkiranje treh vozil – dveh kombijev in avtocisterne.

Venčeslav Senekovič, predsednik Prostovoljnega gasilskega društva Benedikt, pove, da se je pred dvema letoma pojavila ideja, da bi sedanji gasilski dom dogradili, s čimer bi pridobili prostor za eno garažo. Iskali so tudi rešitve, na kak način ob objektu zagotoviti več parkirnih mest za

osebna vozila gasilcev. »Dogovori o tem so že potekali, nakar je župan predlagal, glede na to, da je gasilski dom umeščen na prostorsko zelo omejeno lokacijo, da bi bila boljša rešitev novogradnja objekta. Upravni odbor društva je omenjeno pobudo soglasno potrdil, občina pa je obljubila, da nam bo pri tem pomagala in stala ob strani.« Za lokacijo novega gasilskega doma so izbrali zemljišče v industrijski coni. Pogodbo o nakupu zemljišča je Senekovič konec oktobra podpisal z lastnikom Danilom Tretnjakom, ob podpisu sta bila prisotna notar Miloš Lešnik in župan mag. Milan Repič. Del zemljišča je za širitev svoje dejavnosti kupil domači podjetnik Roland Lovrec.

Načrtujejo tudi prostor za gasilske vaje

Občina je za nakup zemljišča letos zagotovila 30.000 evrov, še vsaj enkrat toliko bo primaknilo društvo. Pri poslu je pomembno vlogo odigral župan, ki je koordiniral celoten postopek – od pogovorov s prodajalcem, organizacije odmere zemljišča do koordinacije z notarjem in podpisa pogodbe.

Predvidena je gradnja večjega gasilskega doma s petimi garažami, ki bo stal na zemljišču, velikem 65 arov. »Primanjkuje nam tudi prostora za gasilske vaje. Do zdaj smo jih velikokrat izvajali na zemljiščih podjetja Inox. Ideja je, da bi na novem zemljišču v dolžini 90 metrov uredili vadbeni poligon, hkrati pa bi tam imeli tudi dovolj prostora za parkiranje naših osebnih vozil,« pove Senekovič. Doda, da v obstoječem gasilskem domu močno

pogrešajo tudi kopalnice, v katerih bi se lahko gasilci po končani intervenciji oprhali.

Gradnja bi se lahko začela leta 2024 ali 2025

Po predvideni časovnici bodo v letu 2023 za novi gasilski dom pripravili projektno dokumentacijo in pridobili gradbeno dovoljenje. Gradnja pa bi se lahko začela v letu 2024 ali 2025. »Stremeti moramo k temu, da bomo zgradili objekt, ki bo zagotavljal primernost delovanja društva za naslednjih 30 let,« pravi župan mag. Milan Repič. Za financiranje novega gasilskega doma, katerega vrednost je ocenjena na od 500.000 do 600.000 evrov, bo v večjem delu poskrbela Občina Benedikt, gasilci pa upajo, da jim bodo pri njihovem deležu finančno pomagali tudi občani. »Naša želja je, da leta 2027, ko bo Prostovoljno gasilsko društvo Benedikt praznovalo 100-letnico delovanja, slovesno odpremo vrata novega gasilskega doma, v garažo pa želimo takrat postaviti tudi novo avtocisterno,« zaključuje Senekovič.

Občina je sicer po zakonu dolžna poskrbeti za urejeno gasilstvo ter za varnost občank in občanov, in sicer na način, da iz proračuna financira delovanje društva. Gre za sredstva, ki so vsako leto namenjena društvu za redno delovanje in se koristijo za nakup opreme. Na letni ravni je to v Benediktu dobrih 15.000 evrov in dobrih 6.000 evrov za delovanje Gasilske zveze Lenart.

Damjan Veršič

Župan ostaja, v občinskem svetu prvič več žensk kot moških

Foto: arhiv občine

Občina Benedikt je zaradi gradnje dostopnih in kakovostnih stanovanj, družinskih hiš in stanovanjskih stolpičev zelo zanimiva za mlade družine z otroki. Zaradi priseljevanja in več rojstev se število občanov vztrajno povečuje. Zanimiv je podatek, da je povprečna starost prebivalcev Benedikta precej pod slovenskim povprečjem. Leta 2018 je vodenje občine prevzel mag. Milan Repič, ki na županskem stolčku ostaja tudi v naslednjih štirih letih. »Občankam in občanom se zahvaljujem za izkazano zaupanje za nadaljnje vodenje naše občine.

To je bilo na nek način izkazano že pred samimi volitvami, saj sem bil edini kandidat. To me navdaja s hvaležnostjo, a me hkrati tudi obvezuje, da bomo vsaj tako dobro delali tudi v naslednjem mandatu,« je povedal Repič.

V občinskem svetu imajo svoje predstavnike vse stranke, ki so imele kandidate za svetnike

Sestava občinskega sveta, ki se je na konstitutivni seji sestala 12. decembra, se je

v novem sklicu precej spremenila. Od svetnikov, ki so bili izvoljeni v prejšnjem mandatu, so v tem ostali trije. »V posebno zadovoljstvo in veselje mi je, da bo tokrat prvič, odkar je občina samostojna, v občinskem svetu več žensk kot moških,« pravi župan. Izvoljenih je bilo namreč pet žensk in štirje moški. V občinskem svetu imajo svoje predstavnike vse stranke, ki so imele kandidate za svetnike na lokalnih volitvah. Slovenska ljudska stranka je dobila štiri mandate (Urška Kociper, Dragica Hobot, Jernej Merčnik in Dragica Lipnik), Slovenska demokratska stranka dva (mag. Avgust Zaverinik in Angela Rajšp), dva predstavnika ima tudi Nova Slovenija (Klavdija Rola in Vojteh Gungl) ter Gibanje Svoboda enega (Igor Barton). Repič nadaljuje, da si najbolj želi, da vsi skupaj, on kot župan ter svetnice in svetniki, podobno, kot jim je to uspelo v zadnjih štirih letih, v naslednjem mandatu znova pozabijo na stranke, pri katerih so kandidirali, in se osredotočijo na delo za skupno dobro. »Trdim, da v lokalni skupnosti, še posebno v tako mali, kot je naša, ni prostora za politiko in delitev na naše in vaše. To si neizmerno želim in vse bom naredil, da bomo z občinskim svetom v takem duhu delali tudi v tem mandatu.« V Benediktu si bodo v prihodnjih štirih letih prizadevali za uresničitev nekaterih večjih projektov, za katere so izhodišča pripravili v tem mandatu. Gre za dokončanje prizidka k osnovni šoli, dokončanje obnove

pokopališča, sprejetje občinskega prostorskega načrta, pripravo pogojev za začetek gradnje upravno-kulturnega centra in ureditev trga. Lotili pa se bodo še drugih investicij, ki so potrebne v občini.

Foto: arhiv občine

Damjan Veršič

Benediški podžupan na Islandiji spoznaval načine rabe geotermalne energije

Foto: arhiv občine

Pomena geotermalne energije, torej toplote, ki nastaja in je shranjena v notranjosti zemlje, na površje pa prihaja v obliki tople vode ali pare, se v Benediktu že vrsto let dobro zavedajo. Leta 2004 so v neposredni bližini sedanjega vrtca zvrtili vrtino, globoko 1857 metrov, s temperaturo vode na ustju 75 stopinj Celzija, njen pretok, tako imenovani samoizliv (brez dodatnega pritiska), pa je znašal 15 litrov na sekundo. Vrtina je imela status raziskovalne vrtine, nekaj časa so s toplo vodo iz vrtine ogrevali športno dvorano,

osnovno šolo, vrtec in občinsko stavbo. Po poteku statusa bi bilo treba pridobiti koncesijo za njeno uporabo. Ker pa je koncesnina takrat predstavljala višji strošek kot strošek ogrevanja na kurilno olje, se občina ni odločila za pridobitev koncesije in je vrtino zaprla. Zaprta je še danes in se ne uporablja.

Širši javnosti so znani načrti o tem, da vrtina predstavlja osnovo za načrtovano termalno kopaljšče v Benediktu. Za ta projekt si je zelo prizadeval že nekdanji

župan Milan Gumzar, ki je poskrbel, da je občina zgradila geotermalno vrtino in investirala v infrastrukturo do načrtovanega kompleksa. Zaradi gospodarske krize tedanji investitor ni bil sposoben izpeljati projekta, ki je kasneje pristal na slabi banki. Od Družbe za upravljanje terjatev bank (DUTB) je pred leti osem hektarjev veliko zemljišče odkupilo podjetje Beneco iz Maribora.

Sedanji župan mag. Milan Repič nadaljuje delo svojega predhodnika, pomemben korak najprej pa bi predstavljala uvrstitev geotermalne energije med obnovljive vire energije, za kar si med drugim zelo prizadeva poslanec Franc Breznik.

Benediški župan ob tem doda, da intenzivno iščejo možnosti, da bi geotermalno energijo lahko uporabljali še v druge namene: »Načrti za koriščenje so veliki. Na občini se trudimo in iščemo zainteresirane investitorje, ki bi izvedli potrebne študije, s katerimi bi prišli do jasnih odgovorov na vprašanja: ali je vrtina primerna za izkoriščanje za pridobivanje električne energije? Ali jo je treba poglobiti? Iščemo tudi rešitve, da bi jo uporabili za ogrevanje pokritih površin za pridelavo hrane. Ne nazadnje pa še vedno upamo, da bo podjetju Beneco uspelo pridobiti investitorja za izgradnjo term.«

Igor Barton, podžupan Občine Benedikt, se je med 24. in 29. oktobrom mudil na Islandiji, kjer si je v okviru študijskega obiska ogledal dobre prakse s področja koriščenja geotermalne energije in praktične primere rabe. Obiska se je udeležil na povabilo Geološkega zavoda Slovenije v sklopu projekta INFO-GEOTHERMAL, katerega članica je tudi Občina Benedikt. Kot nam je povedal, je bil obisk za predstavnike občin, ki že imajo izkušnje z geotermalno energijo, razdeljen v dva dela. Prvi je bil izobraževalni s predavanji in delavnicami na temo izkoriščanja geotermalne energije in njenih potencialov, drugi pa je bil namenjen obiskom in predstavitvam dejanskih objektov, ki na osnovi koriščenja geotermalne energije zagotavljajo električno energijo za potrebe Reykjavika ali ga oskrbujejo s toplo vodo, tako za potrebe sanitarne vode kot za potrebe ogrevanja.

»Obiskali smo tudi proizvodno enoto, kjer iz geotermalne vode odvezamo in proizvajajo čisti ogljikov dioksid (CO₂). Prav zanimivo je, da si nismo ogledali nobenih term, čeprav bi najverjetneje večina to pričakovala. Spoznali smo praktične primere sistemov učinkovite rabe geotermije na Islandiji z ogledom njihovih sistemov daljinskega ogrevanja, geotermalnih elektrarn in rastlinjakov, ki uporabljajo geotermalno energijo. Hkrati smo obisk izkoristili za mreženje in navezavo stikov s strokovnjaki, ki delujejo na tem področju in so priznani po celem svetu. Zakaj Islandija? Zaradi njihovih številnih izkušenj in dolge zgodovine koriščenja geotermalne energije,« nam je povedal Barton.

Z geotermalnimi vrtinami imajo na Islandiji več kot 100-letne izkušnje. V zadnjem času delajo tudi na sistemu tako imenovanih

povratnih vrtin, in to kljub drugačni strukturi tal, kar jim omogoča, da se voda s površja lažje sama vrne nazaj v globino. Temperatura vode, ki jo dobivajo iz svojih vrtin, je bistveno višja kot pri nas. Običajno gre za vrednosti od 120 do 350 stopinj Celzija, kar je pod tem nivojem, uporabijo neposredno na toplotnih izmenjevalcih za ogrevanje sanitarne vode, katere zgornja meja temperature znaša 80 stopinj Celzija. Temperatura vode na površju pa je tudi tisti glavni dejavnik, kjer se razlikujemo. Kot vemo, imamo pri nas večinoma vrtine, ki dosegajo maksimalno 80 stopinj Celzija. Razlika je tudi v strukturi tal, saj vemo, da je Islandija vulkanskega izvora, torej imajo višje temperature na manjših globinah, prav tako pa vulkanska struktura dopušča vračanje vode po tako imenovani naravni poti nazaj, medtem ko pri nas to skorajda ni mogoče brez povratnih vrtin.«

In katere dobre prakse, videne na Islandiji, bi bilo mogoče prenesti v Slovenijo, konkretno v Benedikt? »Kot sem že uvodoma omenil, nismo obiskali nobenih term, čeprav to ne pomeni, da jih nimajo. Koriščenja geotermalne energije namreč ne povezujejo eksplicitno s termami, kot je bila to praksa v preteklosti pri nas. Res je, da se tudi pri nas zadnje čase več omenja tako imenovano kaskadno izkoriščanje geotermalne energije. Praks z Islandije ne moremo prenesti ena na ena, ker obstoječe tehnologije, ki smo jih videli, večinoma temeljijo na višjih temperaturah. Pridobljeno energijo dobivajo iz razlike med vstopno in izstopno temperaturo vode v sistemu, ne glede na to, ali govorimo o proizvodnji električne energije, sanitarne vode ipd. Z njihovimi izkušnjami, znanjem in seveda pripravljenostjo za sodelovanje verjamem, da bomo našli tudi tehnologije in projekte za izkoriščanje naših »nizkotemperaturnih« geotermalnih potencialov. Za realizacijo takih projektov pa bo treba najti dogovor tako na državnem kot na lokalnem nivoju, da bodo projekti ustrezno podprti, tako finančno kot kadrovske.«

Ob nedavnem obisku Benedikta je minister za infrastrukturo mag. Bojan Kumer povedal, da obžaluje, da je vrtina, ki veliko obeta, trenutno opuščena. »Vrtino moramo nekako reaktivirati, potrudil se bom, da bom za to našel potrebna sredstva. V naši zakonodaji je predvideno, da moramo, če želimo vrtino popolnoma izkoristiti, zvrtili novo, reinekcijsko vrtino, ki jo bo zagotovo treba sofinancirati. S tem bomo prišli do dveh virov – enega bomo uporabljali za zelo verjetno majhno proizvodnjo električne energije, še posebej, če bomo dogrevali z lesno biomaso, druga možnost pa je tako imenovana kaskadna izraba geotermalne energije za ogrevanje rastlinjakov in tudi drugih stavb. Na ministrstvu že sedaj izvajamo dve aktivnosti. V posebni, interventni zakon bomo umestili vse tiste vrtine, ki so že zdaj skladne s slovensko zakonodajo, da bodo lahko nadomestile fosilne energente oziroma zemeljski plin za namene ogrevanja in morebitne kogeneracije za pridobivanje električne energije.«

Damjan Veršič

Tudi Benedikt v prazničnih barvah

Foto: Damjan Veršič

V decembru je tudi občina Benedikt zasijala v prazničnih lučkah. Ker so se pridružili skrbi za manjšo porabo električne energije, je okrasitev izvedena v manjšem obsegu kot prejšnja leta. »Kljub temu pa si želimo, da ne bo manj praznično in manj veselo,« je povedal župan mag. Milan Repič. Ta je lučke prižgal v soboto, 3. decembra, osrednji del občine pa bodo krasile do prvih dni januarja 2023.

Prižig lučk so spet simbolično izvedli otroci, in sicer na način, da so povlekli za vrv, na ta način dvignili Božička, ki je počil velik balon, iz katerega so se vsuli številni manjši, v tistem trenutku pa je zagorela tudi decembrska razsvetlitev. Po prižigu je zbrane, ti so na Čolnikov trg prišli v velikem številu, nagovoril župan, ki se je najprej zahvalil vsem za organizacijo tega in vseh ostalih dogodkov v teh prazničnih dneh, nato pa še vsem, ki se decembrskih dogodkov udeležujejo in se na tak način zahvalijo za trud in delo, ki ga posamezniki vlagajo, da so praznični dnevi lepši, prijetni

in zabavni. Na koncu je vsem zaželel veliko veselja v času pred in med prazniki ter veliko lepih trenutkov, pozitivne energije in vsega dobrega v letu 2023.

Prižig lučk so združili z lokalno kmečko tržnico, plesno-glasbeno zabavo za otroke z Alenko Kolman in nastopom skupine Il Divji. Ob tem je ekipa Glasbeno-turističnega društva Klapovüh, ki jo je vodil in usmerjal Ivan Merčnik, že tradicionalno poskrbela za izdelavo adventnega venčka, ki Benedičanke in Benedičane spominja na adventni čas in prihod novoletnih praznikov.

Župnija sv. Benedikta je tudi letos priredila miklavževanje, 11. decembra je v organizaciji Glasbeno-turističnega društva Klapovüh potekala Zlodjova parada z Miklavži, 17. in 18. decembra pa je Božiček po domovih obiskal vse predšolske otroke in jih razveselil z darilcem. Za organizacijo dogodka sta poskrbela Občina Benedikt in Prostovoljno gasilsko društvo Benedikt.

Tomaž Kšela

Okronali so novo vinsko kraljico

Novi cerkvenjaški vinski kraljici Patriciji Peklar je v prisotnosti številnih vinskih kraljic iz prijateljskih občin krono nadela na glavo dosedanja kraljica Tjaša Simonič, ki jo je zaradi epidemije covid-19 nosila kar štiri leta.

Martinovanje, ki ga organizirata Društvo vinogradnikov in ljubiteljev vina Cerkevjak in Občina Cerkevjak, spada med največje tradicionalne prireditve v Cerkevjaku. Ker ga zaradi epidemije covid-19 dve leti niso mogli in smeli organizirati, je bilo letos še toliko bolj pripravljeno in obiskano. Videti je bilo, kot da so občanke in občani že komaj čakali na martinovanje, da so se lahko ponovno sproščeno družili. Druženje na martinovanju ima namreč poseben čar, saj se ob kozarčku dobre kapljice lahko ljudje med seboj pogovorijo mnogo bolj odkrito in sproščeno kot sicer.

Tako kot običajno so v Cerkevjaku tudi letos martinovanje organizirali na ploščadi pred gasilskim domom v neposredni bližini Johanezove trte, ki je potomka najstarejše trte na svetu.

Na martinovanju v Cerkevjaku se je poleg številnih domačinov na čelu z županom Občine Cerkevjak Marjanom Žmavcem zbralo veliko vinarjskih strokovnjakov in vinskih kraljic iz širše regije, kar je nekako že običaj. Iz Evropskega reda vitezov vina so bili na martinovanju Ivan Janez Pučko, Franci Zorko in Darko Škrget, iz Slovenskega reda vitezov vina pa Marko Breznik, Zlatko Borak, Marjan Klobasa in Mateja Štabuc Borak. Prišle so tudi vinske kraljice iz Starš, Male Nedelje, Ptuja, Svečine in še nekaterih krajev. Pridružile so se jim tudi nekdanje vinske kraljice iz Cerkevjaka.

Prvi je novi cerkvenjaški vinski kraljici Patriciji Peklar čestital predsednik Društva vinogradnikov in ljubiteljev vina Cerkevjak in vitez Evropskega reda vitezov vina Franci Zorko.

Zbrane sta pozdravila predsednik Društva vinogradnikov in ljubiteljev vina Cerkevjak Franci Zorko, ki je z veseljem ugotovil, da se po dveh letih premora zaradi epidemije koronavirusa martinovanje zopet vrača v stare tire. Župan Žmavc pa je opozoril na vlogo omenjenega društva pri razvoju vinogradništva na območju občine, saj že dvajset let združuje vinogradnike, vinarje in ljubitelje vina z območja občine ter skrbi tudi za njihovo usposabljanje in strokovno rast.

Na prireditvi je dosedanja cerkvenjaška vinska kraljica Tjaša Simonič, ki je bila zaradi epidemije covid-19 na prestolu kar štiri leta, za kar so se ji vsi prisotni iskreno zahvalili, krono predala novi vinski kraljici v Cerkevjaku. To je 22-letna Patricija Peklar, sicer študentka specialne pedagogike, ki je v krajšem nagovoru že povedala, kako si predstavlja svoje delo in poslanstvo pri promociji vina iz cerkvenjaških vinogradov.

Mlado vino je blagoslovil domači župnik Janko Babič, v bogatem kulturnem in zabavnem programu pa so sodelovali učenca Osnovne šole Cerkevjak - Vitomarci Jaša Mulec in Žan Kolednik, Mešani pevski zbor KD Cerkevjak in ansambel Mladih 5.

Tomaž Kšela

Cerkvenjaški župan ponovno Marjan Žmavc

Na lokalnih volitvah so občanke in občani Občine Cerkevjak za župana ponovno izvolili dosedanjega župana Marjana Žmavca, ki na županskih volitvah ni imel protikandidata. Volilna udeležba je bila 40,63-odstotna, kar pomeni, da je glasove oddalo 694 volivk in volivcev. Za Žmavca jih je glasovalo 644, 50 glasovnic pa je bilo neveljavnih.

Na volitvah za nove članice in člane občinskega sveta je lista Nove Slovenije – Krščanskih demokratov prejela pet mandatov, lista Slovenske demokratske stranke dva mandata in Lista Rozine Čuček in skupine volivcev en mandat. Tako so nove članice in člani občinskega sveta Simona Firbas, Attila Ftičar, Srečko Furšt, Peter Veberič, Denis Ploj, Franci Zorko, Irena Kozar in Primož Čuček.

Novoizvoljenemu županu ter članicam in članom občinskega sveta v imenu uredništva Ovtarjevih novic ob izvolitvi čestitamo in želimo uspešno delo.

Volivke in volivci so za novega župana Občine Cerkevjak izvolili dosedanjega župana Marjana Žmavca.

Tomaž Kšela

Izdelali so adventni venec

Prizadevni člani in članice Turističnega društva Cerkevjak so tudi letos, tako kot že vsa leta od leta 2014 naprej, izdelali adventni venec in ga položili pred Johanezovo kapelo v središču Cerkevjaka. Po besedah predsednika omenjenega društva Alojza Zorka se je izdelovanja adventnega venca, ki so ga izdelali na Zorkovi domačiji, udeležilo trideset članic in članov ter gostov. »Ker nas je bilo veliko, smo 3,5 metra širok adventni venec izdelali v dobri uri, nato pa smo ga skupaj odnesli v središče Cerkevjaka. Po opravljenem delu pa smo se pri nas doma zadržali še na

prijetnem druženju z južino,« pravi Zorko. Župnik Janko Babič je adventni venec blagoslovil prvo adventno nedeljo po maši ob 10. uri, društvo pa je za vse, ki so se dogodku udeležili, pripravilo skromno pogostitev.

»Pred Božičem bo naše društvo na cerkvenem vrtu postavilo še jaslice, ki ga bodo krasile do svečnice v naslednjem letu. Ob Antonovem žegnaniu, 21. januarja, pa bo naše društvo organiziralo tradicionalni nočni pohod po Cerkevjaku, dolg okoli 8 kilometrov,« nam je še povedal predsednik Turističnega društva Cerkevjak.

Izdelovanja adventnega venca se je udeležilo kar trideset članic in članov Turističnega društva Cerkevjak in njihovih gostov. Nekateri so izdelovali venec, drugi pa so pripravljali smrečje zanj.

Tomaž Kšela

Ivan Janez Pučko – prvi »equestrem de vino« v osrednjih Slovenskih goricah

Foto: osebni arhiv

redu, za katero je treba v njem delovati in spoštovati njegova načela in vrednote okoli šestnajst let. Ko pripadnika sprejmejo v Evropski red vitezov vina, postane najprej pripravnik ali hospes, po štirih letih pa lahko napreduje v vinskega svetnika in čez štiri leta v vinskega sodnika. Če se izkaže tudi na tej ravni, lahko postane vitez vina – eques. Seveda napredovanje po stopnjah v redu ni samoumevno in avtomatično, temveč mora pripadnik reda za napredovanje na višjo raven ustrezno delovati in spoštovati vrednote, za katere se red zavzema. Mednje vsekakor spadajo širjenje znanja o vinski trti in vinu, širjenje kulture pitja in razvijanje vinske kulture, ozaveščanje mladih o kulturi uživanja vina, promocija in čaščenje vina itd. Poleg tega vitezi vina organizirajo prireditve, povezane z vinom, in se takšnih prireditev tudi udeležujejo, obiskujejo seminarje in jih tudi sami organizirajo, izdajajo publikacije in podobno.

Ravno pred kratkim je njihov konzulat za Slovenijo izdal brošuro Mladi in vino, s katero med mladimi širijo znanje o vinu (katera vina poznamo, kakšne so arome in kako jih zaznavamo, kako zaznavamo okus, kakšna je vloga različnih kozarcev, kakšne jedi gredo k posamezni sorti vina, kako brati vinske etikete, kakšna je zgodovina pridelave vina, katere so najpomembnejše države-pridelovalke vina, katere vinorodne okolišje imamo v Sloveniji itd.).

Vino je, kot pravi Pučko, žlahtna pijača, ki ljudi spremlja od začetka civilizacije do danes. Vinsko trto in vino že tisočletja častijo v slikah, kipih, filozofskih delih, literarnih

delih in pesmih. Znanje o njem spada med splošno izobrazbo, zlasti v zahodni civilizaciji, kjer je kultura pitja vina sestavni del omike.

Ivan Janez Pučko že enainštirideset let dela v poklicu, ki je tesno povezan z vinom in kulturo pitja. Leta 1981 je uspešno končal gostinsko šolo v Mariboru. Potem se je ob delu izobraževal naprej in postal sommelier prve, druge in tretje stopnje z nacionalno poklicno kvalifikacijo. Na področju strežbe in poznavanja vin je tako dosegel najvišjo možno izobrazbo v gostinskem poklicu.

Vino je, kot pravi Pučko, žlahtna pijača, ki ljudi spremlja od začetka civilizacije do danes.

Vitezi vina se združujejo v legaturah. Pučko je vključen v legaturo za Pomurje, kjer je prvi legat Ignac Rajh, drugi pa Andrej Šajnovič. V pomurski legaturi je 58 vitezov na vseh ravneh, v Sloveniji pa okoli 270.

Pučku so visoki in častni naslov podelili na prireditvi v Eisenstadtu, kjer so jih v Evropske viteze vina povišali 33, med njimi 4 iz Slovenije. Ob podelitvi je prejel tudi viteški plašč in insignije ter listino, ki jo je podpisal generalni konzul Alfred R. de Timbor – Tintera.

Ivan Janez Pučko iz Cerkevnikja je prvi vinogradnik in ljubitelj vina na območju Upravne enote Lenart v osrčju Slovenskih goric, ki mu je uspelo pridobiti laskavi naziv »vitez vina Evropskega reda vitezov vina – eques«. Pridobil je namreč četrto in najvišjo stopnjo v tem vinskem viteškem

Tomaž Kšela

Učinkovit nadzor

Marsikdo meni, da lahko na podeželju po mili volji krši odloke in predpise, ki jih sprejemajo občinski sveti, ker je prepričan, da ni nadzora. Vendar je takšno mišljenje zmotno, v primeru težjih kršitev občinskih prepisov pa tudi drago. Občine v Podravju so namreč že pred leti ustanovile Skupno občinsko upravo Maribor, v okviru katere delujejo tudi medobčinske inšpekcije in medobčinsko redarstvo. Ta dva organa izvajata inšpekcijske preglede oziroma nadzor nad spoštovanjem občinskih predpisov v vseh občinah v Podravju.

Kako intenzivno inšpektorji in redarji izvajajo svoje naloge, ilustrira podatek, da so lani inšpektorji samo na območju občine Cerkevnik opravili 110 rednih in kontrolnih inšpekcijskih pregledov ter izvedli skupno 136 inšpekcijskih postopkov. Redarji Medobčinskega inšpektorata in redarstva Maribor pa so lani na območju

občine Cerkevnik opravili 166 nadzorov (nepravilno parkiranje so nadzirali 89-krat, spoštovanje določil zakona o cestah 17-krat, javni red in mir 16-krat, varstvo živali 7-krat in ukrepe za preprečevanje širjenja covid-19 15-krat). Izvedli so tudi dve preventivni akciji. Redarji so v popoldanskem in večernem času izvedli tudi 16 nadzorov na lokacijah športno-rekreativnega centra, gasilskega doma, bencinskega servisa, arheološkega parka in središča Cerkevnikja.

Inšpektorji in redarji, ki v okviru svojih rednih in kontrolnih pregledov zaznajo kršitve občinskih odlokov in drugih predpisov, kršitelje največkrat opozorijo in jim naložijo, naj kršitve odpravijo. Kadar gre za večje ali ponavljajoče se kršitve, pa znajo kršitelje tudi krepko udariti po žepu. Dejstvo pa je, da že s svojo redno prisotnostjo na terenu preprečijo marsikatero kršitev predpisov in zakonov.

Tomaž Kšela

Božično-novoletni sejem

Foto: arhiv občine

Društvo za ohranjanje kulture Vincar je v sodelovanju s Kulturnim društvom Cerkevnik in TIC-om Cerkevnik na trgu pred zgradbo Občine Cerkevnik v predprazničnem času pripravilo Božično-novoletni sejem, na katerem so predvsem lokalni ponudniki, od samostojnih podjetnikov in večjih podjetij do društev in domačih gostincev, svoje proizvode ponujali na blizu 25 lepo okrašenih stojnicah.

Najmlajše je na sejmu obiskal tudi Božiček in jim razdelil darila, ki jih otrokom podari občina. Otroci so se lahko z Božičkom tudi slikali, lahko pa so sodelovali tudi na različnih otroških delavnicah ali se popeljali s kočijo. Mladi ustvarjalki Ines

Mohorko Germ in Mirela Jurič pa sta zanje uprizorili otroško predstavo »Stara šara«. Za dobro razpoloženje je poskrbela glasbena skupina »Bend za ožent«, za okrepcilo pa domači gostinci.

Organizacijo in izvedbo sejma sta koordinirala Žan Krajnc in Martina Breznik Krajnc iz društva Vincar.

Obiskovalci so lahko na sejmu kupili različne izdelke, od medu in drugih kulinarčnih dobrot do oblačil, suhe robe, božično-novoletnih okraskov in daril ter celo do prekrasnih šopkov iz suhega cvetja.

Foto: Tomaž Kšela

Tomaž Kšela

Kruh in gibanice iz krušne peči

Bližajo se božično-novoletni prazniki. Še nekaj dni in zopet bodo v domačem krogu najbolj cenjeni tisti oziroma tiste, ki znajo v prazničnih dneh pripraviti kaj posebno dobrega za pod zob. Mednje spada tudi Ida Senekovič s Kmetije odprtih vrat Senekovič v Frolehu, ki že več kot tri desetletja peče in prodaja domači kruh in gibanice iz krušne peči, gostom pa z veseljem ponudi tudi domače meso iz tünke, narezke in domače vino. Obiskovalci pa še posebej radi segajo po njenih domačih rezancih, ki imajo čisto drugačen okus od tistih iz živilske industrije.

»V naših krajih v prazničnih dneh ljudje še posebej radi segajo po domačih gibanicah, ki jih spečem v krušni peči,« pravi Ida Senekovič. »Recept za pripravo slovenskogoriške gibanice je čisto preprost: za pripravo testa uporabim moko, sol in mlačno vodo, dodam pa tudi kakšen jajček.

Za namaz uporabim skuto in po želji tudi orehe in rozine. Po želji dodam še sladkor, pa ne preveč, ker zelo sladkih gibanic nima skoraj nihče rad. Pri uporabi sladkorja vedno upoštevam želje naročnika gibanice ali gibanic.«

Kot pravi izkušena gospodinja Ida Senekovič, ki je vrsto let vodila tudi Društvo kmečkih žena in deklet Sveta Ana, peče kruh v krušni peči eno uro, gibanico pa 15–20 minut. To, ali je v peči primerno vroče, preizkuša s starodavno metodo s koruzno moko. Če ta v peči hitro potemni, je peč še prevroča.

Pred prazniki imajo na Kmetiji odprtih vrat Senekovič običajno polno dela. Kmetijo ob petkih in nedeljah popoldne in zvečer, ko ima odprta vrata, obišče veliko obiskovalcev, mnogi pa kruh in gibanice naročijo kar po telefonu. »Čeprav nisem več mlada, si prizadevam, da noben naročnik

V predprazničnem času Ida Senekovič speče še posebej veliko gibanic.

Foto: družinski arhiv Senekovič

ne ostane praznih rok,« pravi Ida. »V peči naenkrat spečem od deset do enajst hlebcev kruha, ki so težki štiri, tri ali dva kilograma. Za to se je treba kar pošteno potruditi,« pravi.

Ida Senekovič bi nam lahko o svojem delu povedala še marsikaj, vendar jo je med

našim pogovorom že preganjal čas, saj se je lotevala priprave domačih rezancev iz šestdesetih jajc in dvesto obloženih kruhkov. V predprazničnih dneh na kmetiji odprtih vrat pač ni mogoče sedeti križem rok.

Tomaž Kšela

Čebelarji donirali med za slovenski zajtrk

»Kot že vrsto let zapored, se je naše čebelarstvo tudi letos vključilo v obeleževanje in promocijo dneva slovenske hrane, v okviru katerega prispevamo tudi k pripravi tradicionalnega slovenskega zajtrka v osnovni šoli in vrtcu ter k pripravi medenega zajtrka,« pravi predsednik Čebelarskega društva Sveta Ana Aleš Vanek, ki je tudi zunanji mentor mladih čebelarjev na Osnovni šoli Sveta Ana.

V osnovnih šolah in vrtcih po vsej Sloveniji pripravljajo tradicionalni slovenski zajtrk vsako leto tretji petek v novembru. Čeprav je bil slogan letošnjega tradicionalnega slovenskega zajtrka »Zajtrk z mlekom – super dan«, so čebelarji iz Svete Ana vrtcu in šoli donirali štiri kilograme medu, saj brez meda pravega slovenskega zajtrka ne more biti.

Čebelarji, kot pravi Vanek, so poskrbeli tudi za prenašanje znanja o čebelah in

čebelarstvu na najmlajše. Zato so pripravili razstavo o čebelarstvu in pogovor, na katerem je Vanek najmlajšim v njim razumljivem jeziku spregovoril o pridnih čebelah, ki nabirajo med, in o čebelarjih.

Čebelarski krožek na Osnovni šoli Sveta Ana ima po besedah Vaneka ta čas 10 krožkarjev. »Pred epidemijo covidja jih je delovalo 14, v času epidemije se je njihovo število zmanjšalo na 5, saj sam kot zunanji mentor takrat sploh nisem smel vstopiti v šolo, zdaj pa se njihovom številu ponovno povečuje,« pojasnjuje Vanek.

Na tradicionalnem slovenskem zajtrku v osnovni šoli je letos mladim o pomenu zdrave prehrane spregovoril ravnatelj Aleksander Šijanec. Ob tej priložnosti so učenke in učenci v kratkem kulturnem programu zapeli pesem Čebelar, obiskali pa so tudi nekatere proizvajalce zdrave hrane na območju občine.

Mladim je treba ljubezen do čebelarstva privzgojiti že v najmlajših letih.

Foto: arhiv OŠ Sveta Ana

Tomaž Kšela

Na martinovanju tudi veliko obiskovalcev od »daleč«

Dramska sekcija Kulturnega društva Sveta Ana je martinovanje popestrila z uprizoritvijo skeča.

Foto: Milian Rajter

Tradicionalnega martinovanja, ki ga vsako leto pripravi Društvo vinogradnikov Sveta Ana z Viktorjem Kaplom na čelu, se udeležujejo obiskovalci od blizu in daleč. Ker dober glas seže v deveto vas, so se letos obiskovalci »od daleč« na martinovanje pripeljali kar s tremi avtobusi: v enem so bili člani gasilske zveze iz Domžal, v drugih dveh pa predstavniki podeželske mladine iz Gorenjske. Poleg njih se je na veselem martinovanju zbralo tudi okoli 150 vinogradnikov in ljubiteljev vina iz Svete Ane in osrednjih Slovenskih goric.

Tudi letos je krst mošta opravil domači župnik Tonček Fras, dramska sekcija Kulturnega društva Sveta Ana pa je pripravila skeč na temo martinovanja. Za dobro kapljico iz anovskih vinogradov na prireditvi je poskrbelo Društvo vinogradnikov Sveta Ana, za domače dobrote pa Društvo kmečkih žena in deklet Sveta Ana. Zbrane je nagovoril župan Občine Sveta Ana Silvo Slaček, ki se je

poslovil z županskega položaja, saj se je upokojil in na lokalnih volitvah ni ponovno kandidiral.

Sicer pa je po besedah predsednika Društva vinogradnikov Sveta Ana Viktorja Kapla kakovost letošnjega vinskega letnika dobra. »Čez poletje je bilo dovolj sonca, prav tako pa ni bilo preveč dežja, pa še jesen je bila sorazmerno dolga in lepa. Zato je grozdje dobro dozorelo in ni imelo preveč kislin,« pojasnjuje Kapl. »Kakovost vina je letos celo nekoliko višja kot lani.«

Kot pravi Kapl, je letos kakovostno tudi Postičevo vino, ki ga v Društvu vinogradnikov Sveta Ana pripravljajo iz štiriindvajsetih različnih vrst grozdja, ki raste ob učni vinogradniški poti Franca Postiča. Ob tej poti so namreč zasadili štiriindvajset različnih starih vrst trte, med katerimi je tudi potomka 450 let stare trte z mariborskega Lenta ob Dravi.

Tomaž Kšela

Gasilska mladina se je izkazala

Na vaji je sodelovalo 26 otrok, starih od 6 do 14 let.

»Naše prostovoljno gasilsko društvo je v Zgornji Bačkovi izvedlo operativno vajo za gasilsko mladino, na kateri je sodelovalo 26 otrok, starih od 6 do 14 let. Na tej vaji, ki je bila letos po številu sodelujočih otrok največja na območju Gasilske zveze Lenart, se je naša gasilska mladina odlično izkazala,« pravi predsednik Prostovoljnega gasilskega društva Sveta Ana Gregor Lasecky.

Po njegovih besedah so se v gasilskem društvu organizacije in izvedbe vaje lotili tako, kot če bi v njej sodelovali izkušeni gasilci. Najprej so za vajo pripravili vse na terenu v Zgornji Bačkovi, nato pa so zbrali gasilsko mladino v gasilskem domu. Tam so jim dali gasilske obleke in čelade, nato pa so jim dali dve uri usposabljanja, da bi »bili pripravljeni, če bi prišel klic »na pomoč«. Ko je ta klic, za katerega otroci niso vedeli

vneprej, prišel, so ukrepali tako, kot se od gasilcev pričakuje.

»Naši mladi gasilci so se na vaji odrezali odlično. Moram pa reči, da se je videlo, da so na vaji tudi uživali. Zanje je bilo to nepozabno doživetje, saj so reševali ljudi, si nadeli plinske maske, se vzpenjali po gasilskih lestvah, uporabljali gasilsko opremo itd. Na vaji so jih obiskali tudi tedanji podžupan in sedanji župan občine Sveta Ana Martin Breznik in predstavniki Gasilske zveze Lenart, pa tudi njihova glavna mentorica Renata Lasecky,« pravi predsednik anovskih gasilcev. »Vsi so jim izrekli priznanje za njihovo zavzetost. Za to, da bi okrepili pripadnost naše gasilske mladine društvu, smo jih povabili tudi, naj ob pomoči naših članic, starih od 50 do 65 let, pred božično-novoletnimi prazniki okrasijo naš gasilski dom. Tudi ta akcija je zelo uspela.«

Tomaž Kšela

Novi župan Občine Sveta Ana je Martin Breznik

Občina Sveta Ana ima novega župana, ki so ga občanke in občani na lokalnih volitvah izvolili že v prvem krogu. To je Martin Breznik. Za najodgovornejšo dolžnost v občini ga je predlagala skupina volivk in volivcev, ki je sestavila tudi Listo za Sveto Ano. Breznik je na županskih volitvah dobil kar 79,66 odstotka glasov (zanj je glasovalo 881 volivk in volivcev), njegov protikandidat Urban Kolman pa 20,34 odstotka (zanj je glasovalo 225 volivk in volivcev). Županskih volitev se je udeležilo 1.108 volivk in volivcev (volilna udeležba je bila 59,35-odstotna), dve glasovnici pa sta bili neveljavni.

Martin Breznik, ki je univerzitetni diplomirani pravnik in diplomirani ekonomist, je bil doslej direktor občinske uprave v Lenartu. Z družino živi v Rožengruntu, z ženo pa imata šest otrok.

Volivke in volivci so izvolili tudi nov občinski svet. Na volitvah za nove članice in člane občinskega sveta je zmagala Lista za Sveto Ano, ki jo je predlagala skupina volivk in volivcev, ki je osvojila kar osem mandatov, medtem ko je en mandat osvojila lista Nove Slovenije – Krščanskih demokratov. Na Listi za Sveto Ano so bili v novi občinski svet izvoljeni Karl Škrlec, Breda Špindler, Silvo Nikl, Viktor Kapl, David Roškarič, Valentina Ornik, Špela Čeh in Jernej Polanec. Na listi Nove Slovenije – Krščanskih demokratov pa je bila za občinsko svetnico izvoljena Karina Lorenčič.

Volivke in volivci pri Sveti Ani so z veliko večino glasov za novega župana izvolili Martina Breznika.

V ponedeljek, 12. decembra, je pri Sveti Ani potekala konstitutivna seja občinskega sveta. Novoizvoljeni svetniki so potrdili mandate novoizvoljenemu županu in občinskim svetnikom. V Komisijo za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja so imenovali Viktorja Kapla, Špelo Čeh in Valentino Ornik. Sledila je primopredaja med dosedanjim županom Silvom Slačkom, ki se je ob koncu mandata upokojil in novoizvoljenim županom Martinom Breznikom.

Tomaž Kšela

Predpraznična zelena Sveta Ana

Na prvo adventno nedeljo so v Sveti Ani ponovno zažarele zelene luči, simbol miru in prijateljstva. Istočasno so zelene luči prijateljstva prižgali v avstrijski občini Straden, s katero občina Sveta Ana goji prijateljske odnose. Zelene luči miru bodo v Sveti Ani svetile do konca adventnega časa, na božični večer pa jih bodo ugasnili.

V predbožičnem in prednovoletnem času so v Sveti Ani prižgali tudi lučke, ki jo krasijo. Zdaj je videti tako čarobno, da si jo pridejo ogledat mnogi turisti in drugi obiskovalci. Kdor jo v teh dneh obiše, ne more prezreti adventnega venca v središču občine pred cerkvijo, ki so ga, tako kot že vrsto let nazaj, izdelale prostovoljke.

Sveta Ana ni edino naselje v občini, ki bo novo leto pričakalo praznično okrašeno.

Tudi v Zgornji Ščavnici, morda pa še kje, so domačini spletli adventni venec in obenj postavili različne simbole naše kulturne dediščine.

Javnemu življenju v Sveti Ani je v tem predprazničnem času po lokalnih volitvah dal poseben pečat sprejem novega župana Martina Breznika. Po primopredaji županskih poslov in po konstitutivni seji novega občinskega sveta, sta dosedanji župan Silvo Slaček in novoizvoljeni župan Martin Breznik priredila sprejem. Na njem so se zbrali domala vsi najvidnejši predstavniki gospodarskega, kulturnega in političnega življenja v občini ter predstavniki vseh društev in organizacij, ki bodo po novem letu skupaj prevzeli skrb za razvoj občine Sveta Ana.

Popolna zapora na cesti Žice–Sveta Ana–Zgornja Ščavnica

OBVOZ JE UREJEN PO DRŽAVNIH CESTAH

Gradbeno podjetje GIC Gradnje iz Rogaške Slatine, ki je na Zgornji Ročici začelo sanirati plaz in rekonstruirati državno cesto, je obvestilo vse udeležence v prometu, da je na državni cesti R3-730, odsek 4104 Žice–Sveta Ana–Zgornja Ščavnica, od km 2,500 do km 2,5 +400 popolna zapora ceste. Cesto so zaprli 3. novembra letos, popolna zapora pa bo trajala do 31. avgusta 2023.

Obvoz so uredili po vzporednih državnih cestah in je označen z ustrežno prometno signalizacijo. Udeležence v prometu prosijo, da jo dosledno upoštevajo in za obvoz zares uporabljajo državne ceste ter ne občinskih cest in javnih poti, ki za povečan promet niso primerne in varne. Vsem udeležencem v prometu se že vnaprej zahvaljujejo za razumevanje.

Tomaž Kšela

Barbara Ribič

Tanja in Boris Demšar: podjetništvo, delavnost in pogum imata v krvi

Tanja in Boris Demšar sta v poslu uspela s trdim delom, odrekanjem in posluhom za sočloveka.

Foto: Nina Zorman

Zanimivo je spoznati in pisati o ljudeh, ki so aktivni in ki pripomorejo k temu, da se domači kraj razvija z njimi. O ljudeh, ki ustvarjajo in delajo. Kar imajo, so si prigarali sami. Boris in Tanja Demšar, lastnika kozmetičnega salona, gradbenega podjetja in gostinskega lokala v Jurovskem Dolu, se s poslovnimi potmi vsak na svoj način poklanjata družinski tradiciji, jo nosita naprej in upata, da bosta po isti poti stopala tudi njuna sinova.

Boris prihaja iz Jakobskega Dola, Tanja pa iz Cerkvjenjaka. Pred dvajsetimi leti sta v Jurovskem Dolu našla svoje mesto pod soncem in si ustvarila družino. Kako so ju poti pripeljale v ta prijetni kraj Jurovski Dol, je pojasnil Boris: »Obiskal sem prijatelja in mu omenil, kaj iščeva. Skupaj smo si pogledali lokacijo in kaj hitro je padla odločitev o nakupu. Najprej sva tam postavila hišo, kjer ima žena tudi kozmetični salon. Parcelo, kjer se zdaj nahajajo poslovni objekti, imava kakšnih deset let, ampak prej nismo mogli začeti ustvarjati, dokler ni bil dokončan prostorski načrt. Zdaj teče že tretje leto delovanja.«

Veseli nas, da se tudi na podeželju ustvarjajo uspešne zgodbe, ki prispevajo k lokalni skupnosti. Demšarjeva sta se odločila dva objekta v skupni velikosti slabih 800 kvadratnih metrov zgraditi v Jurovskem Dolu: »Do takrat smo delovali iz domače garaže, kjer je bilo premalo prostora, roba se je nalagala in razlagala na domačem dvorišču, delavci so prihajali in odhajali tudi čez vikende, nikoli ni bilo miru. Tako smo pisarno preselili na novo lokacijo, orodje in avte smo lažje spravili pod streho. Sprva je bilo mišljeno, da bomo preselili tudi kozmetični salon, a se to ni zgodilo, delno zaradi prevelikega povpraševanja. Prostore smo napolnili tako hitro, da smo skoraj sami ostali brez,« pojasnjuje Boris Demšar ob srkanju vrhunske kavice z Dunaja, ki vam jo postrežejo v njunem lično urejenem baru Hugo.

Črn objekt z oranžnimi detajli se bohota tik ob novem pokopališču v Jurovskem Dolu. Urejenost objekta lepo dopolnjujejo zasejane grmovnice, obiskovalec pa takoj ugotovi, da v tem poslopju vladata red in natančnost. V zgornjem nadstropju je bilo naprej mišljeno stanovanje, a so ga bili v času korone zaradi velikega povpraševanja po najemu prostorov primorani spremeniti v poslovne. Zdaj lahko torej tukaj na enem mestu najdemo že prej omenjeni Hugo bar, splošno gradbeno dejavnost Demis, frizerski studio AStyle, vulkanizerstvo in čiščenje vozil Gumek center, računovodstvo in poslovno svetovanje Elsa, kozmetične storitve Beauty Studio Katja in Lepotni raj ter gradbene storitve Ketisch.

Podjetje Demis, Boris Demšar, s. p., v glavnem izvaja zidarska, tesarska in krovna dela. Letos maja so obeleževali petindvajset let njegove gradbeniške kariere. Ponosno pove tudi, da izhaja iz gradbene družine – glede na ohranjene zapise je družinska tradicija v gradbeništvu dolga že več kot dvesto let. Njegovo podjetje je letos urejalo tudi »staro« jurovsko pokopališče, a so bili tudi časovno zelo omejeni. »Priznam, da nismo imeli pretiranega interesa izvajati tega projekta, saj smo imeli prepolne roke dela. Zavedam se, da gre za naš kraj, za naše skupno dobro, zato smo priskočili na pomoč, saj niso uspeli najti drugega izvajalca. Sam običajno ne delam fizično, tukaj pa sem priskočil na pomoč in tudi osebno delal, da smo končali v predpisanem času,« pripoveduje Boris Demšar.

Na drugi strani pa so starši Tanjo zelo zgodaj uvedli v gostinstvo. Tanja nam pojasni, da sta se mama in oče preživljala kot gostinca, in to je bil tudi v večji meri povod, da je od začetka nasprotovala odprtju lokala, saj se je zavedala, za kako sladko-grenki posel gre. »Večerni dogodki ob vikendih se zavlečejo v noč, ob opitosti pa znajo biti gostje tudi nerodni ... Če želiš ohraniti lep lokal z dostojnim kadrom, priznam, da dopusta praktično ni. Tako sva daljše poletne odmore zamenjala za vsakodnevne skrbi in delo v lokalu,« pripoveduje Tanja, a se hkrati zaveda, da je lokal del nje, saj je vanj vložila ogromno truda, energije in kreativnosti, da je videti tako lepo urejen in prijeten.

Demšarjevi pa se aktivno vključujejo tudi v druge dogodke oziroma se na različne načine povezujejo z občani. Ponosno povesta, da sta Prostovoljnemu gasilskemu društvu Sveti Jurij v Slovenskih goricah zlata botra pri nakupu novega gasilskega vozila, saj gre, kot pripoveduje Boris, za izjemno hrabre in posebne ljudi, ki so nam venomer pripravljeni priskočiti na pomoč. Nogometnemu klubu v Jurovskem Dolu je podjetje generalni sponzor, je pa bilo še kar nekaj drugih društev, ki sta jih podjetnika podprla, kolikor je bilo v njuni moči. No, Boris včasih na kakšni lokalni prireditvi tudi z velikim veseljem prime za mikrofon in dogodek popestri z glasbenim nastopom. Nekoč je celo nastopal na karaokah in osvajal najvišje stopničke.

Med pogovorom večkrat izpostavi, da je v kraju veliko pridnih podjetnikov, ki si med seboj pomagajo in dobro sodelujejo. Kadar kdo potrebuje pomoč, sta med prvimi, ki sta pripravljena pristopiti k delu ali posoditi opremo. Velikokrat pa odrekanje pomeni tudi manj časa zanju in njuno družino: »Ne znava reči ne. Nikoli nama ni težko pomagati, na kakršenkoli način pač lahko.

Prav zato nama je toliko težje, ko ljudje ogovarjajo, češ, kaj vam pa manjka. Ker smo zasebniki, se ne smemo nad ničimer pritoževati oziroma potarnati. Vesela in hvaležna sva, da nam gre lepo, a ne pade pa nič iz neba. Vse, kar imava, sva ustvarila sama. Delu nikoli ni konca. Biti sam svoj šef je odlično, hkrati pa pomeni odgovornost, 24-urno skrb in dejstvo, da nimaš pravega odmora oziroma dopusta. Ta del ljudje velikokrat spregledajo. Bi pa marsikdo razmišljal drugače, če bi se v tem preizkusil,« zakonca odgovorita na vprašanje, ali se ob kopici dela sploh najde

čas za odklop.

Mirovati torej ne moreta, niti ne znata. Kakšni so načrti za naprej? »Pri nas gre zmeraj vse sproti. Tako, kot je poslovni objekt dobil drugačne vsebine od zamišljenih, tako pustimo vsem projektom, da se sami razvijejo,« nam pove Boris, a v oči se mu od idej, ki jih še želi uresničiti, kar iskri. Upamo, da bosta sinova, ki sta sta se odločila, da nadaljujeta izobraževanje na področju gradbeništvu, pogumno prevzela podjetje od staršev in tudi onadva soustvarjala lepšo prihodnost v prelepi jurovski kotlini.

Ekipa Hugo bara je ob tretji obletnici pripravila nepozabno zabavo z DJ Enisom.

Foto: osebni arhiv

Jernej Sinič

Podpisana pogodba o nabavi novega gasilskega vozila GVC-3

Konec novembra je bila v prostorih Občine Sveti Jurij v Slovenskih goricah podpisana pogodba o nabavi novega gasilskega vozila GVC-3 za potrebe Prostovoljnega gasilskega društva Sveti Jurij v Slovenskih goricah. Pogodbo sta podpisala predstavnik podjetja Webo Maribor, d. o. o., Uroš Predikaka in predsednik Prostovoljnega gasilskega društva Sveti Jurij v Slovenskih goricah Jernej Sinič ob prisotnosti župana Občine Sveti Jurij v Slovenskih goricah Petra Škrleca.

Omenjeno vozilo bo nadomestilo obstoječo gasilsko avtocisterno s štiri tisoč litri vode, ki je dopolnila 28 let in se bo zaradi napredka v tehniki in težavnejšega vzdrževanja ob pridobitvi novega vozila izločila iz uporabe.

Gasilsko vozilo GVC-3 je v osnovi namenjeno dobavi vode na požarišča, gašenju raznovrstnih požarov in dobavi pitne vode. Ob dodatni opremljenosti, ki je v vozilu v skladu s predpisi Gasilske zveze Slovenije, in opremljenosti, ki je potrebna glede

na lokalne potrebe, pa omogoča posredovanje tudi pri tehničnih in naravnih nesrečah.

Predviden prihod vozila v domače gasilsko društvo je v mesecu aprilu naslednje leto. Novo vozilo bo tudi slavnostno predano svojemu namenu predvidoma meseca maja naslednje leto.

Celotna vrednost vozila je nekaj čez 300 tisoč evrov. Za namen nakupa je bila podpisana tudi Pogodba za sofinanciranje nabave vozila z Občino Sveti Jurij v Slovenskih goricah, preostali znesek do celotne kupnine pa bo dodalo tudi Prostovoljno gasilsko društvo Sveti Jurij v Slovenskih goricah s prispevki občanov in donatorjev ter iz lastnih sredstev.

Prostovoljno gasilsko društvo Sveti Jurij v Slovenskih goricah se zahvaljuje Občini Sveti Jurij v Slovenskih goricah ter občanom in podjetnikom v občini za vsa finančna sredstva, ki so jih namenili za pomoč pri nakupu novega gasilskega vozila.

Foto: arhiv PGD

Vida Ornik

Klic dobrote izrazili skozi glasbo

V petek, 25. novembra, se je v kulturnem domu v Jurovskem Dolu odvil dobrodelni koncert župnijske Karitas Sveti Jurij v Slovenskih goricah z geslom »Skupaj delajmo za dobro«, ki nas je povabil k dejavni ljubezni do sočloveka, geslo pa nas nagovarja tudi, da se slišimo, sprejemamo drug drugega in da podamo roko sočloveku v stiski.

Klicu dobrote se je v tem dobrodelnem večeru odzvala množica domačinov in drugih obiskovalcev, ki so dvorano kulturnega doma v Jurovskem Dolu napolnili do zadnjega kotička.

Odzvalo se je tudi lepo število nastopajočih skupin: skupina Sončki iz Vrtca pri Osnovni šoli Jožeta Hudalesa Jurovski Dol z vzgojiteljicami Majdo, Tadejo in Tatjano, učenci prvega razreda z mentorico Tadejo, Otroški pevski zbor z mentorico Metko Caf,

pevka Anita Kralj, most dobrote pa so v dobrodelnem večeru pomagali graditi še skupina Vox Angelica, pevci Jurovskega okteta, dekliška vokalna skupina Iskrice ter ansambli Pik, Refren, Slovenjegoriški muzikanti, skupina Pika na i in ansambel Upanje.

Vse zbrane je v dobrodelnem večeru pozdravil in nagovoril domači župnik in prodekan dr. Janko Görgner. S svojim obiskom nas je na koncertu počastil generalni tajnik Nadškofijske Karitas Maribor Darko Bračun, ki je izrekel pohvalo vsem prizadevnim sodelavcem Karitas za njihovo predano delo skozi vse leto.

Kot je v svojem nagovoru povedala predsednica župnijske Karitas Sveti Jurij v Slovenskih goricah Tanja Škrlec, bo izkupiček dobrodelnega večera namenjen

Foto: Maksimilijan Krautič

družini za pomoč pri ureditvi najosnovnejših bivanjskih razmer v hiši, in sicer za izdelavo notranjih ometov, še ena oseba pa bo deležna plačila položnice za celoletno dodatno zdravstveno

zavarovanje. Izraz dobrote naj vas sleherni dan spremlja na obrazu, v očeh, smehljaju in toplim pozdravu.

Vida Ornik

Prireditve Družina poje v Jurovskem Dolu

Foto: osebni arhiv

Ideja o organizaciji tovrstne prireditve, ki so jo že pred tem obdobjem organizirali po različnih krajih Slovenije, se je porodila dolgoletni organizatorici in voditeljici prireditve Mariji Šauperl, in sicer z namenom, da bi se na našem odru predstavile družine, ki so doma še gojile družinsko petje ob izvajanju stare slovenske ljudske pesmi in bi to izročilo prenašale na mlajše rodove.

Vsi vemo, da se je v skoraj tridesetih letih obstoja te prireditve v naši družbi in v življenju naših družin marsikaj spremenilo, naše delovne obveznosti so se povečale in razpršile, v sodobnem načinu življenja pa je časa za druženje in za petje vse manj. Veliko je k temu pripomoglo tudi nedavno zatišje v družbenem življenju, ko smo se res bolj zadrževali doma, vendar tudi ni bilo priložnosti za srečanja, na katerih je pesem še zadonela. In tako je kar nekaj skupin, ki so na tej prireditvi redno nastopale, v času kulturnega mrtvila prenehale delovati, nekateri pevci pa so nas v tem času tudi zapustili.

Kljub temu pa nam je uspelo zbrati deset nastopajočih družin oziroma skupin, ki gojijo petje in igranje na instrumente v družinskem ali prijateljskem krogu.

Tako so večer družinske pesmi v Jurovskem Dolu obogatili: družina Strmšek z Brinjeve

gore nad Zrečami, svakinji Zofka Druzovič s Svete Trojice in Marija Kačič iz Negove, Ljudski godci DU iz Pernice, Vokalna skupina Mavrica KUD Kajuh Jarenina, prijateljici Ivica in Jelka, Makedonsko-slovenska pevka skupina Lenka iz Maribora, skupina Primas – sestrične iz družin Senekovič iz Jurovskega Dola in Sedminek iz Šempetra v Savinjski dolini, Rožmarin – pevsko-instrumentalna skupina Društva upokojencev Zgornja Kungota in Trio Šerbinek iz Jakobskega Dola. Prireditvi sta humoristično noto dodala električarja Majster in Joža iz Gledališkega društva Vurberk.

Po končanih nastopih so vse skupine in obiskovalci združili moči in v en glas zapeli še skupno pesem. Ob spremljavi harmonikarja Davida Šerbineka je po kulturnem domu odmevalo Nocoj je ena luštna noč! Po končani prireditvi smo si v avli Fredija Neuvirta ogledali še likovno razstavo domače ljubiteljske ustvarjalke Andreje Tusulin. Ob pogostitvi, ki jo je pripravilo Društvo kmečkih gospodinj Sveti Jurij, smo se nastopajoči in obiskovalci ustavili še ob prijetnem klepetu.

Piko na i je večeru družinske pesmi dodalo vreme, saj smo se – tako kot nekoč – domov podali v pravljico zasneženo zimsko noč.

Občinska uprava

Peter Škrlec nastopil peti županski mandat

Foto: Foto Askari

V četrtek, 15. decembra, se je konstituirala nova sestava Občinskega sveta Občine Sveti Jurij v Slovenskih goricah, Peter Škrlec pa je nastopil svoj peti županski mandat.

Ob nekaj manj kot 27-odstotni volilni udeležbi so volivke in volivci na lokalnih volitvah 20. novembra za članice in člane občinskega sveta izvolili:

- Miroslava Breznika (Miroslav Breznik in skupina volivcev),
- Marijo Divjak (Uroš Urbanič in skupina volivcev),
- Roberta Kukovca (Robert Kukovec in skupina volivcev),
- Branka Lorbka (SDS),
- Jasno Medved Šnajder (SDS),
- Gregorja Nudla (SDS),
- Dominika Rajšpa (NSi),
- Dušana Ribiča (SDS),
- Karla Toplaka (SDS).

Vsem navedenim je bil na konstitutivni seji tudi potrjen mandat. Slovesno je petič zapored prisegel župan Peter Škrlec. Po slovesni prisegi je v svojem nagovoru

novoi zvoljenima članicama in članom čestital ter se jim zahvalil za njihovo pripravljenost soodločati v zadevah iz pristojnosti samoupravnih lokalnih skupnosti. Peter Škrlec je povedal, da čeprav so štirje člani v občinski svet izvoljeni na novo, verjame, da so vsi skupaj pripravljeni na nove naloge in izzive, ki jih čakajo v naslednjem štiriletnem obdobju. Hkrati verjame, da jih povezujejo realna pričakovanja in pripravljenost na sodelovanje. Peter Škrlec je dodal, da si bo, tako kot je že povedal v svoji prisegi, tudi v nadaljevanju prizadeval za dobrobit vseh občank in občanov Občine Sveti Jurij v Slovenskih goricah in za nadaljnji razvoj občine.

Po opravljenem nagovoru je članicama in članom izročil svetniški znak, protokolarno darilo občine. V nadaljevanju je bila imenovana Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja, konstitutivna seja pa se je zaključila z zdravico vseh prisotnih.

Nataša Bauman

Miklavž za dobre in pridne otroke

V Sveti Trojici je veliko dobrih in pridnih otrok. Tisti malo večji svojo dobroto med drugim kažejo tako, da se v najrazličnejših oblikah udeležujejo in pomagajo razveseljati mlajše, ki so takšnih pozornosti še posebej veseli. Tako je velike in male otroke v ponedeljek, 5. decembra, ob 17. uri v cerkvi sv. Trojice obiskal Miklavž. Darežljivi sveti mož, sveti Nikolaj ali tudi Nikolaj Barijski, prihaja iz Mire. To je današnja Turčija. V Sloveniji so mu posvečene tri izmed šestih stolnic. Nikolaj

naj bi se rodil v premožni družini, a je vse podedovano bogastvo podaril revnim in ubogim, zato se ga še danes drži tak sloves, njegova radodarnost pa je za vzgled vsem nam.

V cerkev sv. Trojice so ga z igro in pesmijo, pa tudi s pravljico, ki so jo prebrali, privabili animatorji Frančiškove mladine, angelčki, starši angelčkov in še kdo. Prijazen mož je prišel s parklji in razdelil darila.

Foto: osebni arhiv

Nataša Bauman

Frančiškova mladina poskrbela za izdelavo adventnih venčkov

Adventni venček izhaja iz keltske tradicije in simbolizira večnost. Frančiškova mladina je pod vodstvom Eve Babič, vodje te skupine mladih, z navdihneno idejo poskrbela za to, da se je v našem kraju priprava na adventni čas, čas miru, milosti, veselja, upanja in prazničnosti, začela pravočasno.

V petek, 25. novembra, so se na njihovo pobudo v župniji Sveta Trojica v Slovenskih goricah zbrali animatorji, otroci in starši župnije ter tradicionalno ob čaju in piškotih izdelovali adventne venčke, ki simbolizirajo večnost. V krščanstvu krog venčka spominja na Boga, na njegovo neskončno milost in novo življenje ter na upanje po prenovi, novih priložnostih. Svetloba svečk pa nas opominja na to, da je Jezus luč, ki v naša življenja prihaja, da jih razsvetli, nam vlije upanje. Naša vloga pri tem pa je v tem, da tudi mi to luč širimo naprej.

Voditeljica projekta Eva Babič je zapisala: »Ob izdelovanju adventnih venčkov nas je

Foto: osebni arhiv

spremljala glasba, vedri glasovi otrok pa so prevevali župnijske prostore in naznanjali začetek najlepšega časa v letu. Nastali so čudoviti venčki, ki smo jih s ponosom nesli k blagoslovu na prvo adventno nedeljo.

Animatorji župnije smo bili izjemno veseli in navdušeni nad odzivom ter se že veselimo prihodnjih srečanj v adventu.«

Napovedujemo

PIHIJEVO POTOVANJE

Lutkovna predstava s trajnostnim sporočilom

Najmlajše, mlade in mlade po srcu vabimo na lutkovno predstavo Pihijevo potovanje. Premiera predstave se nam obeta **23. decembra 2022 ob 16.30** in je del otvoritve Zimske pravljice. Ponovitev predstave bo **26. decembra 2022 ob 17.00** in **29. decembra 2022 ob 10.00**, v Kulturnem domu Sv. Trojica. Pihijevo potovanje ni navadno potovanje in na svojih poteh potrebuje pomoč. Najbolj prav pomoč občinstva. Se torej vidimo!

Igralska zasedba: Veronika Kukovec, Ana Harl, Eva Babič, David Erman, Nataša Bauman * *Tehnika in kostumi:* Zala Kukovec, Stanko Kukovec, Jure Erman * *Avtor besedila:* Stane Peček * *Režija:* Nataša Bauman

ŽIVE JASLICE NA TROJIŠKEM TRGU

V našo pravljico okrašeno Sveto Trojico tudi letos prihaja božična predstava, ki je v lanskem letu navdušila obiskovalce od blizu in od daleč – ŽIVE JASLICE.

Na trojiškem trgu vam bomo **25. in 26. decembra 2022 ob 18.00** poskušali pričarati čarobne praznike. Pridite in si oglejte edinstveno predstavo, ki se bo odvila v prečudovitem trškem jedru s prepričljivo kuliso.

Zaradi velikega zanimanja bomo predstavo letos izvajali dvakrat, torej **25. in 26. decembra 2022 ob 18.00**. Predstava je del programa Zimska pravljica 2022.

Za organizacijo in izvedbo predstave Žive jaslice skrbi Turistično društvo Sveta Trojica v Slovenskih goricah

Nataša Bauman

Zimska pravljica

**Napovedujemo čarobno
ZIMSKO PRAVLJICO 2022
v Sveti Trojici.**

Dogodek, ki vam bo pričaral praznično vzdušje,
vas povabil k druženju z najdražjimi in k lahkotnemu preživljanju
decembrskih dni.

Razstava jasic v samostanski kleti: 23.–30. 12. 2022
Žive jaslice: 25.–26. 12. 2022 ob 18.00
Božični sejem s prazničnimi stojnicami
Božični street food market
Otroške pravljice in lutkovne predstave
Številni glasbeni koncerti
Božični koncert v cerkvi sv. Trojice
Koledovanje po zaselkih

Za več informacij sledite povezavi #visittrojica
na različnih socialnih omrežjih.
Sledite objavam celotnega programa. Ne bo vam žal.
Vabljeni, da tudi vi postanete del zgodbe ZIMSKO PRAVLJICE.
Predstavite se s svojimi izdelki na božično-prazničnih stojnicah ali razstavite
svoje jaslice v samostanski kleti.

Lara Loparič

Oste Bakal

Katarina Rajšp je stopila v 104. leto življenja

Bil je lep sončen dan, ko smo se napotili v Zgornji Porčič 129, ki spada v občino Sveta Trojica v Slovenskih goricah, da pozdravimo in napišemo kaj o visokem življenjskem jubileju Katarine Rajšp. Obiskali smo jo na povabilo hčere Marjane, ki skupaj z družino skrbi za mamo. Gospa Rajšp je na dan obiska praznovala 103 leta svojega življenja. Nismo bili edini, ki nas je sprejela. Obiskali so jo podžupan Občine Sveta Trojica Smiljan Fekonja in tajnica funkcionarja Lyra Jeler, predsednik Društva upokojencev Sveta Trojica Darko Perko in predsednik Občinske organizacije Rdečega križa Sveta Trojica Jože Časar ter aktivistka Lojzka Kurnik. Prišli so ji čestitat tudi njeni najbližji z družinami. Skratka, vzdušje je bilo nadvse prijetno. Po izročeni čestitkah in darilih smo s slavljenko nazdravili in ji zaželeli zdravja v nadaljnjih letih življenja. Čeprav je na invalidskem vozičku, je zadovoljna spremljala dogajanje ob svojem življenjskem prazniku.

Njeni domači so nas povabili za obloženo mizo, kjer je stekel pogovor o življenju gospe Rajšp. Gospa Katarina se je rodila 24.

novembra 1919 v Zgornjem Porčiču, kjer živi še danes. Poročila se je z Alojzom Rajšpom, ki je umrl leta 1991. V zakonu sta se jima rodila hčerka Marjanca in sin Feliks. Veseli se obiskov vnukinj – Polone, Alenke, Metke, Klare in Darinke – ter vnuka Robija. Tu pa veselja še ni konec, gospa Katarina se lahko veseli tudi svojih pravnukov – ima štiri pravnukinje in tri pravnuke. Naj omenimo, da hiše, v kateri se je rodila, ni več, saj so »tamladi« zgradili nov moderen dom, kjer je na jesen življenja našla svoj topli prostor in vso potrebno oskrbo. Njeno življenje je bilo predano kmetovanju na osmih hektarjih posesti, kar zdaj svojo pot nadaljuje hčerka Marjanca z možem Milanom in družino. Ker je kmetovanje njihova glavna zaposlitev, obdelujejo tudi nekaj najete zemlje. Njihova glavna panoga je živinoreja, zato zdaj v modernejšem hlevu redijo 15 glav govedi, predvsem krav mlekaric.

Slavljenka je članica Društva upokojencev Sveta Trojica, s katerim je rada hodila na izlete in se udeleževala raznih srečanj. Bila je tudi aktivna članica Rdečega križa Svete

Foto: arhiv občine

Trojice. Še letos se je udeležila srečanja starejših, ki ga prirejajo v Sveti Trojici. Povečano sliko letošnjega srečanja starejših ji je kot darilo prinesel predsednik Občinske organizacije Rdečega križa Sveta Trojica Jože Časar. Ob teh visokih življenjskih obletnicah navadno vprašamo, kaj je pripomoglo k temu, da je dosegla tako visoko starost. Čeprav je redkobesedna, je potrdila, da so to bili kmečko delo in gibanje na zraku ter mirno družinsko življenje. Kot nam je povedala

hči, je mama z vsem zadovoljna, kar ji nudijo. Tudi pri hrani ni izbirčna. Vesela je tudi, da jo vsak prvi petek v mesecu obišče gospod župnik iz župnije Sveta Trojica, p. Bernard Goličnik. Ob našem odhodu smo ji zaželeli zdravja in ji obljubili, da jo naslednje leto ponovno obiščemo. Zanimivo je tudi, da je, ko je lahko brala, imela naročenih sedem časopisov. Danes v njeno hišo prihajajo le Kmečki glas in Ovtarjeve novice.

Nataša Bauman

Če ne veste, pa bi radi. Mi vam povemo in pokažemo – Tako je to pri nas!

V Kulturnem domu Sveta Trojica je po daljšem premoru ponovno zaživel gledališki oder. Domači ljubiteljski igralci so se pod mentorstvom Simone Erman odločili, da bodo na odru ubrali šaljivo noto in poskusili med občinstvo sejati smeh in dobro voljo. Po vseh omejitvah zaradi zdravstvenih razmer so v ospredje postavili zdravje in si humoristično tematiko izbrali kot sredstvo za blažitev stresa.

Besedila skečev, ki jih je dramska skupina Turističnega društva Sveta Trojica odigrala na novembrski večer, so avtorska dela mentorice Simone Erman, ki je zanje izbrala naslov Tako je to pri nas. Simona pove, da je ta naslov izbrala zato, »ker so naši skeči dejansko tudi resnični. Vsak od nas se je že kdaj znašel v situaciji, ki je bila za smeh in za jok hkrati. In kdor se iz teh situacij nekaj nauči in jih obrne še na šalo, je uspel.«

Premiera predstave je v petek, 18. novembra, na polno uspela; nabito polna dvorana navdušenega in nasmejanega občinstva je bila najlepše plačilo za vložen trud in delo, pravi mentorica, avtorica in igralka Simona Erman.

Igralsko zasedbo uspešno zastopajo: Darja Šuta, Karel Šuta, Jože Ploj, Tatjana Klobasa, Marjan Klobasa, Heliodor Cvetko, Jožica Cvetko, Drago Šenekar, Ida Šamperl, Leja Leutgeb, Jožica Leutgeb, Darinka Kolarič, Danijela Golob, Jože Golob, David Erman in Simona Erman. Za tehnično podporo je skrbel nepogrešljivi Jure Erman. K izjemnemu delu in talentu Simona Erman skromno doda: »Nismo učeni igralci, smo le amaterji, a veliki ljubitelji odra.«

Zato upamo še na nekaj ponovitev, da bodo ljudje tudi širše vedeli, kako je pri nas.

Foto: Matej Ermeršič

Nataša Bauman

Volitve odgrnile zaveso prihodnje štiriletne lokalne politike

Dosedanji župan občine Sveta Trojica v Slovenskih goricah David Klobasa bo občino vodil še naslednja štiri leta. Občinski svet je z vsemi enajstimi svetniškimi mesti zasedla njegova lista – Nova Slovenija.

Občani so zaupali Davidu Klobasi in to potrdili tudi z izvolitvijo županovih enajstih svetnikov.

Sedanjemu in prihodnjemu županu je svoje zaupanje izreklo 84,67 odstotka volivk in volivcev, kar seveda še bolj dodaja teži takšnemu izboru in zavedanje, da je treba pošteno prijeti za delo in izpeljati zastavljene projekte, ki bodo služili v zadovoljstvo prav vseh občank in občanov.

Na konstitutivni seji 1. decembra je svoja mesta zasedlo vseh županovih enajst svetnikov. V Občinskem svetu Občine Sveta Trojica v Slovenskih goricah bodo v prihodnjem štiriletnem mandatu delali

Milan Anžel, Branko Družovec, Nada Duh, Smiljan Fekonja, Andrej Klauzner, Simon Kos, Ksenija Kurnik, Natalija Roškar Nedok, Janez Rebernik, Anita Robič in Jože Selinšek.

Župan je za podžupana ponovno imenoval Smiljana Fekonjo, ki mu bo kot podžupanja pomagala Natalija Roškar Nedok. Oba sta dobila največji odstotni delež volivcev (Roškar Nedok 78-odstotni delež in Fekonja 77-odstotni delež).

Župan David Klobasa je tri dni za tem, ko je dobil nov županski mandat, postal tudi državni svetnik.

Pričakovanja občank in občanov kot novih funkcionarjev so velika, kar jih še toliko bolj žene k temu, da bodo izvajali zadano in obljubljeni ter da bodo za svoje odločitve v celoti prevzemali odgovornost, pravijo.

Foto: arhiv občine

Milena Grabušnik

Praznični sejem v centru Lenarta

Foto: arhiv RASG

Z decembrom se je začelo praznično vzdušje, ki se bo do konca meseca vedno bolj stopnjevalo. Božično-novoletni sejem v Lenartu se že tradicionalno odvija ob petkih in sobotah v večernih urah, ko središče mesta Lenarta čarobno razsvetljujejo modre in bele lučke. Praznični sejem, ki poteka v organizaciji Društva za razvoj podeželja Ovtar Slovenskih goric in Razvojne agencije Slovenske gorice, je odlična priložnost za druženje, okušanje dobrot Ovtarjeve ponudbe in nakup daril lokalnih ponudnikov.

Na Trgu osvoboditve je bila obiskovalcem na voljo bogata praznično obarvana

sejemska ponudba: kulinarične dobrote, vino, izdelki domače obrti, ročna dela, voščilnice, dekorativni izdelki in še kaj. Ni manjkala tudi ponudba kuhanega vina in vročega čaja, ki nas prijetno ogreje v zimskih večerih. Sejem je dopolnil bogat kulturni program za najmlajše in mlade po srcu, za katerega je tudi letos poskrbela Občina Lenart. In vsi skupaj smo z nestrpnostjo pričakovali prihod dobrih mož, ki obdarujejo pridne otroke.

Po nekajletnem premoru nas veseli, da je bil praznični sejem v Lenartu živ in ponovno kraj srečevanja obiskovalcev od blizu in daleč.

Strokovne delavke Rumenege vrtca

Slovenski zajtrk v vrtcu Lenart

Vsako leto v Vrtcu Lenart namenimo veliko časa in pozornosti pripravam na tradicionalni slovenski zajtrk, ki ga obeležimo ob dnevu slovenske hrane. Slogan letošnjega tradicionalnega slovenskega zajtrka se je glasil: »Zajtrk z mlekom – super dan!«

Z otroki smo veliko govorili o zdravi, lokalno pridelani hrani in spoznali glavne sestavine tradicionalnega zajtrka. V okviru projekta Eko šole (lokalno pridelana hrana) so se otroci s strokovnimi delavkami Modre in Roza igralnice odločili za sodelovanje z gospo Ljiljano Pečko Kekec, ki prihaja z Eko kmetije in sirarstva Kekec. Gospa Ljiljana jim je predstavila in prikazala delo na kmetiji. V oddelku se je odločila prikazati postopek izdelave sira iz svežega kravjega mleka. Otroci so jo z veseljem opazovali pri delu, nato pa so izdelek tudi poskusili. Na zajtrk pa niso

pozabili tudi najmlajši otroci iz Vijolične igralnice, ki so se trudili po svojih najboljših močeh pričarati prijetno in domače vzdušje ob zvokih narodnozabavne glasbe. Veliko časa so namenili pripravi prostora in izdelavi izvornih pogrinjkov. Na dan, ki so ga vsi nestrpnostno čakali, so prejeli obisk župana mag. Janeza Krambergerja, poslanca Franca Breznika, članic občinske uprave, ravnateljja Marjana Zdravca s pomočnico ravnateljja Aleksandro Selinšek, Franca Mekeja, Karla Vogrinčiča, Andreje Markuš in Romane Drumlič. Otroci so obiskovalcem z veseljem pokazali svojo bogato obloženo mizo z lokalno pridelanimi izdelki in svoje pogrinjke, ki so jih pripravili tudi za goste. Po obisku Vijolične igralnice so se omenjeni gostje odpravili še v druge oddelke, kjer so ogovorili otroke, si ogledali okrašene prostore in se zahvalili za povabilo.

Foto: arhiv vrtca

Dr. Marjan Toš

O drbetinskem rojaku Ignacu Koprivcu še z drugega zornega kota

Foto: Wikipedia

V sklopu evropskega projekta Vitomarci včeraj in danes je izšel tudi ponatis knjige slovenskega pripovednika in domačina Ignaca Koprivca – Občina Sveti Andraž se z njo poklanja velikemu rojaku

Ignac Koprivec, pisatelj, ki se je v resnici pisal Ljubec, se je rodil leta 1907 v Drbetincih, osnovno šolo pa obiskoval v Vitomarcih. Kasneje je živel in deloval v Ljubljani, kjer je leta 1980 tudi umrl. Enako kot za andraševsko faro je Koprivec pomemben tudi za bolfenško, torej Trnovsko vas, kjer je leta 1939 napisal svoje narodopisne črtice Kmetje včeraj in danes, ki jo je založila Glavna hranilnica Sv. Lenarta v Slovenskih goricah. V njej je skozi črtice predstavil tedanje življenje kmetov v Slovenskih goricah. »V njegovih delih se sicer čuti poudarjeno sorealistično pisanje, vendar imajo vrednost zaradi opisovanja domačih krajev in ljudi. V črticah se je dotaknil malega človeka, ki ga zaznamujeta beda in alkohol in ki ga zaradi slepe vere v Katoliško cerkev izkorišča duhovščina. Knjiga je dvignila veliko prahu, v klerikalnih katoliških krogih pa vzbudila ogorčenje. Bila je zaplenjena z obrazložitvijo, da krši javno moralo in izziva verski razdor. Kljub temu je skoraj v celoti prešla v roke bralcev. To pa tudi po zaslugi sina cerkvenjaškega trgovca Tušaka, ki je okoli 250 izvodov knjige z otroškim vozičkom prepeljal na svoj dom in dnevno po tri knjige prenašal v trgovino, kjer so v kratkem vse pošle. Zaradi te zaplenbe ni mogel izdati zbirke novel Vaške podobe, ki bi govorila o viničarjih,« je o Koprivcu v spominskem zapisu ob njegovi smrti v Novih razgledih z dne 26. 12. 1980 zapisal Ivan Kreft.

Narodopisne črtice iz Slovenskih goric

V tridesetih letih je Koprivec objavljajl prozo kot samouk in samorastnik v Modri ptici, Življenju in svetu, Zadrugarju, Jutru in Ljudski pravici, leta 1939 pa je že objavil obsežno knjigo Kmetje včeraj in danes, ki jo je izpolnil z »narodopisnimi črticami iz

Slovenskih goric«, kot je zapisal v podnaslovu, knjigo pa mu je založila glavna hranilnica pri Sv. Lenartu v Slovenskih goricah. Knjiga se giblje med literaturo in etnografijo, gradivo pa je razporejeno po letnih časih, med narodopisne črtice z opisi ljudskega obredja, dela in običajev je vključenih več ljudskih pesmi, izhajajočih iz Slovenskih goric. Pisatelj poglobitni namen pri opisu kmečkega življenja »včeraj in danes« je bil vsekakor raziskati in podati tipologijo kmečkega mišljenja, čustvovanja in ravnanja. Enako kot za andraševsko faro je Koprivec pomemben tudi za Sv. Bolfenk (Trnovska vas), saj je tam napisal svoje narodopisne črtice Kmetje včeraj in danes (1939). Predgovor jim je napisal trnovski in polenski učitelj in pisatelj Zmago Švajger. V njegovih delih se čuti poudarjeno sorealistično pisanje. Kot zanimivost naj še zapišemo, da je bil Koprivec večkrat pri cerkvenjaškem učitelju in ljubiteljskem arheologu Vladu Lorberju v Andrencih. Domačini se ga spominjajo kot markantnega, postavnega moža, ki se je rad sprehajal tudi po Stanetinskem bregu. Očitno je želel dodobra spoznati utrip vaškega okolja širšega območja Slovenskih goric. S kakšnim simpozijem bi se ga lahko spomnile vse tri občine – Sveti Andraž, Trnovska vas in Cerkevjak. Za leto, ko mineva 115 let od njegovega rojstva, je že prepozno, do naslednje obletnice pa je časa dovolj.

V svojih novelah in romanih, še prav posebej v romanu Pot ne pelje v dolino, je Ignac Koprivec nemara »najbolj avtentično v povojni slovenski književnosti označil in opisal tragiko, ki jo je v življenje posameznikov prinašala družbena in miselna preobrazba slovenskega kmetstva; njegovo zunanje in zlasti notranje razkranje in miselno prestrukturiranje. Kmet Braček ni le v sporu s krajevnimi oblastmi, ko brani svojo zemljo in eksistenco, marveč tudi s svojima sinovoma, ki bolj prožno dojemata tako politične kot praktične in tehnološke spremembe na vasi,« je v nekrologu ob njegovi smrti zapisal v Sodobnosti (letnik 29, št. 2) France Vurnik.

Občina Sveti Andraž se mu je poklonila s ponatisom knjige, v prihodnosti še kaj na vidiku?

Občina Sveti Andraž, ki je v Drbetincih pri Mlinarjevih sicer postavila tablo (marsikoga celo zavede, da je to rojstna hiša), da se je v bližini rodil Ignac Koprivec, razpadajoče rojstne hiše najbrž ni (več) mogla rešiti. Nekaj domačinov v Drbetincih sicer meni drugače – rešiti bi se jo dalo pred kakšnimi desetimi leti. Namesto rojstne hiše pa se lahko Koprivcu odkrije spominska plošča, morda poleg plošče nadučitelja Ivana Strelca na občinski hiši. To je najmanj, kar bi si Ignac Koprivec zaslužil. In če bodo kdaj v Vitomarcih uvedli ulični sistem, bi se morala ena od prvih ulic poimenovati po njem.

Aleksandra Papež

Nagrada za najboljši projekt letos Knjižnici Lenart

Foto: arhiv knjižnice

Knjižnica Lenart je v letošnjem letu na razpis Združenja splošnih knjižnic prijavila projekt Od pobude Lačni morda do knjige Ke 'mo jeli? in uspela. V petek, 18. novembra, so Petra Kranvogel Korošec, direktorica Knjižnice Lenart, Aleksandra Papež, Rosana Lorbek in Zdenka Krautič iz Knjižnice Lenart v Valvasorjevi knjižnici v Krškem prevzele nagrado za najboljši projekt na področju inovativnega pristopa k strokovnemu delu knjižnice.

Vsako leto Združenje splošnih knjižnic pripravi razpis, v sklopu katerega išče izstopajoče projekte slovenskih splošnih knjižnic. V lanskem letu je bila Knjižnica Lenart na tem razpisu že uspešna, saj je prejela posebno pohvalo združenja za projekt Sprevidano v objektivu, s posebej

izpostavljenim kratkim dokumentarnim filmom **Zludjova pūša**, ki ga je v sklopu prej navedenega projekta izdelala Rosana Lorbek iz Knjižnice Lenart.

Letos pa je Knjižnica Lenart na razpis prijavila projekt Od pobude Lačni morda do knjige **Ke 'mo jeli?** in prejela nagrado za najboljši projekt na področju strokovnega dela knjižnic.

Projekt, povezan s kulturno dediščino Slovenskih goric

Ta projekt smo v Knjižnici Lenart začeli snovati spomladi 2021, ko smo se pridružili vseslovenskemu dogajanju v sklopu Tedna kulturne dediščine in Dnevoev evropske

kulturne dediščine 2021. Knjižnica Lenart se je po udeležbi na strokovnem srečanju zainteresiranih za sodelovanje odločila svoje dejavnosti obarvati v skladu z izbrano temo, povezano s kulturno dediščino lokalne skupnosti, saj se nam zdi izjemnega pomena, da skušamo po svojih najboljših močeh ohraniti tradicijo in dediščino našega okolja ter tako na domoznanskem oddelku knjižnice ponuditi oris preteklega časa zanamcem, čemur morda sicer posvečamo premalo pozornosti.

Ker so v Knjižnici Lenart bibliopedagoške dejavnosti tiste, ki so ukoreninjene in beležijo visok obisk, smo se odločili, da s temo **Dober tek!** namensko najprej povežemo prav eno izmed pravljicnih ur. Ob tem pa ponudimo še nekaj vsem starostnim skupinam uporabnikov, tudi ranljivejšim ciljnim skupinam, nekaj, kar bo na voljo daljše časovno obdobje in bo omogočalo tudi aktivno vključevanje lokalne skupnosti. S posebnim povabilom smo se odločili zbirati recepte, ki so jih gospodinje pripravljale v preteklosti. Nato pa smo z začetim po v nadaljevanju opisani razstavi nadaljevali vse do sredine leta 2022, ko smo zbrano predstavili še v knjižni obliki.

Iskali smo jedi, ki so se nekoč na območju Slovenskih goric redno znašle na jedilniku. Pobudo z naslovom **Lačni morda?** smo obelodanili 1. septembra lani. Zbiranje se je časovno ujelo s potekom Tednov vseživljenjskega učenja 2021, kar se je lepo povežalo z našim namenom – podučiti o kulturni dediščini Slovenskih goric, o vrednosti priprave obrokov v domači kuhinji in obuditi vsaj del značilnih jedi prej imenovanega območja v očeh vseh generacij, zato smo predšolskim in osnovnošolskim otrokom na obisku z veseljem pokazali in opisali razstavljeno. Razstavljeno so si ogledali tudi udeleženci izobraževalnega centra Slovenske gorice RASG, varovanci SVZ Hrastovec in naši uporabniki ob obisku knjižnice.

Načrtovali smo, da bi bila opisana razstava receptov in s kulinariko povezanih predmetov iz preteklosti na ogled od 25.

septembra do 9. oktobra, a smo njeno trajanje podaljšali do konca meseca oktobra, saj so uporabniki izkazali veliko zanimanje za ogled. Pripravili pa smo tudi kratek videoposnetek, ki smo ga objavili na naših spletnih mestih, ter tako poskrbeli za njeno trajnost in dostopnost vsem.

Knjiga Ke 'mo jeli? z recepti iz preteklosti

Recepti so v knjigi objavljeni v obliki, kot so bili zapisani. Posegi v besedilo so bili minimalni, saj smo želeli ohraniti jezik časa, v katerem so bili zapisani, in tudi prikazati tedanje navade gospodinj. Ohranili smo besedišče, besedni red zapisa in merske enote. Krajevne govorne posebnosti so vendar naše, marsikdaj že pozabljeno bogastvo! Izjemnega pomena je splet sodelovanja z osebami, ki so prispevale predgovore, med njimi znana avtorica kuharskih knjig s. Nikolina Rop in lastnica priznane Gostilne Šiker Nataša Cotar. Anekdote in nasvete ter fotografije svojega dela pa so na našo pobudo dodale članice vseh društev gospodinj, kmečkih žena in deklet na območju naše knjižnične mreže. Prav tako so se predstavitve knjige udeležile v svojih „uniformah“ in pripravile tradicionalne dobrote, ki so sooblikovale pogostitev po predstavitvi knjige. Tako je bilo naše sodelovanje vzajemno, naš projekt Ke 'mo jeli? pa zaokrožena celota. Hkrati smo z izdano knjigo receptov glas o našem malem mestu, delu prej omenjenih društev in knjižnici ponesli po vsej severovzhodni Sloveniji, kar merimo po prejetih klicih in zanimanju za knjigo, ki je pošla v 14 dneh od uradne predstavitve ob osrednji slovesnosti, posvečeni 60. obletnici ustanovitve Knjižnice Lenart. Knjige nismo prodajali, ampak delili v času praznovanja. Tako smo pobudo, ki smo jo načrtovali ob obeleževanju Tedna kulturne dediščine in Dnevoev evropske kulturne dediščine, temeljito razširili in trajno shranili v knjižno obliko.

Hvaležni in ponosni smo, da je Združenje splošnih knjižnic prepoznalo vrednost dela manjše splošne knjižnice, kot je naša Knjižnica Lenart.

Drago Lipič

50 let srečanja pesnikov in pisateljev

Program obeleževanja 50-letnice Srečanj pesnikov in pisateljev – začetnikov obsega šest kulturnih dogodkov, ki so načrtovani do februarja 2023. Najobsežnejši in najzahtevnejši je bil vsekakor dokumentarni film o nastanku gradiških srečanj in njihovem kasnejšem razvoju v okviru festivala URŠKA v Slovenj Gradcu. Snemanje kadrov dokumentarca je potekalo vse leto na lokacijah, kjer so se vrstili številni literarni večeri ter druženja prvih srečanj in literarnih kolonij od leta 1973 pa vse do poznih osemdesetih let. Iz bogato ohranjenega društvenega arhiva omenjenih srečanj je bilo treba izbrati dogodke, ki bodo gledalcem dokumentarnega filma prikazali pomembne mejnike razvoja literarnega gibanja v slovenskem merilu tistega časa in povezali srečanja s festivalom URŠKA. Zaključek obeleževanja 50-letnice srečanj je načrtovan za slovenski kulturni praznik, 11. februarja 2023, v kulturnem domu v Sveti Trojici, v zgradbi, kjer se je pred 50 leti začela gradiška literarna pravljica.

Čprav so imeli težave zaradi izpada obljubljenih finančnih pomoči lokalne skupnosti, jim je uspelo projekt dokumentarnega filma dokončati v

predvidenem roku. 26. Novembra je bila v trojiškem kulturnem domu premiera filma pod naslovom GRADIŠKA ZIBELJKA MLADE LITERATURE. Številni obiskovalci premiere so imeli prvi priložnost doživeti gradiško pravljico iz sedemdesetih let preteklega stoletja na velikem platnu v dvorani kulturnega doma, kjer je bilo organizirano prvo srečanje. Mnogih, ki so v arhivskih posnetkih tako ali drugače sodelovali pri izvedbi srečanj, ni več med nami. So pa ostale njihove sledi, dejanja, ki ne bodo nikoli pozabljena. Dokumentarni film, ki je tudi v slovenskem kulturnem prostoru s področja mlade literature edini, bo gradiško zibelko trajno ohranil. Predsedniku Kulturnega društva Ernest Golob – Peter je direktor Javnega sklada za kulturne dejavnosti Slovenije (JSKD) Damjan Damjanovič ob koncu premiere podelil posebno priznanje JSKD ob visoki obletnici in filmski produkciji.

Na koncu, tako kot je vselej tudi na koncu vsakega filma, velja velika zasluga za nastanek tega dokumentarnega filma profesionalni filmski ekipi s producentom filma Robertom Kranvoglom, montažerjem Matjažem Korenom in konzultantom Marjanom Šrmpfom na čelu. Za grafično

podobo filma je poskrbel Bojan Podjavršek, za brano besedilo pa Ivan Lotrič. Za scenarij filma sta poskrbela Marija Šaupertl (za besedilni del) in Drago Lipič (za arhivsko in drugo filmsko gradivo).

Vsem tistim, ki so zamudili premiero filma, v Kulturnem društvu Ernest Golob – Peter obljublajo, da bo dokumentarec kmalu na programu na TV Slovenija.

Nina Zorman

Anovski župan sprejel uredniški odbor Ovtarjevih novic

Sprejema pri županu se nista morala udeležiti Tomaž Klača in Damjan Veršič.

Uredniški odbor Ovtarjevih novic je letošnji zaključek poslovnega leta praznoval pri Sveti Ani. Ob tej priložnosti jih je sprejel anovski župan Martin Breznik, ki je pozdravil direktorico Razvojnega centra Slovenske gorice dr. Milojko Domajnko, odgovornega urednika Ovtarjevih novic Zmaga Šalamuna in prisotne članice in člane uredniškega odbora ter dopisnico.

Župan Breznik je uvodnem pozdravu izrazil zadovoljstvo, da imajo lokalne zgodbe prostor v časopisu Slovenskih goric, saj se na tak način občine povezujejo in bralke in bralce obveščajo ter ozaveščajo o dogajanju in aktivnostih sosednjih občin. Že res, da se morda včasih zazdi, da župani poskrbijo le za svoj del občine, a vendar Breznik ugotavlja, da imajo tudi veliko skupnih točk, ki nas kot narod povezujejo in krepijo našo lokalno in posledično domovinsko zavest. Želi si, da še naprej iščejo dobre lokalne zgodbe, ki jih v naših krajih ne premaknejo in tako prebivalcem pokažejo kaj vse smo zmožni in sposobni dobrega postoriti na tako majhnem, a čudovitem delčku Slovenije.

Ob kozarčku penine jim je župan izročil

priložnostna darila, ki jih je pospremil z mislijo, da naj poskusijo delček Svete Ane in se z veseljem vrnejo po še.

Pred časom, ko je svet zajela pandemija, se je uredniški odbor sestal v Voličini, tokrat pa so izbrali lokacijo pri Sveti Ani. Na koncu so zadovoljno ugotovili, da bi tradicijo srečanj ohranili in se tako sestali vsako leto v eni izmed občin. Glede na to, da so uredniški sestanki vse leto potekali preko spleta, so bili na koncu enotnega mnenja, da bi se lahko tudi večkrat srečali v živo in izmenjali mnenja in ideje.

Praznično vzdušje v zelene in zlate lučke odeti Sveti Ani so zaključili z lepimi željami za leto, ki nam že trka na vrata in se veselijo novih izzivov, ki jih čakajo v novem letu. Nekaj dobrih predlogov bo kmalu tudi zaznati v prihodnjih številkih Ovtarjevih novic, saj želijo, da časopis raste z bralci in venomer ponuja pozitivne zgodbe iz Slovenskih goric.

Nada Svetina

Koncert ob 10. obletnici Pevcev ljudskih pesmi Žitni klas iz KD Benedikt

Ne samo deset, že dvanajst let prepevamo Pevci ljudskih pesmi Žitni klas iz Benedikta, ki ga zvesto vodi gospa Marija Lutar.

Dve leti smo bili prikrajšani vsi, toda mi se nismo pozabili. Kako bi lahko pozabili na vsa druženja, ki smo jih v teh letih doživeli? Koliko večernih ur smo stali na odru kulturne dvorane in vadili, usklajevali, ponavljali, primerjali posnetke, pripravili stole in za minuto ali dve sedli. Zakaj? Čisto preprosto: zato, ker radi pojemo slovenske ljudske pesmi! Tiste, ki so jih peli naši dedki in babice ob kmečkih delih, tiste, ki smo jih mi peli v mladosti, tiste, ki smo jih našli v različnih pesmaricah, beležkah ali smo jih slišali od drugih skupin. Vse to zato, ker se spoštujemo, se imamo radi in uživamo ob misli, da bomo razveselili poslušalce.

Zato izbiramo pesmi z vedro vsebino, rahlo šaljive, ki jih radi začnimo z nazornim prikazom. Vsaka pesem je posebna zgodba,

zato se potrudimo, da pesmi zvenijo harmonično, večglasno in v sozvočju. Vsak pevec ima svojo vlogo, ki jo po potrebi prilagodi naravi pesmi. Naš pevec poskrbi za moški bas in ga uskladi z ženskim, kar ustvari še bolj polno sozvočje.

Prav ta naš trud smo želeli pokazati na našem jubilejnem koncertu letos 1. oktobra. Vsaka od naših desetih pesmi je bila skrbno izbrana, zapeta z dušo in srcem. Nastopili in navdušili so nas naši spoštovani gosti. Zapeli so mlada domačinka Diana Gabrovec, Pevci ljudskih pesmi KTD Selce in Pevci ljudskih pesmi KUD Gabrijel Kolbič z Zgornje Velke. Zaigrali so nam godci Porini pa počini, veselo zaplesali folkloristi iz Svete Ane, ki so pošteno ogreli dlani obiskovalcev, videli smo zanimiv skeč Danice Elbl in vnukinje Tanaje ter poslušali orglice skupine Potepuhi Halonga. Vsi so koncert dopolnili tako, da se poslušalci niso niti trenutek

Aleksandra Papež

Razstava Onstran svetlobe v občinski avli do konca meseca

Franci Ornik, podžupan in Aleksandra Papež, ki je dogodek povezovala

Zadnja postojanka razstave Onstran svetlobe, razstave slik in fotografij triindvajsetih slepih in slabovidnih avtoric in avtorjev iz vse Slovenije, je Lenart. Razstava bo v avli J. Hudalesa na ogled do konca decembra.

Razstava, ki jo je ob 100. obletnici ustanovitve Podpornega društva slepih pripravila Zveza društev slepih in slabovidnih Slovenije v sodelovanju s svojimi člani in članicami, je prepotovala že vso Slovenijo, zadnjič pa bo na ogled v Lenartu.

Odprtje razstave sta v torek, 6. decembra, pripravili Občina Lenart in Knjižnica Lenart. Razstavo sta odprla podžupan Občine Lenart Franci Ornik in Rosana Lorbek, domačinka iz Benedikta, umetnica, grafična oblikovalka Knjižnice Lenart, ki na opisani razstavi tudi sodeluje.

»Če slike ne morejo skozi oči, pridejo skozi ušesa. Pomembno je, kako jih razporediš v glavi,« je zapisal slepi mariborski pesnik Valter Čučkovič, ki je na odprtju predstavil tudi dve svoji pesmi. Prebrala ju je Darinka Lozinšek.

Z izbrano glasbo sta odprtje obogatili mladi glasbenici Manca Lihtenvalner in Miša Mlaj. Odprtje razstave je povezovala Aleksandra Papež iz Knjižnice Lenart.

»Kultura je nedvoumno ena najpomembnejših značilnosti človeka:

- je svet, v katerem se človek razvija in se razlikuje od drugih bitij;
- je ogledalo vrednot sveta, ki človeka plemenitijo in mu širijo obzorja;
- je področje, kjer se slepi in slabovidni lahko dokazujejo in so enakovredni polnočutnim ljudem.«

To je v razstavnem katalogu zapisal Dušan Brešar, strokovni sodelavec Zveze društev slepih in slabovidnih Slovenije, ki je razstavo ob odprtju tudi predstavil.

Svoja dela razstavljajo Rezka Arnuš, Evgen Bavčar, Bojan Bizjak, Ivan Stojan Rutar, Luka Campolunghi, Sara Bukovec, Branko Čeak, Sonja Jež, Jožef Jošt, Milka Jug, Jana Kus, Darinka Lozinšek, Andrej Palčec, Mirela Prezelj, Helena Senica, Tinka Šetina, Ana Šter, Meri Tišler, Slavica Zdolšek, Robert Zupanec, Natalija Žitnik Metaj in Rosana Lorbek.

dolgočasili, k čemur je prispevala tudi Danica Elbl, ki je koncert vodila.

Nagovoril nas je župan mag. Milan Repič, ki nam je pomagal pri zbiranju sredstev za naš lepši izgled. Veseli smo bili spodbudnih besed gospe Marine Pivec, predsednice našega domačega društva KD Benedikt. Vodja naše skupine gospa Marija Lutar je podala zahvale vsem tistim, ki so v teh letih sodelovali pri organizaciji prireditev, vsem podpornikom in donatorjem, snemalcu Janku Šneiderju in sedanji predsednici KD Benedikt gospe Marini Pivec.

Ob naši obletnici smo člani s ponosom sprejeli Maroltove značke, ki jih podeljuje

Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti za delovanje na folklornem področju, kamor spada tudi ljudsko petje. Podelila jih je Breda Slavinec, vodja JSKD, izpostave Lenart, za kar smo iz srca hvaležni.

Še imamo voljo, pogum in ideje, kako naprej, dokler bomo zmogli – vse zato, da ljudska pesem ne bo pozabljena. Pristen stik z občinstvom je najboljši način predstavitve. Bilo je lepo, sproščeno in nepozabno. Okoli 80 obiskovalcev se vas je nabralo v našem Domu kulture. Vse vaše pohvale so nam segle do srca in nam dale dodaten zagon za nadaljnje delo. Hvala!

Barbara Ribič

Kolesarstvo postaja novodobni gladiatorski šport

Foto: osebni arhiv

se je z veseljem udeležim. Od vseh sem bil 33., hkrati pa sem bil najboljši Slovenec med 35. in 40. letom. S tem sem v bistvu opravil tudi kvalifikacije za svetovno prvenstvo v Trentu v Italiji, ki pa se ga nato nisem udeležil. Sem pa bil lani v Sarajevu.

Aprila sem vozil tudi v Avstriji, v Mörbischi. Gre za 130-kilometrsko pot okrog jezera, delno gre tudi na madžarsko stran. Na tej dirki sem se letos že kvalificiral, pa sem potem vseeno šel še na Franjo.

Letos sem drugič zapored osvojil Pokal Slovenije, ki je sestavljen iz osmih dirk. Izpostavim lahko še cestno državno prvenstvo, kjer sem bil letos drugi. Vozil sem tudi dve dirki v Italiji, na eni izmed teh dveh sem bil tretji.

Kaj se dogaja čez zimo, ko ni tekem?

V novembru se začne »indoor«, ki ti omogoča, da snameš zadnje kolo in se povežeš s simulacijo, kjer občutiš naklon oziroma silo klanca, voziš lahko tudi skupaj s prijatelji. Pomembno je, da imaš dober hladilec oziroma ventilator. Ker ni naravnega vetra, se lahko telo drugače začne pregrevati.

Kako pa je s sponzorji?

Letos vozim za Pocinkovalnico Celje. Bolj kot ne dobiš povrnjeno kakšno startnino. Če vse skupaj preračunaš, moraš pač imeti rad kolesarstvo, to je edino, kar ostane.

Letos ste se imeli možnost preizkusiti tudi v vožnji s kronometrom. Kakšna izkušnja je bila to za vas?

Kronometer je specifična, ker moraš imeti posebno kolo, ki spet veliko stane. Uspel sem si ga izposoditi, kar pa seveda pomeni, da nisem imel možnosti veliko trenirati. Gre za zelo specifičen trening, ves čas si sklonjen. Celo zbolel sem vmes. Vseeno sem bil na koncu zelo zadovoljen z rezultatom, uspelo mi je osvojiti četrto mesto.

Profesionalni športniki so pogosto podvrženi doping kontroli. Kako je s tem v amaterskem kolesarstvu? Imate morda tudi sami kakšno izkušnjo iz prve roke?

Na Franji, ko sem bil najboljši, sem moral na doping kontrolo. Vzorce se takoj označijo s šifro, da se ne ve, kdo si. Tudi na testiranje se jih da v Avstrijo, da so rezultati neodvisni in ne more priti do škandala. Bil

Ljubizen do kolesarjenja je bila Niku Čučku položena že v zibelko, spomnimo, da je bil njegov oče športni direktor Kolesarskega kluba TBP Lenart prav v času, ko je omenjeno podjetje prevzelo generalno pokroviteljstvo kluba, s čimer se je odprla nova prelomnica za kolesarstvo na tem območju. Z zlato generacijo – Senekovič, Obreht – so čez različne starostne skupine in v več disciplinah do leta 2005 pridno nabirali medalje po Sloveniji. Zdaj pod sponzorstvom Pocinkovalnice Celje Niko nadaljuje osvajanje medalj v kategoriji master B amaterskega kolesarstva. Zgolj letos je prekolesaril že več kot 16.000 kilometrov ...

Kot rad reče, je kolesarstvo novodobni gladiatorski šport – napor, padci, poškodbe in vztrajanje ter borba ne glede na vse. Največjo srečo najde med kolesarjenjem v naravi, pravi, da se tam počuti najbolj svobodnega. Niko Čuček je letos že drugič zapored privozil naslov najboljšega amaterskega kolesarja Slovenije

Kdaj in kako se je vse skupaj začelo?

Ljubizen do kolesarstva prihaja že iz moje družine. Osebno mi daje občutek svobode. Takrat sem v svojem svetu, v naravi. Trenirati sem začel v osnovni šoli in sem treniral okrog 11–12 let, do leta 2005. Čez vse kategorije, se pravi dečki C, B, A, mlajši mladinci, starejši mladinci, U23, mlajši člani in elite.

Nam lahko opišete preteklo sezono? So kakšne tekme, ki izstopajo bodisi po težavnosti bodisi po tradiciji?

Letos sem, drugo leto zapored, vozil na Maratonu Franja. Gre za domačo dirko s tradicijo, ki je vedno dobro organizirana in

Foto: osebni arhiv

sem v istem procesu že leta 2005 – negativen, takrat in zdaj. Je pa vsekakor premalo kontrole, bi rekel, da je mogoče v amaterskem kolesarstvu prav zato dopinga lahko več. Problem je, ker doping testi veliko stanejo.

Letos ste nabavili tudi novo kolo. Kako je s cenami in to ponudbo pri nas?

Veseli me, da je pri nas vedno večja in vedno boljša ponudba koles in rezervnih delov. Na žalost so, tako kot vse ostalo, tudi te cene šle v nebo. Problem nastane, če padeš, če se kaj zgodi. Pred kratkim sem se dal tudi nezgodno zavarovati. Sploh ker sta

kultura večine voznikov in njihova (ne)strpnost katastrofalni.

Kako v splošnem vidite razvoj kolesarstva, sploh pri nas?

Kolesarstvo pri nas prej ni bilo tako priljubljeno, zdaj se končno res dobro razvija. Pogačar, Roglič, Mohorič. Tudi zaradi njih je kolesarstvo pri nas vedno bolj priljubljeno. Če pogledamo še lokalno – pozna se, da je dirka po Sloveniji potekala tu skozi, mimo nas. Otroci vidijo ta šport, kupujejo se kolesa, nekaj se dogaja. Nimam nič proti nogometu, ampak je prav, da vidijo, da so še drugi, mogoče celo lepši športi.

Zmagoslav Šalamun

Evropski prvak v kickboksu je postal Lenartčan Sven Hojs

Foto: osebni arhiv

Občutki so odlični, trud je poplačan. Hvala vsem, ki so mi pripravili lep sprejem, nad katerim sem zelo presenečen.»

20. novembra je bilo v mestu Lenart slovesno, saj so se veselili prihoda novega evropskega prvaka. Iz Turčije se je iz evropskega članskega prvenstva vrnil domačin, 22-letni Sven Hojs, ki si je priboril naziv evropskega prvaka v kickboks v kategoriji do 69 kg. Na sprejemu so ga pričakali njegovi sorodniki in sosede, čestitke mu je prišel izreči tudi lenarški župan mag. Janez Kramberger. Manjkali niso niti slavnostni ognjemet in torta ter bučno odpiranje zlate penine za zlatega Svena Hojsa.

Vidno presenečen Sven Hojs je povedal, da se je na tekmovanju počutil zelo dobro in da je njegov trud poplačan:

»Začel sem v ponedeljek proti Italijanu, v torko poti Ircu, v sredo proti Hrvatcu, potem sem imel en dan prost in v petek finalno borbo proti Špancu. Občutki so odlični, trud je poplačan. Sem kar garal za ta uspeh, devet treningov na teden, tako da se je trud res poplačal. Hvala vsem, ki so mi pripravili lep sprejem, nad katerim sem zelo presenečen.«

Na vprašanje, kako je s sodelovanjem na olimpijskih igrah, pa evropski prvak odgovarja: »Bili smo prepoznani kot olimpijski šport, tako da se zna zgoditi, da bomo v letu 2028 v Ameriki prvič nastopili

kot olimpijski šport, tako da bomo še videli, kako bo s kvalifikacijami in kategorijami. Načrti za naprej pa so takšni, da grem jutri dalje na trening, želim ostati na vrhu. Spomladi me čaka svetovno prvenstvo v tekvondoju na Finskem, bodo pa še kakšne manjše tekme.«

Sprejema se je udeležil tudi lenarški župan, ki Svena v njegovem športnem udejstvovanju podpira:

»Za Svenom Hojsom je zelo lepa, bogata športna kariera v, lahko bi rekel, manj poznanem športu, kickboks. Ti njegovi dosežki, ki se že vrsto let vrstijo, so bili sedaj v Turčiji okronani z evropskim prvakom. To pomeni za nas, za našo občino in mesto Lenart veliko stvar. Gre za promocijo kraja in občine. Veste, da se vsi, ki se ukvarjajo s športom in dosejajo vrhunske rezultate, morajo veliko odrekati, ogromno je treniranja, discipline in samo najboljši lahko dosežejo takšne dosežke. Iskreno mu čestitam in želim, da bi še naprej šel po tej njegovi uspešni poti.«

Na tekmovanju je nastopalo 864 tekmovalcev iz 39 držav, med njimi tudi reprezentanca Slovenije z 28 tekmovalci v petih disciplinah. Slovenci so se domov vrnili s 4 zlatimi, 2 srebrnima in 1 bronastim odličjem.

Nina Zorman

Uporabniki lenarške enote Varstveno delovnega centra Polž Maribor nabirali lepe trenutke s Sebastianom

V lenarškem Varstveno delovnem centru Polž Maribor je bilo današnje dopoldne obarvano s plesom, glasbo in pozitivnim vzdušjem. Uporabnike je namreč na njihovo željo obiskal mariborski plesalec, koreograf, predvsem pa pevec Sebastian, ki se jim je že pred nekaj časa vtisnil v spomin, ko se skupaj podružili ob zumbi. Tokrat so si ga zaželeli v Lenartu in Sebastian se je z veseljem odzval na njihovo povabilo.

Kljub turobnemu novembrskemu jutru so se uporabniki, zaposleni in prostovoljci v lenarški enoti Varstveno delovnega centra Polž Maribor dodobra razgibali na plesni delavnici, ki jo je vodil Sebastian iz Plesne šole Sebastian. Najprej so se ogreli, nato pa je sledilo učenje koreografije na znano Sebastianovo pesem, ki ga je zapisala med zvezde, hit 'Hočem te nazaj'. Sebastian je bil pravi magnet za sodelujoče, saj jih je znal animirati, tako da so zaplesali z njim

in v tem tudi neizmerno uživali. Uporabniki so glasno peli, se z užitkom razgibavali in se zabavali s svojimi vrstniki. Navdušenja ni skrivala niti vodja enote v Lenartu Gordana Kosanič, ki zmeraj poskrbi, da se imajo z uporabniki lepo.

Sebastian je že večkrat vodil različne delavnice v varstveno delovnem centru. Izkušnje z uporabniki je že dobival prek mame, ki je bila nekoč tam zaposlena, in zato toliko bolj razume, kako lepo in navdihujoče je sodelovati z njimi.

„Vse, kar je pomembno, je to, da nabiramo lepe trenutke. Niso pomembni denar in materialne stvari. Kar resnično šteje v življenju, je to, da se imamo lepo. Ob glasbi in plesu je to še toliko bolj intenzivno,“ je strnil Sebastian, ki je na koncu uporabnike obdaril z nahrbtnikom, ki jih bo spominjal na krasno dopoldne, ki so ga skupaj preživeli v Lenartu.

Foto: Nina Zorman

Svetlana Bogojević

Planinsko društvo Lenart

Foto: arhiv društva

Dobro je biti dobre volje, dobro se je počutiti zadovoljno. Nedvomno nam lahko k takemu stanju pripomore gibanje na svežem zraku. Planinarjenje je ena od oblik rekreacije, ki je dobrodošla in dostopna vsakemu posamezniku. Z njo lahko ugodno vplivamo na svoje psihofizično zdravje. Hkrati pri tej obliki rekreacije spoznavamo druge ljubitelje gora, zato si s tem načinom rekreacije zapolnimo čas tudi z družbeno-socialnega vidika.

Včlanitev v lokalno planinsko društvo je eden izmed prvih korakov k varnejšemu obiskovanju gora in hribov in tudi k temu, da se bomo prej odpravili v hribe, kot bi se sicer. V Planinskem društvu Lenart poskrbimo, da je vaša udeležba na turi varna, zahtevnost ture pa primerna in zanimiva za vse udeležene. Organiziran prevoz in tekoča izvedba ture sta prednost, ker se nam ni treba ukvarjati z načrtovanjem ture, s samo vožnjo in z logistiko na cesti, kar še posebej prija po zaključenem pohodu.

Poleg tega, da spoznavamo geografske lepote naše dežele in širše, v društvu poskrbimo za izvedbo na višjem kulturnem nivoju. Res pa je, da hoditi pa moramo sami, tega namesto nas ne bo naredil nihče. Posledično se zaradi hormona sreče počutimo zadovoljno. To je stanje, ki ga ne morete kupiti v nobeni lekarni. Je naložba,

ki pomeni dolgoročno najvišje obresti, zdravje in vitalnost.

Mimogrede, Planinsko društvo Lenart je edino društvo s tako velikim generacijskim razponom. Določenih naših izletov se lahko udeležijo stari starši s svojimi vnuki in na ta način še bolj utrjujejo medgeneracijske vezi. Na osnovnih šolah Lenart, Voličina in Cerkvenjak imamo planinske krožke, v letu 2022 smo bili aktivni in prav tako imamo v vrtcu v Lenartu planinski krožek za najmlajše, tako da se že od malih nog navadijo na rekreacijo, ki naj postane vsakodnevna rutina.

Zato vas vabim k obnovitvi članarine v letu 2023, vabim pa vas tudi k včlanitvi na novo. Opogumite se in nas obiščite v pisarni Planinskega društva Lenart, na Trgu osvoboditve 6 v Lenartu, vsak četrtek med 18. in 19. uro. Prostovoljni planinski vodniki Planinskega društva Lenart se bomo tudi tokrat potrudili, da bo naš načrt za leto 2023 zanimiv in primeren za vse starostne skupine, tako kot vsako leto.

Naj bo novo leto 2023 zdravo, razgibano in zadovoljno, s Planinskim društvom Lenart pa bo prišla še dobra volja.

Lepo je biti z nami, pridružite se nam tudi vi. Srečno 2023!

Dr. Marjan Toš

Letos iz Maribora, Lenarta in Cerkvenjaka v Maistrov Zavrh

Foto: Franc Lajnsič

Tradicionalni pohod v Zavrh je kljub slabemu vremenu pritegnil najbolj vnete Maistrovce. Domovinsko društvo generala Rudolfa Maistra Maribor, PD Planika in JSKD Maribor so minulo soboto organizirali tradicionalni pohod v Zavrh. Iz Maribora so pohodniki krenili na pot z dvorišča nekdanje vojašnice na Trgu talcev in prehodili 20-kilometrsko pot po Slovenskih goricah do Zavrha. V Lenartu se je skupina pohodnikov zbrala na Trgu osvoboditve pred občinsko zgradbo, od koder so pešali po običajni poti v Zavrh, mimo jezera Radehova in čez reko Pesnico ter od tam s krajšim vzponom v Zavrh. V Zavrhu so se jim pridružili še člani Društva

generala Maistra iz Cerkvenjaka. Na platoju pri Štupičevi vili je bilo zaključno srečanje vseh skupin pohodnikov, ki jih je bilo zaradi slabega vremena manj kot prejšnja leta. Vsi so z zanosom prisluhnili nastopu dramskega igralca Bojana Maroševića v vlogi Rudolfa Maistra. Ogledali so si dokumentarni film v Domu kulture in muzejsko razstavo Maister po Maistru v Štupičevi vili. Nekaj jih je odšlo še na ogled bližnjega Viničarskega muzeja. Predsednik mariborskega Domovinskega društva Aleš Arih se je vsem udeležencem zahvalil za srčnost in udeležbo in jih povabil Maistrove spominske prireditve v Dom kulture v Zavrhu.

Izdajo časopisa v letu 2022 sofinancira
Ministrstvo za kulturo RS.

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

Viktor Zemljič

Za člani lenarških upokojencev je uspešno leto

Na zadnji seji upravnega in nadzornega odbora Društva upokojencev Lenart so sodelovali tudi vodje posameznih športnih sekcij in prostovoljci programa starejši za starejše.

Pri oceni letošnjega delovanja društva smo si bili enotni, da smo bili v iztekajočem letu zelo aktivni, od praznovanja jubileja do nastopa naših ljudskih pevk na mednarodnem sejmu v Pliberku, trideset članov je sodelovalo tudi na jesenskem pohodu po občini. Organizirali so tudi več izletov, pripravili razstavo ročnih del v avli občinske stavbe in v Dobrovcah.

V posameznih športnih sekcijah smo dosegali dobre rezultate in izvedli posamezna meddruštvena tekmovanja in seveda naša kolesarska srečanja.

Z različnimi oblikami izobraževanja smo skrbeli za informiranje poverjenikov, prostovoljcev in drugih aktivnih članov društva. Koristne informacije smo dobili na predavanju Anje Vračič in Andreja Brdnika iz enote CZSD v Lenartu, ki sta nas seznanila z načini in pogoji za pridobivanje raznih denarnih pomoči socialno ogroženim upravičencem ter nam predstavila pogoje za pridobitev varstvenega dodatka, izredne denarne

socialne pomoči in subvencij za pokrivanje stroškov najemnine ter pogoje za koriščenje druginjskega dodatka.

Za predstavitev posameznih dejavnosti in motivacijo posameznikov smo sodelovali na srečanju prostovoljcev ZPPZ DU Maribor v Gočovi in na srečanju upravnega odbora, nadzornega odbora, prostovoljcev, poverjenikov in vodij posameznih sekcij ter na zaključku strelske lige v Benediktu.

Obisk naših starejših članov (devetdesetletnikov) in njihova predstavitev na naši spletni strani sta že utečena oblika srečanja na domu, za kar vedno poskrbijo poverjeniki v določenem okolju.

V teh decembrskih dneh so vas vsekakor že obiskali poverjeniki našega društva s povabilom na naše novoletno srečanje, vam z novim koledarjem zaželeli lepe praznike ter člane društva upokojencev, starejše od osemdeset let, obdarili s simboličnim darilom.

Spoštovani upokojenci in vsi, ki prebirate ta članek, želimo vam veliko miru in upanja polne božične praznike ter obilo zdravja in vsega dobrega v prihodnjem letu.

Zdenka Mlakar

Tortica s penino

Količina za 10 oseb:

Biskvitno testo:

- 100 g čokolade
- 4 jajca
- 100 g sladkorja
- naribana lupinica biološke limone
- 10 g jedilnega škroba
- 2 žlici mlačne vode
- 80 g gladke moke

Za biskvitno testo rumenjake zmešamo s polovico sladkorja in mlačno vodo. Dodamo nastrgano limonino lupinico. Nato postopoma dodajamo sneg iz beljakov, drugo polovico sladkorja, presejano moko in stopljeno čokolado. Testo vlijemo v pekač, debeline 1 cm, in pečemo 10 minut na temperaturi 180 °C. Pečenemu biskvitu odstranimo peki papir. Z okroglim modelčkom izrežemo 20 krogov. Enega položimo na dno valjastega modelčka, do polovice prilijemo kremo, ponovno položimo nanjo biskvit in nato dodamo kremo do vrha modelčka. Postavimo v hladilnik za 2 uri. Modelčke odstranimo in prilijemo s prelivom.

Strienka s penino:

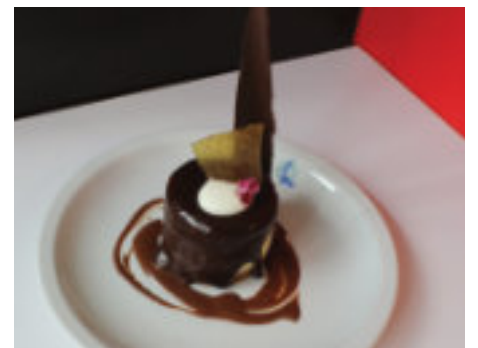
- 20 g želatine
- 4 rumenjaki
- 100 g sladkorja v prahu
- 2 dl Srebrne radgonske penine
- čajna žlička nastrgane limonine lupine
- 2,5 dl sladke smetane
- 2 beljaka

• vaniljin sladkor
Želatino prelijemo z 0,5 dl penine. Rumenjake in polovico sladkorja z vaniljinim sladkorjem penasto umešamo, dodamo 1 dl penine in stepamo nad soparo, da se speni in zgosti. Dodamo namočeno želatino in limonino lupinico. Kremo odstavimo s sopare, narahlo primešamo sneg iz beljakov, ki smo mu dodali preostali sladkor. Nato rahlo mešamo, da se ohladi. Krema dodamo stepeno sladko smetano, prilijemo preostalo penino in premešamo.

Preliv:

- 1,5 dl čokoladnega likerja
- 100 g čokolade
- 10 g želatine namočimo v 0,5 dl hladne vode

Čokolado stopimo v vodni kopeli, dodamo čokoladni liker in namočeno želatino ter gladko zmešamo. Preliv polijemo po strjeni kremi in pustimo v hladilniku, da se strdi. Narežemo poljubne oblike.

Zdenka Mlakar

Hrustljavi medaljoni na grahovem pireju

Količina za 2 osebi:

- 300 g svinjske ribice
- 20 g šalotke
- 20 g bučnih semen
- 20 g sira
- 1 jajčni beljak
- sol, poper
- 1 dl rjavega fonda (omaka za meso)
- 10 g surovega masla
- 1 dl belega vina (polsuho)
- sončnično olje

Ribici odrežemo maščobo, jo solimo, popramo in na vročem olju opečemo ter preložimo v pekač. V ponev dodamo maslo, rahlo popražimo sesekljano šalotko, zalijemo s fondom in vinom ter počasi kuhamo, da se zgosti. Pred porcioniranjem precedimo in dodamo košček masla.

Bučna semena grobo sekljamo, dodamo nariban sir in v mešanici povaljamo opečeno meso, ki smo ga premazali z razžvrkljanim beljakom. Meso v pečici opečemo na središčno temperaturo 62 °C, narežemo na rezine in serviramo z omako.

Grahov pire:

- 150 g mladega graha
- 30 g surovega masla
- 20 g šalotke
- lupinico in sok ¼ limone
- sol, poper, muškadni orešček
- 1 dl smetane za kuhanje
- 1 dl zelenjavne osnove

Na maslu svetlo prepražimo sesekljano šalotko in limonino lupinico, dodamo grah, začimimo, zalijemo s smetano in juho ter zdušimo. Ko se grah zmehča, zmikamo, dodamo limonin sok in po potrebi pretlačimo.

Foto: arhiv društva

maribor
24.si

RADIO
96,4 MHz
Ta pravi!
Slovenske gorice
www.rsg.si
02/55 55 000

Novoletna čestitka

Društvo diabetikov Lenart vsem svojim članicam in članom ter občanom slovenskogoriških občin v prihajajočem letu 2023 želi zvrhan koš zdravja in vse dobro.

Ingrid Belšak

Barbara Ribič

Popolnost v slaščicah je v ročni izdelavi in domačih, lokalnih sestavinah

Miho Balaziča in Gregorja Nikoliča so rastoče cene iz Maribora povlekli v Lenart, natančneje na ne tako majhno parcelo v Gradenshaku, kjer sta se na prvi pogled zaljubila v domačnost kraja in prijaznost ljudi. Ideja Džezve, kot lahko zdaj ponosno imenujeta svojo registrirano blagovno znamko, je začela nastajati že prej, v Žikarcu, kjer sta majhno leseno hiško kar štiri leta imenovala dom. Kar so bile tam le ideje in sladki izdelki za družino ter prijatelje, je koronakriza najprej prestavila v Gradenshak, vse večje zavedanje ljudi o lokalnih izdelkih in ponudnikih pa je zanj pomenilo izjemno priložnost, da združita svoji ljubezni do slaščic in podjetniški žilici. Tako je pred dobrim letom dni luč sveta zagledala slaščičarna Džezva.

Izdelujeta torte po naročilu, kremno in mešano pecivo, lučke, popse ter še veliko drugih sladkosti za poročne in ostale sladke kotičke. Obilica dela omogoča, da so Mihove pridne roke zdaj polno zaposlene doma. Gregor kljub veliki količini naročil še poučuje na srednji šoli: »Po poklicu sem tehnik. Zelo organizacijski tip. Dan ima konec koncev 24 ur, kar se nama za zdaj še izide, če vse dobro razporediva in organizirava. Stvari tečejo bolj kot ne po načrtih. Džezva raste. Čeprav je veliko ponudnikov, imava pred mnogimi prednost.«

Trudita se ponujati kakovost, ne količine

To zanju pomeni predvsem sestavine domačega ali lokalnega izvora, sezonske okuse in ročno izdelavo vsakega piškota oziroma torte.

»Ko sva parcelo izbrala in kupila, je bila bolj kot ne prazna. Hiša in hlev nista bila v najboljšem stanju, okrog njiju je bila zgolj neurejena zelenica in nekaj grmičevja,« o začetkih pove Gregor. »Včasih se nama zdi, da v tem letu nisva še nič uredila. Potem se pa ustaviva, sploh takrat, ko naju kdo drug opomni oziroma pohvali, in opaziva, koliko stvari se je zgodilo. Naredila sva slaščičarno, postavila rastlinjak in kokošnjak, uredila hlev, kupila traktor, obdelovala njivo, pripravila teren za sadovnjak ... Ko delaš sproti, se zdi, da nikoli ne storiš dovolj.«

Zdaj na parceli zagotovo ni tako pusto ali mirno, kot je bilo, ko sta sama stopila nanjo. Že ob izstopu iz avta obiskovalce pozdravi kuža Bobi, ki si kmetijo deli še s kokošmi, racami, zajci in prašiči. Iz hiše s polnimi rokami prihitijo Miha, ki stvari takoj pospravi in me s stiskom roke brez obotavljanja povabi naprej, v kuhinjo. Ko poskrbita, da sem s skledo piškotov pred seboj udobno nameščena, Gregor prinese še steklenico domačega jabolčnega soka. Doda, da sta »jabolka sicer kupila pri lokalnem ponudniku, sok pa sva naredila kar sama. Letos sva uspela že pripraviti petkrat po petindvajset metrov za nasad sadnih dreves, dvajset smo jih že posadili. Najboljše sestavine so domače, posledično sezonske. Temu prilagajava tudi okuse tort – ko so jagode, pečeva z njimi, isto z ostalim sadjem. Naredila sva tudi domačo jurkino marmelado in sva potem iz nje delala torto. Zdaj sva poleg hrušk, jabolk, marelic in kakija posadila še češnje, iz katerih bova naredila kompot.«

Skozi pogovor sem vse bolj presenečena, koliko idej lahko ustvarita dve zagnani

Foto: osebni arhiv

glavi in koliko različnih stvari postorita njuna pridna para rok. Poleti nabirata in sušita rože, s katerimi dekorirata sladke izdelke. Ker v trgovini nista uspela najti slovenskega česna, sta ga pridelala in posušila kar doma. Tudi v hiši je skorajda vsaka stvar plod njunega dela. »Vse delava sama. Nočeva in ne moreva si privoščiti stroškov, da bi za vsako malenkost nekoga klical. Odvisna tako rekoč nisva od nikogar, razen od surovin,« zadovoljno doda Miha. O vsesplošnem dvigu cen povesta: »Seveda se vsak trudi preživeti in nekaj zaslužiti, vendar želiva delati pošteno. Ko so vsi dvigovali cene – povsod, v vsem – sva midva nalašč vnaprej nakupila sestavine, prav z namenom, da ohraniva cene. Zdaj sva sicer bila primorana zvišati ceno kosa tortice iz 2,7 evra na 2,9 evra, vendar sva še zmeraj med cenejšimi ponudniki. Nočeva biti draga, vseeno pa delava s kakovostnimi sestavinami.«

V zadnjih mesecih sta opazila predvsem dvig cen sladkorja. Tega v tortah uporabljata zgolj in samo za pripravo biskvita. Začuden povprašam, kaj torej uporabljata namesto tega, in kot iz topa dobim preprost odgovor: »Čokolada, sadje in smetana so sami po sebi dovolj sladki. Pri vsakem okusu želiva, da je pripravljen na način, da po prvem kosu želiš še in da lahko še. Marsikje poješ tortico in je imaš dovolj za cel teden. Midva pa se trudiva, da najine niso težke. Ker so ljudje že navajeni presladkega in pretežkega peciva, ki po dogodkih običajno ostane, nama marsikdo ne zaupa glede priporočene količine. Se pa mnogi vračajo in v drugo povedo, da sva imela prav. Spoznajo, da dejansko izdelujeta nekaj drugačnega, nekaj, po čemer gostje z lahkoto posežejo v nekoliko večjih količinah kot običajno. Recepture prilagajava, pokušava, iščeva kombinacije in razmerja, dokler ni popolno. Prednost

Foto: osebni arhiv

imava tudi, ker nudiva vse; ne le tort ali peciva, temveč celovite rešitve.«

Vse sladke dobrote dobite na enem mestu

Mladoporočenci pogosto pričakujejo, da bodo od določenega ponudnika dobili zgolj ali torto ali pecivo. Miha in Gregor pa strankam ponudita torte, kremno pecivo, piškote, lučke na palčkah, potice, pite, krofe, postavitev in dekoracijo sladkih kotičkov ... »Sveže cvetje za dekoracijo zmeraj kupiva pri Almaji v Lenartu. Vesela sva, ko drugi prepoznajo naju, ko se lokalno združujemo, zato tudi sama delava tako,« poudarita. Njunih izdelkov pa ne krasi le cvetje, temveč tudi topperji in druge dekoracije. To izdelujeta sama, saj se lahko tako najbolje prilagodita vsaki želji. Uporabljata različne materiale, ki tako sovpadajo z željami in tematiko dogodka. Gregor pove: »Delava res unikatne sladice in dekoracije. Sem inženir, zato hočem delati drugače.« Miha si je v predprazničnem času zamislil prav posebno lučko, ki bi jo krasila Božičkova brada. Ker nista našla ustreznih modelčkov, je Miha zaposlil kar Gregorja: »Prosil sem ga, naj nama naredi izsekovalce, ki bodo samo najini. Oblikoval je dizajn in jih izdelal s pomočjo 3D-tiskalnika. Enako tudi rogovje za lučke jelenčka Rudolfa. Oboje je tako res unikat.«

Tudi sicer vse izdelujeta ročno. Ker sedimo pri kuhinjskem pultu, se imam možnost med pogovor malce razgledati. Opazim lahko le mešalec – to je edini stroj v vsej kuhinji. »Vse, kar ustvariva, je ročno razrezano, zrolano, izdelano. Zato je v najini kuhinji vedno tako živahno. Strojev za piškote nočeva uporabljati, saj je tam treba prilagajati recepturo, da masa ustreza stroju. Tako se izgubljata pravilna tekstura in s tem okus,« mi zadovoljno obrazložita. Za menoj stoji hladilnik. Medtem ko si v njem ogledujem lično zložene škatle, polne

Foto: osebni arhiv

raznovrstnih piškotov, Gregor pove: »Paketi so pripravljene za na sejem ta vikend in za tiste, ki so jih naročili. Nikoli ne delava kar tako, za vnaprej. Niti slučajno. Ne greva prek polne zasedenosti. Si ne bi oprostil, da bi imel nekdo slabo izkušnjo z nama in najinimi sladicami, ker ne bi bile sveže. Vedno je vse sveže. Torte so recimo dekorirane šele na dan prevzema ali pa večer prej.«

Govora je o lenarškem božično-novoletnem sejmu, ki poteka vsak petek in soboto v decembru. Povesta, da so ljudje zelo veseli, ko ju tam vidijo, čeprav se ne proda toliko, kot se proda kuhančka. Glavni cilj je, da ju potencialne stranke opazijo in spoznajo. Sploh starejša populacija še ni toliko na družbenih omrežjih in spletu nasploh, zato je pomembno, da se glas o njunih sladkih dobrotah med njimi širi kar od ust do ust. V Zavrhu sta na svojem prvem prazničnem sejmu razprodala vse, kar sta prinesla s seboj. Udeležila sta se tudi prvega sejma v tujini, v Avstriji.

Tortice na voljo v Family Cafeju in čez vikend pri njima doma

Sicer je njune tortice mogoče poskusiti v Family Cafeju v Lenartu. Čez vikende pa lahko zeleno število kosov dvignemo kar pri njiju doma: »V ponudbi vrtiva približno petindvajset okusov tortic. Ljudje se pogosto vračajo, mnogi konec tedna kar pokličejo in povprašajo, katere okuse bomo imeli na voljo tokrat. Kmalu bova v to ponudbo dodala tudi piškote. Te za zdaj delava le po naročilu. Ker lahko čez vikend ljudje sladice dvignejo kar tukaj, se trudiva tudi dvorišče okrasiti tako, da je opazno in privlačno.« In res je. Zunanost hiše je v prazničnem duhu okrašena z žarečimi lučkami in velikimi škatlami pisano zavrtih daril. Pred njo stoji lična tabla, ki mimoidočemu na kratko predstavi, kdo sta in kaj počneta. Kmalu se ji bo pridružila še ena velika pridobitev, nam pove Miha: »Džezva je pred kratkim postala registrirana blagovna znamka. Džezva živi in džezva bova samo midva. Zaščiten je za vsa peciva, za strežbo kave in kave nasploh. Kdo v Sloveniji ne pozna rdeče pikčaste džezve?! Zdaj sva eno veliko, metrsko izvedbo, dala izdelati umetniku Frasu iz Razvanja. Ta bo stala zunaj pred hišo, ker marsikdo reče, da kljub že postavljeni tabli ni vedel, kje sva. Ko bodo ljudje šli oziroma se peljali mimo velike, rdeče, pikčaste džezve, naju ne bodo mogli spregledati.«

Za naprej ostaja želja po odprtju prave kavarne s slaščičarno, kjer bo strežba v džezvi. Navadna kavica v džezvi in domače sladice. Načrtujeta tudi ureditev jase, kjer bosta pohodnikom in kolesarjem ponudila možnost, da se ustavijo, si odpočijejo, kaj poskusijo in se nato polni energije odpravijo naprej. Sama sem se iz njune hiše odpravila opremljena s tremi škatlami piškotov. Tako, kot sta me toplo sprejela, me je Miha tudi pospremil do avta in poskrbel, da sem se varno odpeljala. Imela sta prav, ko sta na začetku pogovora dejala, da so tukaj doma res prijazni ljudje. Pristni, odprti, družabni. Pripravljene sprejeti vsakega. In prav takšna sta tudi Gregor in Miha. Zadovoljno pomislim, da sta prav res našla pravi raj na Zemlji. Naslednjič pa pridem zagotovo za vikend – po tortico.

Aleksandra Papež

Otroci ustvarili inovativne časopisne naslovnice!

Foto: Aleksandra Papež

V Knjižnici Lenart smo v sklopu spominjanja največjega slovenskega pesnika Franceta Prešerna gostili posebna gosta. Ta veseli dan kulture (3. december) smo obeležili v družbi urednika Ovtarjevih novic Zmaga Šalamuna in Nine Zorman iz podjetja Kreativna PiKA, ki je hkrati edina založba, ki deluje v Lenartu.

Z otroki in starši smo spregovorili o njihovih najljubših knjigah. Nina nam je na zanimiv način prebrala odlomek iz slikanice Kaj storiš z idejo?, katere avtor je Kobi Yamada. Zmago pa je predstavil delo urednika, ki se je otrokom zdelo precej zapleteno in odgovorno, a so se z veseljem odzvali njenemu povabilu, da se preizkusijo v delu urednika oziroma urednice za en dan. Zmago in Nina sta otrokom pripravila čisto prave časopisne pole iz istega papirja, na katerega tiskajo Ovtarjeve novice, in jih povabila k ustvarjanju.

Kreativna PiKA je v sodelovanju s Knjižnico Lenart in JSKD, OI Lenart pripravila nagradni ustvarjalni natečaj Moj prvi (ta veseli) časopis, v katerem so lahko s časopisno naslovnico sodelovale osebe do

15. leta starosti. Komisija v sestavi Zmago Šalamun, Breda Slavinec in Petra Kranvogel Korošec je imela težko delo, saj so vse časopisne naslovnice izkazovale ustvarjalnost.

Prvo nagrado si je prislužil Gal Prelec Polanec, ki je naslovnico opremil s prazničnim motivom, drugo nagrado je prejel Tomaž Ocvirk, ki je naslovnico zasnoval v obliki stripa, tretjo pa Stella Kocbek Švagl, ki je na naslovnici uporabila žive barve. Posebno nagrado za inovativnost so podelili Eli Čuček, ki je na naslovnici zajela res zanimive teme, skupaj s starši izdelala celo kazalo in časopis odela v zaščitni ovoj.

Nagrade za izbrane ustvarjalce sta pripravili Kreativna PiKA in Knjižnica Lenart, simbolično pa so nagradili prav vse sodelujoče, z željo, da so ustvarjalni še naprej. Nagrajenci so si lahko ogledali še poslovne prostore podjetja Kreativna PiKA, kjer so jim člani komisije podelili tudi nagrade, in pokukali v pisarno urednika Ovtarjevih novic. Poučno in zanimivo!

Dr. Marjan Toš

Hvala vam, dragi lenarški peki!

Potem, ko smo v našem časopisu objavili daljši feljtonski zapis o zgodovini lenarške pekarnice mi je več bralcev povedalo, da so bili tega zapisa izredno veseli in so se tudi sami spomnili na čase, ko so v lenarški Pekarni kupovali okusen kruh in nepozabne žemljice. Niso pozabili na slaščiarno, saj so radi posedali in klepetali ob kavi in sladica vseh vrst. Vsi po vrsti so menili, da si lenarški peki zaslužijo ne samo lep spomin, pač pa tudi trajno zahvalo za minulo delo, s katerim so pripomogli, da je bil Lenart dolga leta prepoznan po odlični pekarni in nato še slaščiarni. Kot avtor

feljtona se bralcem lepo zahvaljujem za njihova mnenja, hkrati pa se želim poleg že omenjenih v zahvali ob koncu feljtona iskreno zahvaliti še Kristini Travnekar, ki se je ponosno spomnila očeta Slavka (Slaveka) Krambergerja in Zlatku Kosu, ki mi je poleg spominov posredoval tudi veliko dragocenega fotografskega gradiva. O lenarški Pekarni namreč zgodba še ni končana, saj je marsikaj zanimivega ostalo še neobdelanega. Za konec pa še povzete mnenja meščanov Lenarta:

»Hvala vam, dragi lenarški peki!«

Slavko (Slavek) Kramberger pred pečko v stari Pekarni/arhive Kristine Travnekar

Aleksandra Papež

Zloundjova parada z Miklavžem tudi letos v Benediktu

Nad Benediktom je gozd, ki ga domačini imenujejo Zloundjova puša. Mnogi se mu v večernih urah raje izognejo. A legende, sploh tiste nekoliko strašljive, so že od nekdaj burile človeško domišljijo, zato ni čudno, da se je kljub obilnemu sneženju na Zloundjovi paradi z Miklavžem v Benediktu zbralo veliko gledalcev.

Glasbeno-turistično društvo Klapovuh je parado tekom let pripravilo že večkrat, a tako obilnega sneženja v času parade ne pomnijo. »Hvaležni smo sponzorju, lastniku Prevozništvu Joco za izposojto traktorja in plužne deske, nismo dvomili v to, da bi se Benedičani ustrašili snežink, res

se nas je veliko zbralo. Da nas ni zeblo, pa smo poskrbeli s toplimi napitki.« Vsi otroci so prejeli Miklavževo pozornost, kar je omogočila Občina Benedikt. Pri organizaciji pa so na pomoč priskočili tudi člani Vinogradniškega društva Benedikt.

V paradi so sodelovali Lutverški parkli, ekipa Krampus Iberlauf, Beli demoni, Kungoški parkli, Böltinski krampusi, Žetalski krampusi ter Zloudej s parkli iz Benedikta ter Miklavž v družbi angelov. Zbralo se je okoli več kot 70 parklov, krampusov in zloundjov, a ne z namenom vzbujanja strahu, temveč z željo po ohranitvi tradicije na tem območju.

Foto: Rosana Loribek

Foto: arhiv društva

Grečno 2023!

Trojčki trg 8, 2235 Sveta Trojica
040 821 631

VIVID OPTIKA

KUPONČEK ZA POPUST 30 €

Delovni čas:
Ponedeljek in sredo • 11 - 19
Torek, četrtek, petek • 9 - 16
Sobota, nedelja • zaprto

optika.vivid • www.vivid.si

Skupina izdelkov: 100% naravnih / 100% ročno izdelanih / 100% ekološko / 100% brez PVC

Aleksandra Papež

Praznična razstava ročnih del v Knjižnici Lenart

»Podari nekaj, kar si izdelal sam. Poskusi, saj ni težko!« nas spodbujajo posamezniki, ki znajo šivati, kvačkati, plesti in še bi lahko naštevali ročne spretnosti, ki v sodobnosti izgubljajo svojo veljavo. A v Lenartu ni tako, skrbno jih goji skupina ročnodelk, ki z veseljem svoje znanje in spretnosti delijo z nami.

Od 1. do 10. decembra v prostorih Knjižnice Lenart razstavlja ročnodelska skupina Izobraževalnega centra Slovenske gorice, ki deluje pri RASG.

Skupina deluje pod mentorstvom Marije Razlag. Na razstavi sodelujejo: Angelca Banič, Breda Čeh Ambruš, Alojzija Erman,

Alenka Fekonja, Marija Fekonja, Terezija Habjanič, Marija Hameršak, Daniela Jankovič, Olga Kamenšak, Darinka Kranvogel, Mateja Kondič, Helena Meke, Marija Pavlič, Marija Razlag, Milena Rožmarin, Anica Slana, Kristina Šalamun, Marija Štancer in Helena Vovk.

Sodelujoče so na ogled postavile prtičke, okraske, kape in druge izdelke, ki jih z vso skrbnostjo izdeluje med druženjem v skupini in doma. Vabljeni k ogledu praznično obarvane razstave njihovih izdelkov v odpiralnem času Knjižnice Lenart!

Foto: Rosana Lorbek

RTV SLO Radio Maribor

PUNE VREJI.

PRENOVLJEN PROGRAM RADIA MARIBOR

93,1Mhz

Aleksandra Papež

Lenarški VDC Polž v Miklavževem kinu

Miklavžev kino smo prav na Miklavžev dan (6. decembra) v knjižnici pripravili za VDC Polž Maribor, enota Lenart. Ogledali smo si kratki dokumentarni film Zloudjova puša Rosane Lorbek, ki smo ga v Knjižnici Lenart predstavljali v sklopu projekta Spregledano v objektivu, in si bili enotni, da morda prav v tem gozdu v Benediktu bivajo tudi parklji,

ki so 5. decembra zvečer rožljali okoli naših domov. Pripravili smo vstopnice, tudi brez pokovke ni šlo, in poskrbeli še za pravo presenečenje – obiskal nas je Miklavž in uporabnike centra obdaril z darili, ki so jih pripravili zaposleni v VDC Polž Maribor, enota Lenart.

Foto: Rosana Lorbek

MOBILNA APLIKACIJA SAUBERMACHER SLOVENIJA!

Zagotovo pride trenutek, ko nisi najbolj prepričan, katera vrsta odpadkov je v naslednjih dneh predvidena za odvoz. Prav tako se nemalokrat vprašaš, kaj sodi v kateri zabojnik.

Prav zaradi tega smo v podjetju Saubermacher Slovenija razvili aplikacijo, s pomočjo katere boš lahko ažurno spremljal svoje **termine odvoza odpadkov** ter vse koristne informacije s področja **ločevanja odpadkov**. Prav tako pa boš tam našel **lokacijo** svojega zbirnega centra z **odpiralnim časom**. Svojo uporabniško izkušnjo pa lahko nadgradiš na način, da se registriraš s čemer se ti ponudijo dodatne možnosti in informacije o tvojem prevzemnem mestu, identifikacija v zbirnem centru, vključno z oddajo nekaterih naročil.

Sedaj je pravi čas, da si naložiš aplikacijo in skupaj z nami poskrbiš za življenja vredno okolje.

POVSEM ENOSTAVNO IN V LE 3 KORAKIH:

1. Izbri Saubermacher aplikacijo v iOS ali Android trgovini
2. Poskaniraj QR kodo!
3. Prilimi nalepi!
4. Prilimi z uporabo in uživaj!

Saubermacher

Uredništvo

OO DeSUS Lenart ima novo vodstvo

Članice in člani OO DeSUS Lenart so na redni skupščini izvolili novo vodstvo odbora stranke v sestavi: Franc Belšak (predsednik), Srečko Malek (podpredsednik), Jože Lorber (tajnik), Emilija Šuman in Egon Kovačević (člana). Prav tako je izglasovan nov nadzorni odbor v sestavi:

Pavel Markoli (predsednik), Ingrid Belšak in Anton Bunderla (člana).

OO DeSUS Lenart hkrati želi vsem svojim članicam in članom ter vsem upokojencem srečno in zdravo novo leto!

Barbara Ribič

Ekipa A1 Lenart ohranila domačnost in ustrežljivost, v decembru se jih spleta obiskati

Minilo je eno leto, odkar so prodajno mesto telekomunikacijskega podjetja A1 Lenart s Kraigherjeve ulice preselili v levi paviljon Nakupovalnega parka Lenart na Industrijsko ulico 47. Eno najsodobnejših prodajnih mest A1, ki je s tremi izdajnimi pulti oblikovano po zadnjih standardih podjetja, je v tem času obiskalo ogromno ljudi. »Veliko naših strank v Lenart prihaja tudi iz Maribora in sosednjih krajev. Zaradi nove, bistveno bolj frekventne lokacije z veliko brezplačnimi parkirnimi mesti na naše prodajno mesto vsak dan prihajajo novi obrazi, ki smo jih zelo veseli,« pove Tomaž Marko, eden izmed svetovalcev v poslovalnici. Poleg njega stalne in nove stranke prijazno in z nasmehom na obrazu sprejmejo še Leonida, Sara in še en Tomaž.

Dobre navade z nekdanje lokacije so ohranili

Stranke jih imajo rade, saj jim ekipa z veseljem pomaga, zlasti, ko se v njihovi poslovalnici ustavi starejši, ki so manj veščeri rokovanja s telefoni, ali nekdo, ki ni čisto prepričan, kaj potrebuje. "Velikokrat se zgodi, da po nakupu telefona stranki, seveda brezplačno, namestimo še zaščitno steklo, če je potrebno, jim pomagamo pri nastavitvah omrežja, Facebooka in podobno. Pomembno je tudi, da so vsi telefoni v naši poslovalnici na zalogi, kar pomeni, da jih stranke ob podpisu pogodbe odnesejo domov. To je velika prednost, saj jim ni potrebno po več dni čakati na aparat." Domačnost, ustrežljivost in prijaznost je lenarška ekipa A1 ohranila tudi na novi lokaciji.

Na vprašanje, čemu pripisuje tako dober obisk v Lenartu, Tomaž Marko odgovori: »Smo preprosto najboljši. Pestra, kvalitetna in ugodna ponudba najnovjših telefonov, naši novi paketi brez vezave po nizkih cenah in veliko dodatne opreme (ovitki za mobilne telefone, tudi prestižnih blagovnih znamk, zaščitna stekla za zaslon, ...) prepričajo naše stranke.« V samo enem letu na novi lokaciji jim je uspelo število naročnikov bistveno povečati.

V decembru številne ugodnosti za mladostnike, seniorje in tiste, ki želijo ugoden fiksni paket

V tem času v A1 Lenart, ki je na širšem lenarškem območju prisotno že 13 let, še posebej izpostavljajo znižane cene mini-Vajb paketa za otroke od šestega do dopolnjenega 12 leta starosti po ceni 6,99 evrov na mesec skupaj s telefonom A1 Alpha. Paket vključuje neomejene klice in sporočila, prav tako neomejeno količino prenosa podatkov in starševski nadzor. Do konca decembra velja tudi posebna ponudba paketov MIO, ki med drugim vključujejo znižano mesečno naročnino za seniorje v višini 8,99 evrov. Paket vključuje neomejene klice in sporočila ter neomejeno količino prenosa podatkov.

V A1 Lenart je trenutno med fiksnimi paketi največ zanimanja za posebno ponudbo »vsi paketi 19,99 evrov na mesec«, ki vključujejo televizijo z 240+

programi, vključenim VOYO-m in časovnim zamikom ter hitrim internetom. Obstaja možnost priklopa na optiko, adsl ali na omrežje Rune. V zadnjem primeru stroške priklopa v višini 150 evrov pokrije A1. Ponudbo, ki je brez vezave, lahko za prvo leto izkoristijo vsi novi naročniki.

Za tiste s slabim omrežjem in ki hitro potrebujejo priklop, je na voljo poseben internetni paket

A1 kot edini operater v Sloveniji ponuja internetni paket A1 Ultra net +TV L, ki je prodajni hit za vse, ki imajo težave s počasnim internetom in televizijo. »V okviru tega paketa je signal zagotovljen preko 5G omrežja, stranki pa priklop uredimo takoj, in to brez vrtnanja, hrupa in nereda. Za samo 19,99 evrov na mesec lahko spremljajo televizijo (240+ programov, VOYO, časovni zamik) in uporabljajo internet (do 300/100 Mb/s). Za preveritev pokritosti s 5G omrežjem se lahko zainteresirani obrnejo na nas. Naša poslovalnica v Lenartu je odprta od ponedeljka do petka od 9.00 do 19.00 ure in ob sobotah od 9.00 do 13.00 ure.« V poslovalnici se lahko ogledajo tudi tisti, ki želijo k A1 prenesti paket ali telefonsko številko. Vse naredijo zelo hitro, v času prenosa pa uporabnik ni brez storitev. "Vse uredimo na našem prodajnem mestu, obisk prejšnjega operaterja ni potreben."

V Nakupovalnici so na voljo uporabna in kvalitetna darila

Naročniki A1 lahko v decembru v lenarški poslovalnici kupijo uporabna in kvalitetna darila - različne aparate in stroje (od pralnih strojev, brivskih aparatov do televizorjev, posode, ...) po sistemu obročnega odplačevanja brez obresti. Naročnikom pri nakupu svetujejo ter predstavijo ponudbo, ki si jo lahko ogledajo na spletni strani A1.si/Nakupovalnica ali v katalogu na prodajnem mestu.

"Trenutno so po akcijski ceni, od 299 evrov naprej, na voljo televizorji Hisense. Kupnino je mogoče odplačevati na obroke v višini 12,49 evrov," razloži Tomaž Marko. Nekaj daril iz Nakupovalnice je tudi razstavljenih v poslovalnici; od igrač za najmlajše, kavnih avtomatov do slušalk, pametnih ur, power bankov, skirojev, sesalcev, ... Trenutno je velika akcija tabličnih računalnikov (tablic), ki so znižani za 40 odstotkov.

Če se boste v decembru in tudi sicer med letom mudili v Lenartu, potem obiščite prodajno mesto telekomunikacijskega podjetja A1. Tudi če še niste prepričani v nakup novega telefona ali sklenitev ugodnejšega fiksnega paketa televizije in interneta, jim prislusnite. Morda vas prepričajo in postanete član velike in zadovoljne družine A1.

Alenka Špes in Damjana Vizjak

Novice izobraževalnega centra

Univerza za tretje življenjsko obdobje

Študijske skupine ročnih del, računalništva in tujih jezikov so že v teku, vendar je še zmeraj čas, da se vpisete v tečaj RAČUNALNIŠTVA in ITALIJANŠČINE. Utrdite lahko stara in razvijete nova znanja ter se učite in ustvarjate v prijateljski skupini.

Projekt ZELENE SLOVENSKE GORICE

V sklopu projekta ZELENE SLOVENSKE GORICE v januarju 2023 pripravljamo dve delavnici, namenjeni lokalnim ponudnikom:

- KAKO Z DRUŽBENIMI OMREŽJI PRIDOBITI NOVE STRANKE IN POVEČATI PRODAJO
- SPLETNA TRGOVINA

Udeležba na predavanju je brezplačna, naložbo sofinancirata Republika Slovenija in Evropska unija iz Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR).

LAHKIH NOG NAOBKROG

Kot vsak prvi petek v mesecu vas tudi v novem letu, v petek, 6. januarja, ob 9. uri v okviru študijskega krožka Lahkih nog naokrog vabimo na zimski pohod z namenom druženja in rekreiranja na svežem zraku, kljub nizkim temperaturam.

Zberemo se pred stavbo Izobraževalnega centra, Nikova 9, Lenart.

V novem letu 2023 se še naprej veselimo druženja z vami!

Foto: arhiv IC

IZOBRAŽEVALNI CENTER SLOVENSKE GORICE

☎ 02 720 78 88 ali 051 368 118

✉ izobrazevalnicenter.slogor@gmail.com

Marija Čuček

Cimet

Čeprav cimet prihaja iz daljnih dežel, ga lahko kupimo v vsaki trgovini z živili in ga zna uporabiti vsaka gospodinja. Težko si predstavljamo predbožični čas brez čarobnega cimetovega vonja pri praznični peki in »kuhančku«. Seveda se odlično poda v jabolčni »štrudelj«, kompot, čežano, vinsko omako, puding, kavo, kakav, mlečne jedi ... Cimet so uporabljala že davna ljudstva. Zaradi njega je bila speljana cimetova trgovska pot in se je zgodila tudi vojna, v kateri so Portugalski zavzeli Šrilanko, da bi si zagotovili monopol nad pridelavo in proizvodnjo cimeta. Prvotno je bil namenjen za darovanje bogovom. Privoščili pa so si ga tudi faraoni, kralji in najvišji svečeniki. Navadni smrtniki še pomislili niso na to, da bi ga smeli uživati. Si lahko zamislite, da je bil le nekaj let nazaj cimet poročno darilo za najrazkošnejše svatbe? Šele v 18. stoletju je postal dostopen za široko uporabo. Cimetovec je tropsko zimzeleno drevo, ki zraste do 10 metrov. Na vejah ima dolge, ovalne in usnjate liste, drobni cvetovi so bele ali rumenkaste barve in rastejo v skupinah na daljših pecljih. Plodovi so drobni, rdeče barve. Obstaja več vrst cimetocev. Najbolj znana sta cejlonski, ki raste v Šrilanki, in kitajski, ki tam tudi uspeva pod imenom cassia. Za pridobivanje cimeta uporabljajo podskorje cimetocev iz dvoletnih vej, ki jim olupijo lubje. Ekološki cimet je pridelan iz podskorje

cimetovčevega drevesa, ki mu lubje odstranjujejo redko, da se lahko lepo obnavlja. Seveda dobijo manj pridelka, ki pa je kakovosten. Na plantažah gojijo 2 metra visoke grme cimetocev, podskorje mu jemljejo pogosto. Rastline so zelo ranjene in tako dovzetne za bolezni in škodljivce. Uporaba gnojil, fungicidov in insekticidov je nujna. Vsi ti ukrepi povečujejo pridelok, ki pa je žal slabe kakovosti, saj vse te snovi preidejo tudi v začimbo, ki izgublja na zdravilnih učinkih. Cejlonski in kitajski cimet se med seboj tudi na videz razlikujeta. Skorja palčke kitajskega je debelejša, trša, groba, palčka je zavita iz obeh strani in je temnejše barve, aroma je močnejša, bolj ostra in grenka. Ta vrsta cimeta je cenejša. Cejlonski je bolj cenjen, po videzu je svetlejši, palčke so sestavljene iz več plasti. Ta vrsta je glede zdravilnih snovi dobro raziskana. Najpomembnejše je eterično olje. Seveda pa so za dobro delovanje zaslužne vse snovi, saj le skupaj delujejo kot orkester v glasbi. Najdemo tudi opozorila, da kumarin v cimetu lahko povzroča glavobol in vrtoglavico. Ob zmerni rabi je varen. Kot vidimo, je ekološko pridelan najboljši. Pomembno je, da ga hranimo v dobro zaprti embalaži in ne v bližini virov toplote. V palčkah armo obdrži do 1 leta, v obliki prahu pa do 6 mesecev. Ostanke podskorje parno destilirajo in pridobijo eterično olje cimeta. Priporočam vam, da v mrzlih dneh večkrat posežete po cimetu, saj je to začimbo, ki nas ogreje. Večkrat si za zajtrk privoščite kruh z medom in cimetom (1 žlička medu in pol žličke cimeta), obvaroval vas bo marsikatero zdravstveno težavo. Več o tem pa v naslednji številki. Pa še namig za praznično sladico: pripravite si cimeto polžke. Recept najdete na kulinaricnih spletnih straneh. Morda niste vedeli, da je to dišeča nordijska sladica, ki ima na Finskem in Švedskem celo svoj dan – dan, posvečen cimetovim polžkom.

Bodite zdravi in se imejte radi. Vse dobro vam želim!

Navodila in pravila

Za točnost podatkov odgovarjajo njihovi avtorji oziroma naročniki. Nenaročenih prispevkov in fotografij ne vračamo, ne honoriramo in ne odgovarjamo za avtorsko delo posredovanih vsebin in fotografij. Pridržujemo si pravico do krajšanja prispevkov, spremembe naslovov in neobjave prejetih prispevkov. Izbor prejetih fotografij opravi uredništvo. Stališča, izražena v kolumnah in drugih prispevkih zunanjih avtorjev, ne izražajo nujno stališča uredništva. Imetnik materialnih avtorskih pravic avtorskih del v Ovtarjevih novicah je Razvojna agencija Slovenske gorice ali avtorji, ki imajo z izdajateljem sklenjene avtorske pogodbe, zato teh del ni dovoljeno reproducirati, distribuirati ali drugače uporabljati v tržne namene brez ustreznega pisnega dovoljenja oziroma

pogodbe. Prispevkov z elementi sovražnega govora, nestrpnosti, političnega obračunavanja in nepodpisanih člankov ne objavljamo. Varovanje osebnih podatkov: Vse osebne podatke, s katerimi razpolagamo na uredništvu, skrbno varujemo v skladu z zakonodajo in uporabljamo le za namene, za katere so bili podani.

Naslednja številka (1/2023) bo izšla v četrtek, 26. 1. 2023. Rok za rezervacijo oglasnega prostora in oddajo člankov je 12. 1. 2023.

Cenik oglasnega prostora

1/16 strani	124x40 mm	80,00€
1/8 strani	124x84 mm	100,00€
1/4 strani	124x173 mm	180,00€
1/2 strani	253x173 mm	280,00€
cela stran	253x350 mm	480,00€

K navedenim cenam se prišteva DDV.

OVTARJEVE NOVICE (ISSN C506-614X) – časopis osrednjih Slovenskih goric izhaja od 23. decembra 2009 v Lenartu. Izdaja ga Razvojna agencija Slovenske gorice, d. o. o. Direktorica: dr. Milojka Domajnko. Časopis je vpisan v razvid medijev pri Ministrstvu za kulturo RS pod zaporedno številko 1501.

Odgovorni urednik: Zmagoslav Šalamun. **E-naslov:** urednik@ovtar24.si. **Telefon:** 070 670 740. **Uredniški odbor:** Zmagoslav Šalamun, mag. Nataša Bauman, Damjan Veršič, Jasna Senekovič, Petra Golob, mag. Vito Kraner, Mojca Guzej in dr. Milojka Domajnko. **Naslov uredništva:** Ovtarjeve novice, Trg osvoboditve 9, 2230 Lenart v Slov. goricah. **E-naslov za marketing:** ovtarjeve.novice@rasg.si **Lektoriranje:** Jasmina Vajda Vrhunec, s. p. **Oblikovanje časopisa in grafična priprava za tisk:** Kreativna Pika, d. o. o., Jurovska cesta 21, Lenart v Slov. goricah. **Tisk:** Evrografis, d. o. o., Puhova ulica 18, 2000 Maribor. **Naklada:** 6.980 izvodov. **Ovtarjeve novice** lahko prelistate tudi na spletni strani: www.rasg.si.

Kolektiv Razvojne agencije Slovenske gorice

15. obletnica delovanja Razvojne agencije Slovenske gorice

Konec leta 2007 je bila v Lenartu s strani petih družbenikov (Območna obrtno-podjetniška zbornica Lenart, Zasebni zavod Riso (danes Riso, d. o. o.), Občina Destrnik, Občina Lenart in Občina Sveta Trojica v Slovenskih goricah) ustanovljena Razvojna agencija Slovenske gorice (RASG). V letu 2011 je v lastniško strukturo družbe vstopila še Občina Cerkvenjak.

V petnajstih letih delovanja je RASG postala širše prepoznavna v domačem okolju in regiji, pri čemer je šla skozi številne izzive, ki so prinesli potrebne izkušnje in jo okrepili. Pravzaprav gre za najpomembnejšo razvojno institucijo na območju Slovenskih goric, ki skrbi za izvajanje številnih razvojnih nalog in pridobivanje evropskih sredstev iz različnih skladov Evropske unije. Agencija kot pravna družba (družba z omejeno odgovornostjo) v svojem poldrugem desetletju delovanja uresničuje namen ustanovitve in poslanstvo – hitrejši razvoj Slovenskih goric skozi pospeševanje razvoja območja občin, zlasti na področjih razvoja podeželja, turizma, malega gospodarstva z infrastrukturo na podeželju in v urbanih središčih območja.

Na RASG se iz leta v leto povečuje število izvedenih projektov, z njimi se povečujejo tudi zahtevnost izvajanja, strokovnost, interdisciplinarnost na zahtevanih področjih dela, predvsem znanja s področja gospodarstva, kmetijstva, človeških virov, turizma, izobraževanja in trajnostnega upravljanja prostora.

Vseh petnajst let je največji delež v finančnem preseku namenjen izvajanju nalog vodilnega partnerja (sedaj) pogodbenega partnerstva Lokalne akcijske skupine (LAS) Ovtar Slovenskih goric za deset občin (Benedikt, Cerkvenjak, Duplek, Lenart, Pesnica, Sveta Ana, Sveta Trojica v Slovenskih goricah, Sveti Jurij v Slovenskih goricah, Sveti Andraž v Slovenskih goricah in Šentilj) ali tako imenovanemu upravljanju LAS.

V prvem programskem obdobju LAS 2007–2013 je bilo izvedenih 68 projektov, v programskem obdobju 2014 – 2020 (podaljšano do 2025) je uspešno zaključenih 77 projektov, 25 jih je še v izvajanju.

V tem obdobju je bila RASG partner v dveh večjih čezmejnih projektih, v projektu VIA SAVARIA – Martinova pot (razvoj romarskega in kulturnega turizma) in v projektu Flagship Products (kulinarična in doživljajska ponudba v povezavi z vodilnimi produkti Podravja in Pomurja). V teku je evropski znanstvenoraziskovalni projekt COST Action CA18213 Rural NEET

Youth Network s poudarkom na vključevanju mladih s podeželja v aktivno družbo.

RASG od leta 2013 deluje tudi kot Območna razvojna agencija Območnega razvojnega partnerstva (ORP) Slovenske gorice in v skladu z zakonom izvaja splošne razvojne naloge na območju partnerstva devetih občin. Naloge na tem področju obsegajo nudenje strokovne pomoči pri pripravi posameznih in tudi skupnih projektov regijskega pomena. V izvajanju je doslej največji projekt iz dogovora za razvoj regij, »Kolesarske povezave na območju ORP Slovenske gorice«, ki ga koordinira in vodi RASG ter v katerem sodeluje petnajst občin, tudi iz širšega območja Podravja in Pomurja. Interese Slovenskih goric zastopa kot partner v vseh večjih regijskih projektih Podravja (Sociolab/socialno podjetništvo, PONI Podravje/model podjetniškega usposabljanja, Pridobivanje temeljnih in poklicnih kompetenc – TPK 2018–2022, Invest Podravje, Mrežni podjetniški inkubator Podravje – MPIP in Destinacija Štajerska). Izobraževalni center Slovenske gorice, ki prav tako predstavlja pomemben del RASG, je skozi izvajanje izobraževalnih tečajev, študijskih krožkov, Središča za samostojno učenje in Univerze za tretje življenjsko obdobje dobro obiskan skozi vse leto. Že od leta 2009 je RASG izdajatelj mesečnika Ovtarjeve novice, ki pokriva dogajanja v občinah Uravne enote Lenart in širše v Slovenskih goricah. Pred vami je tokrat že 144. izdaja.

Še posebej je treba izpostaviti sodelovanje z Društvom za razvoj podeželja Ovtar Slovenskih goric, že od ustanovitve LAS v letu 2008. RASG z društvom tesno sodeluje predvsem pri promociji in mreženju Ovtarjeve ponudbe ter izvajanju partnerskih projektov s področja razvoja podeželja in podpore ponudnikom lokalne in turistične ponudbe.

Poleg organizacije dogodkov, sejmov, predstavitev, širitve in izvajanja nalog TIC Slovenske gorice zaposleni v RASG stremimo k celostnemu razvoju podeželja v Slovenskih goricah, nudenju strokovne pomoči zasebnim investitorjem, javnim zavodom in občinam pri pridobivanju sredstev iz skladov ter pri pripravi investicijske dokumentacije (DIIP, IP), poslovnih načrtov, vlog za javne razpise itd. V vseh teh letih je bilo uresničenih veliko različnih pobud območja – ostajamo na poti izzivov, ki povezujejo, nadgrajujejo in ohranjajo utrip naših Slovenskih goric. To je naše delo in naše poslanstvo že petnajst let.

Hvala vsem, ki ste nas v vseh teh letih podpirali, nam zaupali, pomagali pri razvoju Slovenskih goric kot partner v projektu, udeleženec ali kot bralec Ovtarjevih novic ...!

Milena Grabušnik, Tanja Kosec

Kaj nas uči Mura – usposabljanje interpretatorjev narave

V sklopu projekta sodelovanja LAS KAJ NAS UČI MURA (ukrep 19.3) je LAS Ovtar Slovenskih goric 1. decembra na Tratah izvedel usposabljanje interpretatorjev narave. Na terenu so nas predstavniki Zavoda Logarica seznanili z značilnostmi reke Mure, življenjem ob reki, bogastvom živalskega in rastlinskega sveta. Naučili smo se tudi, kako se v naravi obnašati ter na kakšen način predstaviti naravo različnim ciljnim skupinam in katere pripomočke pri tem uporabljati: daljnogled, fotoaparati, različno literaturo, fotografije, nagačene živali, ptičja peresa in podobno. Med živalskimi vrstami so bili posebej izpostavljeni: bober, vidra, več vrst ptičev in rib.

Udeleženci so izrazili željo, da bi podobna izobraževanja nadaljevali tudi v prihodnjem letu. Kljub hladnemu in deževnemu vremenu se vsem zahvaljujemo

za udeležbo, Muzeju norosti za gostoljubje in Zavodu Logarica za odlično izvedbo izobraževanja.

Ob koncu smo se preizkusili še v reševanju e-kviza o reki Muri. Tudi vas vabimo, da skupaj z Bobrom Bobkom spoznavate reko Muro in njene značilnosti. Do kviza, ki ima tri težavnostne stopnje, lahko dostopate prek spodnje QR-kode:

Foto: arhiv LAS

